

KORPITUKKI

40
vuotta

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

*BROMAN Group Oy on täysin kotimainen yritys, jolla on 2 toimipistettä ympäri Suomen.
Yritys on keskittynyt auton varaosa- ja tarvikekauppaan sekä tekniseen kauppaan.*

**BROMAN
Group**

Sinun on meidän mielestämme turvallista tietää, että autosi jokaisen osan tilalle voit hankkia alkuperäistä vastaavan uuden edullisen varaosan.

Mikään autosi osa ei ole ikuinen.

MEILTÄ
REILU
YKKÖSBONUS

**Varaosa
Maailma**

BROMAN
Group

ANJALANKOSKI: VaraosaMaailma (05) 317 1192 **HELSINKI:** VaraosaMaailma (09) 777 4262 **JOENSUU:** Pielisensuun Auto (013) 254 4144, VaraosaMaailma

(013) 254 4177 **JYVÄSKYLÄ:** VaraosaMaailma (014) 334 8733 **KAJAANI:** VaraosaMaailma (08) 618 0180 **KOTKA:** VaraosaMaailma (05) 260 6877 **KOUVOLA:** VaraosaMaailma (05) 311 6449 **KUOPIO:** Puijon Varaosa (017) 261 4124, Varaosamaailma (017) 266 9500 **LAPPEENRANTA:** VaraosaMaailma (05) 453 1321 **MIKKELI:** VaraosaMaailma (015) 367 530 **TAMPERE:** VaraosaMaailma (03) 254 5737

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservinalliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

KANNEN KUVAT
Raimo Kilpiä
GRAAFINEN TOTEUTUS
Basemac Oy/Merja Arppi

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Kari Jylhä
Puh. 013 181 3205
Fax 013 181 3208
GSM 040 756 6896

TOIMITUSSIHTEERI
yliluutnantti
Heikki Rosenius
Puh 013 181 3221
GSM 040 574 4043

TALOUDENHOITAJA
Jari Nousiainen
Puh. 013 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

PIKAATIN JA KILLAN
NETTISIVU OSOITTEELLA:
www.mil.fi/pkarpr

ULKOSU/TRAITTO:
Basemac Oy/Merja Arppi
Puh. 013 228 053
GSM 040 7242 067

PAINOPIIKKA:
KM Painotalo, Joensuu

Painos 2 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
kesäkuussa ja joulukuussa

TILAUKSET:
Puh. 013 181 3242
Irttonumero 40 mk
Vuositilaus 80 mk
ISSN 0789-1474

40
vuotta

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN JA
POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN
KILTA RY:N LEHTI

Osoite: KORPISOTURI, PL 5, 80791 KONTIORANTA

SISÄLTÖ

SIVU

Pääkirjoitus

5

Komentajan kynästä

7

Prikaatissa tapahtuu

10-23

Korven kätkössä

24-26

Kiltapalsta

28-35

Kummikunta/Liperi

36-37

Urheilu- ja tulospalsta

38-44

Sotilaskotipalsta

45

Varusmiespalsta

46-50

AUK:n kurssijulkaisu

51-71

Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ

puh. 122 155

Kalevala Koru

ROHKEA
PERINTEINEN
AITO

Prisman Kultra

Kauppakeskus Prisma, Joensuu, Puh. 127 820

Palvelemme
ma-pe 10-19, la 10-16

MEILTÄ SAAT
BONUSTA

Pohjois-Karjalan
Prikaatin
esikuntapäällikkö
everstiluutnantti
Kari Jylhä

Nykymaailmanme nossa toimintaa ei ole ilman julkisuutta. Monesti tuntuu jopa siltä, että kielteinenkin julkisuuteen pääsy on parempi kuin ei lainkaan julkisuutta. Ymmärrän julkisuudella täällä Pohjois-Karjalassa sitä, että saan asiani esille maakunnan pää-äänenkannattajassa sanomalehti Karjalaisessa, sillä televisioonhan täältä pääsee vain täällä vieraileva kehäkolmosen tähti. Miten meidän siis prikaatin tai killan piirissä tulisi toimia saadaksemme julkisuutta? Kysymykseen olemme hakeneet vastausta monin keinoin: soittaan tapaan yrityksen ja erehdyksen kautta, mutta myös sivistyneemmin tiedottamalla ja pitämällä yhteyttä ko. vaikuttajiin. Selvää toimintalinjaa ei kuitenkaan ole löytynyt. Edelleenkin on epäselvää, miten saa asiansa julkisuuteen puhumattakaan siitä, että asiasta kerrotaan omasta mielestä oleellisen.

Prikaatin tärkeimmät julkisuusvälineet ovat Karjalan Sotilassoittokunta ja prikaatin työssään saavuttamat hyvät tulokset. Miten saada julkisuus kiinnostumaan tuloksekkaasta toiminnasta. Miten saada julkisuuteen tieto, että prikaatissa tänäkin vuonna on ollut maan parhaat varusmiesampujat ja suunnistajat, paras maastoampuja jne? Kun verrataan em. savutuksia moniin

maakunnan urheilusaavutuksiin, rohkenen esim. ammunnan osalta epäillä, löytyykö maakunnastamme montakaan urheilulajia tai urheilijaa, joiden tulokset perustuvat yhtä ammattimaiseen ja kustannustietoiseen valmennustoimintaan.

Koska nykyään miltei kaikki julkisuus on positiivista, joutuu monesti myös ihmettelemään julkisuuden yhtä äkkistä mielenkiintoa ja runsasta palstatilaa jostakin omasta mielestä toisarvoisesta asiasta. Hyvänä esimerkkinä viisitoista vuotta sitten prikaatissa varastojen perukoille siirretyt jalkaräkit, joiden käytönkin näyttäminen oli eläkkeelle lähtöä odottavan henkilöstön varassa tai kun prikaati maanpuolustusalueella viimeisenä luopui säännösten poikkeuksena mahdollistaneesta pidennetystä iltavapaasta. Jälkimmäisestä jopa televisio oli kiinnostunut.

Suomessa voimassa olevan lainsäädännön mukaan tiedotusvälineillä on

oikeus itse valita, mistä ja miten tiedotetaan. Vastaus julkisuuteen pääsyn ongelmaan on siis meidän itsemme, niin killan kuin prikaatinkin keksittävä. Itäisen Maanpuolustusalueen esikunnan toteuttama lehdistöseuranta kertoo alueen lehtien julkaisseen uutisia puolustusvoimista 10.3. - 30.9.2000 seuraavasti: Etelä-Saimaa 54, Karjalainen 52, Kouvolan Sanomat 109, Länsi-Savo 104 ja Savon Sanomat 96 kertaa. Voimme pitää tehtäväämme edelleenkin haasteellisena.

Koska tämä on jo toinen pitkään muhinut pääkirjoitus ja on syntymässä killan syyskokouksen jälkeisenä aamuna, saan oikeuden onnitella killan uutta puheenjohtajaa Hannu Saharista ja toivottaa hänelle menestystä uudessa tehtävässään. Samalla kiitän pitkäaikaista puheenjohtajaa Jorma Mikosta lehden ja killan eteen tehdystä työstä. Lehti palannee asiaan tarkemmin seuraavassa numerossa.

Prikaatin vuosipäivänä lehteä muistettiin arvokkaasti: muistihan juhlapuheen pitäjä Pääesikunnan päällikkö Ilkka Hollo mainita lehden saavuttaman neljän vuosikymmenen iän. Kädessä on nyt lehden juhluvuoden toinen nelivärinen numero. Vuoden ensimmäinen numero painottui historiaan. Tässä numerossa kerrotaan, miten prikaati ja sen ystävät viettivät useita tasavuotia sisältänyttä juhluvuotta.

TINKIMÄTÖNTÄ TAITOA

Perlos Oy on maailman johtavia vaativien ruiskuvalettujen tarkuusmuoviosien, ruiskuvalu-muottien, elektroniikkaliittimien ja kokoonpano-laitteiden valmistaja. Toimipaikkamme sijaitsevat Joensuussa, Kontiolahdella, Ylöjärvellä ja Nurmijärvellä sekä Englannissa, USA:ssa ja kohta Kiinassa. Asiakkaitamme ovat maailmanlaajuisesti toimivat telekommunikaatio-, elektroniikka-, auto- ja lääketieteellisyrietykset.

PERLOS

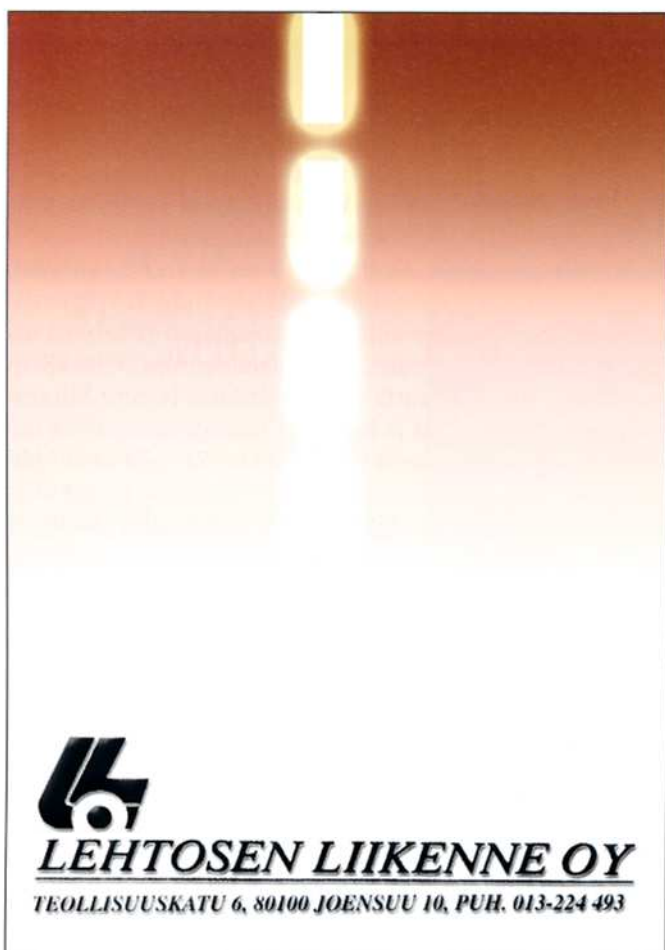

Perlos Oy, Keskushallinto, Mahlamäentie 2, PL 9, 01901 Nurmijärvi
Puh. 09 250 071, fax 09 2500 7208
www.perlos.com

Kiltaveljien oma matkatoimisto

 SUOMEN MATKATOIMISTO

Puh. 010 826 8000
Kirkkokatu 25, 80100 Joensuu

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

**Pohjoiskarjalainen
tietoliikenteen
huippuosaaja**

Joensuun Puhelin Oy on maakunnallinen puhelinyhtiö. Otamme toiminnassamme huomioon kaikkien pohjoiskarjalaisten ihmisten, yritysten ja yhteisöjen tietoliikenne- ja viestintätarpeet.

 JOENSUUN PUHELIN
FINNET-YHTIÖT

www.jpoy.fi

Juhlsta arkeen

osastomme voittamat puolustusvoimien ampu- ja suunnistusmestaruudet. Lisäksi tämän vuoden molemmat saapumiserät ovat sijoittuneet loistavasti Itäisen Maanpuolustusalueen joukko-osastojen välisessä kärkiampujakilpailussa. Kiitänkin kaikkia kouluttajia esimerkillisestä työstä kuluneen juhluvoittemme aikana.

Juhlsta seuraa arki. Meillä on edessämme uusi alkava toimintavuosi 2001. Tärkein tehtävämme on kouluttaa palvelukseen astuvista noin 1100 nuoresta osaavia, itseensä luottavia, ryhmänä, joukkueena ja komppaniana yhteen hiileen puhaltavia sotakelpoisia joukkoja.

Käytössämme olevat henkilöstöressurssit eivät lisäänty, pikemminkin vähenevät kurssien ja ulkomaanpalvelustehtävien vuoksi. Myös toimintameno määrärahat tulevat olemaan tätä vuotta vähäisemmät.

Miten säilytämme alkavana vuonna asemamme joukko-osastojen parhaimmistossa?

TEEMME SEN YHDESSÄ

Kehitämme sisäisen organisaatiomme sellaiseksi, että se antaa meille mahdollisuuden kouluttaa saapumisrittäin käsketyt sodan ajan joukot komppania- ja joukkuekokoonpanossa nykyistäkin tehokkaammin, mahdollistaa meidän käytössämme olevan ammattitaitoisen henkilökunnan aiempaa joustavamman käytön ja antaa varusmiesjohtajille ja varusmiehille entistä paremmat harjoittelumahdollisuudet.

Ylläpidämme ja kehitämme henkilökuntamme osaamista ja ammattitaitoa tehostamalla ja järjestämällä säännöl-

lisesti uutta tietoa päivittäviä koulutus- tapahtumia. Kyseenalaistamme vanhoja koulutusrutiineja ja keskustelemme. Kannustamme toisiamme koulutukseen liittyvien parannusesitysten tekemiseen. Otamme itse kukin entistä paremmin hallintaamme simulaattoreiden ja automaattisen tietojenkäsittelyn tarjoamat monipuoliset koulutuksen tehostamismahdollisuudet.

Kehitämme joukko-osastossamme varusmiesjohtajille annettavaa jatkokoulutusta. Analysoimme entistä tarkemmin organisaatiomme eri tasoilla henkilökunnan ja varusmiesten antaman palautteen ja toteutamme järkeviksi todetut uudistukset.

Jatkamme omin resurssien määrätietoisesti jo aloitettua koulutus- ja harjoituspaikkojen kunnostamista sekä Jaamankankaalla että Sotinpuron ampuma-alueella.

Suunnittelemme alkavan vuoden tehtävät ja resurssit siten, että henkilökunnalle jää aikaa myös omien akkujensa lataamiseen. Näin pidämme paikkamme kärkiosajien joukossa pilke silmäkulmassa.

Kiitän lämpimästi koko prikaatin henkilökuntaa ja rinnakkaisorganisaatioita: Puolustusvoimien rakennuslaitoksen Joensuun osaston henkilöstöä ja sotilaskotisisaria hyvästä yhteistyöstä ja erinomaisia tuloksia tuottaneesta juhluvoittemme 2000.

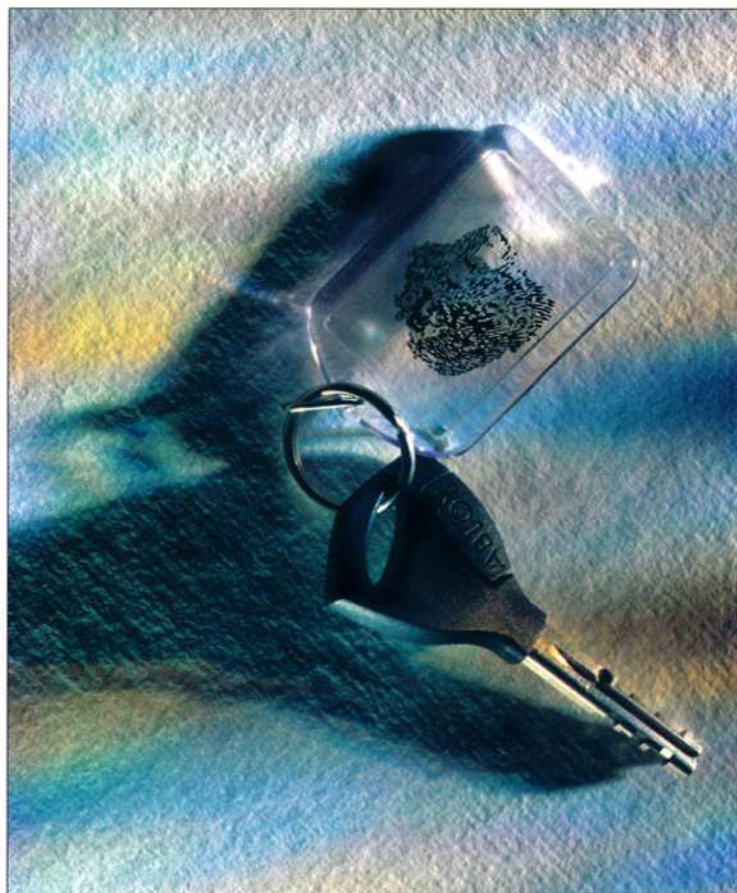
Kiitän myös Pohjois-Karjalan Prikaitin Kilttaa ja erityisesti sen monivuotista aktiivista puheenjohtajaa Jorma Mikkosta, joka luovuttaa tehtävänsä seuraajalleen vuoden lopulla. Killan työ on ollut uudistushakuista ja menestyksestä. Onnea ja menestystä Jormalle tulevissa tehtävissä.

Toivotan prikaatin henkilökunnalle sekä kaikille ystävillemme ja tukijoillemme haasteellista vuotta 2001.

Yhteistyön merkeissä
Eversti Asko Kohvakka

Olemme juuri viettäneet prikaatimme 10-, varuskuntamme 60- ja vuosipäiväperinteidemme 300-vuotisjuhlia. Puitteet olivat tavallista näyttävämmät. Haluan kiittää kaikkia, jotka kiireisestä syksystä huolimatta järjestivät runsaslukuiselle kutsuvierasjoukollemme mieleenpainuvan juhlapäivän. Kiitän myös lämpimästi kaikkia niitä yhteisöjä, järjestöjä, yrityksiä sekä yksityisiä tukijoitamme ja ystäviämme, jotka monin eri tavoin muistivat joukko-osastoamme.

Emme ole pelkästään juhlineet ja nauttineet tasokkaasta ohjelmasta sekä hyvästä ruoasta ja juomasta. Tästä parhaana esimerkkinä on kouluttamiemme sodan ajan kokoonpanoisten joukkojen antamat erinomaiset näytöt vaativassa puolustusvoimien pääsotaharjoituksessa VAARA 2000, joka järjestettiin kesäkuussa Nurmeksien ja Sotkamon välisellä alueella. Varusmiestemme hyvistä taidoista ja yhteishengestä ovat oivana osoituksena myös joukko-

ABLOY® EXEX ID -
*Kaksinkertaista
turvallisuu*

**Vahvasti mukana
elämässä, kulttuurissa
ja kehityksessä.**

Sinun etusi!

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa

KUOPION
KAUPUNKI

VARKAUDEN
KAUPUNKI

VARPAISJÄRVEN
KUNTA

RÄÄKKYLÄN
KUNTA

TUUSNIEMEN
KUNTA

VEHMERSALMEN
KUNTA

KONTIOLAHDEN
KUNTA

MAAKUNNAN RAKENTAJA VUODESTA 1984

**Rakennustoimisto
EERO REIJONEN OY**
PL 1, 83100 LIPERI, puh. 013 651 905

PIIPPO®
langat | köydet | verkot

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

KKKK

CITYMARKET

JOENSUU KAUPPAKATU
Kauppakatu 16, puh. 266 610, Arkisin klo 8-21, la klo 8-18

Lukkorengas oy

HELA JA LUKKO

Wahlforssinkatu 6, 80100 JOENSUU. Puh. 013 120 990, fax 013 120 477

Transpoint

TAPIOLA

Huolehdimme
kanssasi
huomisesta.

ELMO SPORT

HIKEÄ, EI KYYNLEITÄ

ERA-URHEILU

Kauppakatu 18, Joensuu, p. 227 211, ma-pe 9.30-18, la 9-14

40
vuotta

PRIKAATISSA TARVUTTU

SIIRROT

Vänrikki
Sami Petroff
1.9.2000
Kainuun Prikaatiin

Majuri
Vesa Happonen
26.8.2000
Itäisen
Maan-
puolustusalueen
Esikuntaan

Kapteeni
Jukka Tuuri
1.11.2000
Mikkelin
Sotilasläänin
Esikuntaan

ELÄKKEELLE

Ritva Kähkönen

YLENNYKSET

Everstiluutnantiksi
Jouni Mattila
6.12.2000

Vääpeliksi
Markku Voutilainen
6.12.2000

Yliluutnantiksi
Jouni Suomalainen
1.7.2000

Yliluutnantiksi
Mika Hietanen
1.8.2000

Yliluutnantiksi
Markku Kanko
1.8.2000

Yliluutnantiksi
Mikko Pesonen
1.8.2000

RESERVIIN

Sotilasmestari
Juhani Ikonen
1.8.2000

Sotilasmestari
Heikki Kurki
1.9.2000

Lääkintäkapteeni
Martti Tolvanen
1.12.2000

SIVILIIN

Eila Karvinen
1.6.2000

Aira Lintunen

Ohi on 180, 270, 362

Kesäkuun viimeisenä päivänä kotiutettiin heinäkuussa 1999 palvelukseen astuneet johtajat ja heidän omat joukkotuotannon mukaiset 180 vuorokautta palvelleet jääkärit, jotka astuivat palvelukseen tammikuussa 2000. Kyseisiin sodanajan joukkoihin koulutetut 270:n vuorokauden erikoiskoulutuksen saaneet miehet kotiutettiin syyskuun 28. syyskuuta.

Yhdeksän kuutta palvelleiden parhaana miehenä palkittiin korpraali Mikko Jaskari.

Kesäkuun kotiuttamistilaisuudessa parhaat miehet palkittiin Jalkaväkisäätiön mitalilla ja siihen kuuluvalla kunniakirjalla sekä kummikuntien esinepalkinnolla. Kuvassa vasemmalta vänrikki Antti Gröhn, kersantti Henri Nygren ja korpraali Mikko Jaatinen.

Palkitut:

JALKAVÄKISÄÄTIÖN MITALI

vänrikki Antti Gröhn
kersantti Henri Nygren
korpraali Mikko Jaatinen
korpraali Mikko Jaskari

RESEVILÄISPIIRIN PALKINTO

vänrikki Heikki Partanen
kersantti Saarni Kianto

KILLAN STIPENDI

vänrikki Tomi Joenväärä
kersantti Marko Väistö
korpraali Jari Heikkinen
korpraali Juha Kiiski
korpraali Petri Nuutinen
korpraali Tuomas Turunen

HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO

korpraali Janne Räsänen
korpraali Pasi Junninen

KUMMIKUNNAN PALKINTO

alikersantti Pekka Penttinen
korpraali Toni Punnonen
jääkäri Guimaraes Huhtala
kersantti Timo Martikainen
vänrikki Pertti Gröhn
korpraali Aleks Jetsu

JÄÄKÄRI SIMO NAUMANEN

alikersantti Riku Hakkarainen
alikersantti Joonas Mikkonen
jääkäri Marko Kareinen
jääkäri Mikko Nevalainen
alikersantti Toni Pitkänen
jääkäri Jari Kauhanen
korpraali Teemu Härkönen

VIESTIKILLAN STIPENDI

kersantti Antti Halmetoja
alikersantti Petri Koivurinne
korpraali Janne Kammonen

TUNNUSTUSPALKINTO VMTK-TYÖSTÄ

kersantti Tuomas Tolvanen
kersantti Jouni Allinen

TUNTEMATTOMAN LAHJOITTAJAN PALKINTO

vänrikki Juha Koikkalainen
kersantti Antti Nousiainen

SOTILASPAPIN MUISTOESINE

jääkäri Jukka Ryyänen
jääkäri Janne Ruottinen

TEKSTI JA KUVAT

yliluutnantti Heikki Rosenius

40
vuotta

PRIKAATISSA TAPAHTUU

Yli viisisataa alokasta vannoi juhlallisen sotilasvalan Juankosken urheilukentällä.

Viisisataa kertaa tahdon

Prikaatiin heinäkuussa palvelukseen astuneet sotilaat vannovivat sotilasvalansa Juankoskella 19. elokuuta. Urheilukentän reunustoilla paraatikatselmusta ja valatilaisuutta seurasi yli 2000-henkinen omaisten ja ystävien joukko, kun yli viisisataa varusmiestä kajautti ilmoille tahtonsa puolustaa isänmaata.

Valatilaisuuden jälkeen Juankoskentien jalkakäytävät täyttyivät paraati-joukkojen ohimarssin seuraajista, jotka yrittivät löytää niin samannäköisiä miehistä ja naisista hetkeä aikaisem-

min jääkäriksi ylennetyin oman poikansa. Sotilaiden lisäksi marssiin osallistui maanpuolustus- ja veteraanijärjestöjen lippulinna.

- Eipä Juankoskella ole ikinä ollut näin paljon väkeä missään tilaisuudessa. On se vaan hienoa, että sotaväki järjestää tällaisia tapahtumia, totesi juankoskelainen Väinö Toivanen.

Juankoskella tilaisuudet alkoivat jo perjantaina, jolloin Palloiluhallissa pidettiin sotiemme veteraaneille ja koululaisille tarkoitettua maanpuolustusjuhlaa. Maanpuolustusjuhlaan, jonka ohjelma koostui pääosin Karjalan So-

tilassoittokunnan esityksistä, osallistui noin 400 koululaista ja 200 veteraania ja kutsuvierasta.

Ohimarssin jälkeen koulukeskuksen alueelle syntyi hallittu kaaos, kun omaiset, ystävät ja jääkärit etsivät toisiaan. Etsintä ja odottelu palkittiin höyryväällä hernesopalla, jota muonituskeskus oli valmistanut 3000 annosta, ja sotilaskotiautoista myydyillä munkkikahveilla.

Teksti ja kuvat
ylliluutnantti Heikki Rosenius

Paraatikatselmusta ja valatilaisuutta seurasi yli 2000-henkinen omaisten ja ystävien joukko. Valakaavan esilukijana toimi Juankosken kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Raimo Hakkarainen.

Juankoskentie oli täynnä sotilaita, ja jalkakäytävät pursuivat omaisista ja ystävistä, kun prikaatin joukot, maanpuolustusjärjestöjen lippulinna keulassaan, suorittivat ohimarssin.

Jääkäri Hannele Huotarin vanhemmat, ukki ja mummi sekä kummitäti olivat ylpeitä nuoren tytön valinnasta suorittaa varusmiespalvelus.

- Tyttäreemme on pienestä pitäen halunnut suorittaa armeijan. Liekö siihen osaltaan vaikuttanut se, että isänmaallisuutta arvostetaan kotona. Itsenäisyyspäivää vietetään perinteisesti perheen parissa, totesivat perheenjäsenet kuin yhdestä suusta.
- Minulla on lukemisesta välivuosi, joten nyt on hyvä aika toteuttaa yksi haaveistani. Toivottavasti minut valitaan aliupseerikouluun sotilaspoliisilinjalle, niin taas saisin yhden haaveen toteutumaan, ja auttaisihan se varmaankin jollain lailla joko poliisin- tai vanginvartijakoulutukseen hakeutumiseen, jatkoi Hannele.

40
vuotta

PRIKAATISSA TAPAHTUU

Paloaukeapäivä Ylämyllyllä

Vuonna 1926 pohjoiskarjalaiset saattoivat lukea Karjalaisesta uutisen metsäpalosta, joka oli otsikoitu: "Suuri Metsäpalo Liperissä". Uutisessa kerrottiin, että edellisellä päivänä oli metsäpalo tuhonnut noin neljä neliökilometriä metsää Pärnävaaran ja Ylämyllyn välisellä alueella.

Talvisodan päätyttyä kevättalvella -40 majoittui eräänlainen kurikomppania Paloaukean läheisyyteen Hynysen talolle, Leinosen ja Jyrinjärven väliselle kannakselle. Hynysen talo on nykyinen Päivi ja Carl-Erik Spären kotitalo. Kurikomppanian tehtävänä oli purkaa ja lastata evakkojen tavaroita kuljettavia junia Ylämyllyn asemalla. Samana vuonna Ylämylly sai ensimmäiset sotilaansa, kun IV Armeijakunnan osia siirtyi Lautasuonlahden alueelle. Vähitellen, vuosien ja vuosikymmenien saatossa rakentui Ylämyllyn varuskunta, jossa monet nuoret miehet saivat sotilasoppinsa.

Paloaukeapäivää alettiin viettää Pohjois-Karjalan Prikaatin perustamisen jälkeen vuosittain 27.8. nyt jo lakkautetun Joensuun Pataljoonan perinnettä päivänä. Tänä vuonna sitä vietettiin kahtena päivänä ja tavallista juhlavammin 27.-28.8.2000, koska Ylämyllyn varuskunta täytti 60 vuotta. Tilaisuuden järjestäjinä olivat Liperin kunta,

Pohjois-Karjalan Tykistökielä ry, Vapaaehtoinen Maanpuolustuskoulutus ry, OKUPOLI:n PAT, Naisten Valmiusliitto, Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Aliupseerikoulu. Tilaisuuden onnistumista tukivat merkittävästi lahjoituksin ja työsuorituksin Pohjois-Karjalan Osuuskauppa, Rakennustoimisto Eero Reijonen ja Lakan Betoni.

Sunnuntai 27.8. oli kohdennettu erityisesti Ylämyllyllä palvellelle henkilökunnalle ja sotiemme veteraaneille, vapaaehtoiselle maanpuolustuskoulutukselle ja kutsuvieraille. Maanantaina 28.8. vieraina oli oppilaita Aliupseerikoulun kummikuntien yläasteilta.

Sunnuntain tapahtumat alkoivat kenttävasti Heikki Holkerin pitämällä kenttähartaudella Ylämyllyn Sotilaskodin edustalle rakennetun muistomerkin äärellä. Muistomerkki on Pohjois-Karjalan Tykistökillan voimannäyttö, joka valmistui elokuun puolivälissä. Muistomerkki koostuu neljän tykin jaoksesta sekä tykistä ja sen äärellä olevista Salpalinjan panssariesteikivistä.

Pohjois-Karjalan Tykistökillan edustajat paljastivat yhteen panssariestekiveen kiinnitetyn muistolaatan, jossa on teksti: " Paloaukea varuskuntana 1940-1996 " ja jonka alla teksti: "Liperin kunta, PKarSIE, PKarPr ja Pohjois-Karjalan Tykistökielä".

Muistolaatan paljastamisen jälkeen Liperin kunnanjohtaja Paavo Tyrväinen piti juhlapuheen, jossa hän totesi muun muassa seuraavaa:

- Ylämyllyn varuskunta oli Liperin kunnalle erittäin merkityksellinen. Kunnan ja varuskunnan yhteistyö oli merkittävää ja koko alueen kehittämisen kannalta hyödyllistä. Varuskunnan olemassaolo vaikutti koko Honkalammen ja Ylämyllyn alueen kehittämiseen hyvin voimakkaasti. Alueen kehittämisen kannalta oli erittäin ratkaisevaa valtiovaltan vaatimukset kohentaa varuskunta-alueen vesihuoltoa. Varuskunta, kunta ja Honkalammen keskuslaitos rakensivat yhdessä valtiovaltan tuella vesilinjan sotilasalueelta Honkalammelle, ja samalla rakennettiin myös viemäriinjä varuskunnasta uuden puhdistamon kautta Pyhäselkään. Näin luotiin perusta alueen kunnallistekniikalle, mikä mahdollisti rakentamisen kasvamaan Ylämyllyn taajamaan.

Kunta oli voimakkaasti mukana hakemassa työllisyysvaroja kasarmien ym. tilojen rakentamiseen. Valtion varojen hakemisesta ja saamista edesauttoi, että varuskunnalla oli aina valmiit suunnitelmat siitä, miten piti rakentaa. Valtiovalta ja kunta noudattivat tätä suunnitelmaa.

Varuskunta antoi säsäyksen kouluolojen sekä sosiaali- ja terveystalvelujen kehittämislle Ylämyllyllä. Lasten

Paloaukeapäivän ehkä mieleenpainuvln esitys oli tykkipaljakoiden asemaanajo.

päivähoidossa tehtiin yhteistyötä samoin terveystalouksissa. Kunnanlääkäri piti varuskunnassa vastaanottoa, ja varuskunnan sairaala oli myös siviilien käytössä.

Varuskunta toi Liperiin työpaikkoja, lisäsi alueen taloudellista toimeliaisuutta ja toi Liperiä tunnetuksi muuallapäin Suomea.

Ylämyllyn varuskunnan vaikutukset eivät kohdistuneet pelkästään Liperiin, vaan sillä oli merkittävä sija koko Joensuun seutukunnan kehittämisessä. Sen vuoksi ei ollut ihme, että tieto varuskunnan lakkauttamisesta otettiin vastaan tyrmistyneenä. Ylämyllyn varuskunta lakkautettiin lopullisesti vuonna 1997, ja alue siirtyi rakennuksineen kunnan omistukseen. Varuskunnan menettäminen oli taloudellinen ja henkinen isku. Mutta elämä jatkuu. Paloaukea on uuden kehityksen alussa.

Varmasti on kuntalaisia, jotka väittävät, että varuskunta-alueen osto oli huono kauppa Liperin kunnalle. Rohkenen kuitenkin näille epäilijöille väittää tehtyä kauppaa kunnan kannalta hyväksi. Alueen rakentaminen uuteen käyttöön on lähtenyt mukavasti liikkeelle. Jyrinkylä ja muu entinen varuskunta-alue antavat meille loistavat mahdollisuudet uusien asukkaiden ja työpaikkojen saamiseksi.

Me olemme täällä Ylämyllyllä uusien mahdollisuuksien edessä. Ne mahdollisuudet ovat meissä ihmisissä. Kysymys on myös siitä, kuinka hyviä päätöksiä osataan kunnassa tehdä Ylämyllyn taajaman ja koko kunnan hyväksi.

Mikä voisi olla Paloaukean henkinen perintö liperiläisille? Voisiko se olla toivoa paremmasta, uskoa selviytymiseen ja työntekoa hyväksi katsomiemme ihanteiden puolesta? Olkoon tällainen "Paloaukean henki" meidän innoituksemme ja työmme lähteenä myös tulevaisuudessa.

Paikalle kokoontunut juhlaväki siirtyi seuraamaan toimintanäytöksiä, jotka aloitti hevosvetoisen tykkijakoksen asemaana. Osaston muodostivat Niinisalon Ratsastajat ry, ja siihen kuului jaosupseeri ratsain ja kaksi neljän hevosen valjakkoa sekä yhteensä 13 hengen miehistö. Esitys oli näytöksen kohokohta. Valjakot kiinnostivat erittäin runsaslukuisesti yleisöä, jolla

Kunnanjohtaja Paavo Tyrväinen pitää juhlapuheen.

Puku m 36 ja lonkkalepo.

oli mahdollisuus tutustua niihin esityksen jälkeen.

Aliupseerikoulun kaksi päivää aikaisemmin aloittaneet oppilaat esittivät ensiksi nykyisen jääkäriryhmän ja jatkosodanaikaisen jalkaväkiryhmän hyökkäyksen, jossa oli tilaisuus verrata ryhmien varustusta ja tulen tehoa. Tämän jälkeen esitti Paloaukean sulkeisia puvussa m36 joukkue, jolta sujui aseotteet kiväärillä m39 yllättävän hyvin. Aseotteet opetti joukkueelle edellisenä päivänä yliluutnantti evp. Veijo Wälkky.

Kenttälounaan jälkeen yleisöllä oli mahdollisuus tutustua liikuntahallissa esittelyihin, joista eniten kävijöiden mielenkiintoa herätti Kuopion Asevarikolta lainattu ja luutnantti Ville Keinänen kokoama asenäyttely. Asenäyttely, jota todettiin tunnettavan liian vähän, sai ansaitsemaansa mainosta, ja sen kysyntä tulee varmasti lisääntymään.

Esittelyjä hoitivat kaiken kaikkiaan Pohjois-Karjalan Tykistö- ja Viestikillat, Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta, Sinibaretit, Sissikerhot, Polvijärven kunta,

Pohjois-Karjalan ja Karjalan Prikaati, Ylämyllyn ja Kontiolahden Sotilaskotiyhdistykset ja Kuopion Asevarikko.

Kenttälounaan järjesti Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys yhdessä muonituskurssin kanssa, jolle tilaisuus oli koulutuksen sovellettu vaihe. Muonituskurssin vetäjänä toimi Liperin kunnan ruokahuoltopäällikkö Tarja Räisänen.

Karjalan Sotilassoittokunta esiintyi päivän aikana kahteen otteeseen. Maanantaina 28.8. ohjelma koululaisille oli sama ilman tykkivaljakoiden esitystä. Itse tapahtuman järjestelyt onnistuivat hyvin, ja tapahtumaa suosi erittäin lämmin elokuun sää. Paloaukeapäivään liittyen tehtiin eri tahoilla arvokasta maanpuolustustyötä, jonka hedelmiä poimitaan vielä myöhemminkin.

Kiitän kaikkia järjestelyihin osallistuneita henkilöitä ja sidosryhmiä hyvästä yhteistyöstä ja kiitettävästä panoksesta yhteisen yrityksen hyväksi.

Teksti:
majuri Ahti Korhonen

Kuvat:
yliluutnantti Heikki Rosenius

40
vuotta

PRIKAATISSA TAPAHTUU

Evp- kenraalien ja - everstien vapaaehtoinen harjoitus

Perinteinen Itäisen Maanpuolustusalueen evp-kenraalien ja - everstien vapaaehtoinen harjoitus pidettiin tänä vuonna 16. elokuuta Pohjois-Karjalan Prikaatissa Kontiorannassa. Itäisen Maanpuolustusalueen esikunnan järjestämän harjoituksen teemoja olivat tänä vuonna vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus ja paljon keskustelua herättänyt päällystön koulutus uudistus. Ohjelmaan kuuluneen tiedustelukatsauksen jälkeen oli vuorossa simulaattoriesitys Pohjois-Karjalan Prikaatin lähiharjoitusalueella. Informaatiopitoisen osuuden jälkeen iltaa jatkettiin Kontiorannan varuskunnan upseerikerholla.

Pohjois-Karjalan Prikaati on aina ollut myös eturivin verenluovuttaja. 30. ja 31.8.2000 verenluovutustilaisuudessa päästiin 171 veripussiin.

1.7.2000 juhlittiin prikaatin 10-vuotispäivää aurinkoisessa säässä Höytiäisen rannalla.

Huuhnamäkeläinen Anja Ekberg

Prikaatin kolminkertaisena juhluvoite-
na huuhnamäkeläiset ovat olleet esillä
monin tavoin. Keitä he ovat, ja kuka on
heidän lipunkantajansa, kaikessa pri-
kaatinkin toiminnassa mukana oleva
sotilaskotisaris Anja Ekberg? Huuhnamäkeläiset ovat rajan taakse jääneen Viipurin Rykmentin Huuhnamäen varuskunnan kantahenkilökuntaa ja heidän perheitään. Joukkoon on ajan myötä liittynyt myös Huuhnamäessä palvelleita varusmiehiä ja varuskunnan ympäristön siviiliväestöä. Alkuun kokoontuttiin Viipurin Rykmentin Killan puitteissa, mutta kun se myöhemmin muuttui selvästi Kontiorannan varuskunnan joukko-osaston Karjalan Jääkäripataljoonan Killaksi, jatkettiin vuosittaisia kokoontumisia omalla joukolla.

Anja Ekbergistä o.s. Rouhiaisesta tuli huuhnamäkeläinen isänsä ja muun perheen mukana. Isä Erkki Rouhiainen palveli Viipurin Rykmentissä Haminassa, josta perhe rykmentin mukana muutti Lahdenpohjan Huuhnamäkeen ja edelleen talvisodan jälkeen Kontiorantaan. Anja vietti ensimmäiset vuotensa Huuhnamäessä. Muistot sieltä ovat tavallisia lapsen muistoja. Koulun alkaminen pakollisine kalanmaksajiljyineen, toisen palkinnon voittaminen hiihtokilpailuissa, uimakoulu ja pieni epäonni nielurisaleikkauksessa. Anja sai kutsun nielurisaleikkaukseen Lahdenpohjan kauppaan. Matka tehtiin isän pyörän tarakalla, ja mieleen tapaus jäi, koska vasta puudutuksen jälkeen lääkäri havaitsi työvälilinjansa liian suuriksi lapselle tehtävään leikkaukseen. Viimeiseksi muistoksi Huuhnamäestä jäi sodan alkaminen ja siirtyminen evakkona länteen. Sodan alettua kaikille jaettiin hiilipussit "kaasunaamareiksi" ja nukuttiin puolipukeissa valmiina juoksemaan metsän suojaan ilmahyökkäyksen varalta. Eräänä päivänä sitten kesken leikin lähdettiin junalla sotaa pakoon. Junamatka päättyi Mikkelin asemalle, jossa "idästä tulleiden evakkojen" kädet desinfioitiin lysolilla. Joulua vietettiin Heinävedellä ja keväällä monien mutkien jälkeen saavuttiin Joensuun seudulle.

Jäätyään eläkkeelle Anja on tullut meille kaikille prikaatilaisten tutuksi sotilaskodista. Välillä on jopa tuntunut siltä, että hän asuu Sotinpurolla. Maanpuolustustyö alkoi vähitellen. Ensimmäisenä luottamustehtävänä oli toimiminen Joensuun reservinupseerien naisjaoston

Anja Ekberg

sihteerinä. Tehtävä alkoi isän velvoittamana. Tämä vei mukanaan jo valtakunnalliseenkin toimintaan. Sotilaskotiomintaan Anja liittyi vasta vuonna 1977. Tuolloin Riitta Broman ja Annikki Laine houkuttelivat hänet mukaan sotilaskotityöhön. Ensimmäinen tehtävä oli kirjastosisaren tehtävä. Pian seurasivat Savo-Karjalan Sotilaskotiläänin lääninsihteerin tehtävä ja jäsenyys Kontiorannan Sotilaskotiyhdistyksen hallituksessa. Hallituskausi kesti sallitut kymmenen vuotta 1981 - 1990. Johtokunnassa Anja toimi varapuheenjohtajana ja liikkuvan sotilaskodin päällikkönä. Johtokuntatyöskentelyn jälkeen seurasi ohjelmapäällikön tehtävä, ja nykyisin Anja toimii "virallisesti" perinnesisarena. Sotilaskotityön lisäksi Anja kuuluu Prikaatin Killan valtuuskuntaan, Karjalan Poikien Killan hallitukseen ja Joensuun Kansalaisjuhlien järjestelyelimeen.

Sotilaskotityö on antanut monenlaisia muistoja: Parasta kaikesta ovat iloiset odottavien sotilaiden kasvot, kun saavutaan sotilaskotiautolla maastoon. Vaikeinta on yleensä ollut pitää viimeinen puheenvuoro kotiutuville pojille, kun kaikki on jo vähintään kahteen kertaan sanottu. Varsinaisena työvoittona on pidettävä sitä, kun Anja viisi kerta houkutteli pojat esittämään sotilaskodin pikkujoulujuhlassa Tsaikovskin pienten joutsenten tanssin. Pojat ovat toteuttaneet esityksen itsenäisesti saatuaan Anjalta asut, askelkuviot, musiikkikasetin ja paljon kannustusta. Yleensä katsojilla oli äärettömän hauskaa.

Joskus työtä tehdessään ihmettelee poikien ja toisten ihmisten arvomailmaa. Näin esim. silloin kun moneen kertaan joutuu todistamaan leirisotilaskodissa lattian luuttuamisen väliin siivousapuna olevalle varusmiehelle tekevänsä työtä vapaaehtoisesti ilman korvausta.

Huuhnamäkeläiset ovat tänä vuonna olleet esillä mm. historiakirjan julkaisijoina. Kirjahanke on ollut vuosien varrella esillä monia kertoja. Viimeisen kerran asia lähti liikkeelle, kun Anja 30.10.1998 vieraili eversti Savolahden luona. Anja pyysi eversti Savolahden kirjoittamaan kirjan Viipurin Rykmentistä. Savonlahden vastaus oli ehdoton "ei" täydennettynä kehoituksella "kirjoita itse". Hieman loukkaantuneena Anja totesi Savonlahdelle ajatuksen olevan mahdollon. Savolahti antoi kuitenkin ohjeet ottaa yhteyttä mahdolliseen kirjoittajaan, maisteri Jukka Partaseen, ja mahdolliseen rahoittajaan, edesmenneeseen Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseuran toiminnanjohtajaan Kari Salliseen. Seuraavaksi asiaan vihittiin rykmenttiläiset rehtori Sulo Lehto Oulusta ja everstiluutnantti Niilo Haantio Joensuusta. Kari Salliselta saatiin ohje kirjatoimikunnan perustamisesta. Lopullisesti asia lähti liikkeelle, kun silloinen prikaatin komentaja eversti Antti Lankinen liittyi kirjatoimikuntaan. Kirjatoimikunnan ensimmäinen kokous pidettiin 19.1.1999, ja kuten tiedämme, noin kolmesataasiivinen kirja julkaistiin vuosipäivänä maistereiden Jukka Partanen ja Matti Turunen tutkimustyön tuloksena. Anja toimi historiakirjatoimikunnan puheenjohtajana.

Kirjan teon tiimoilta syntyi perinnehuoneeseen myös valokuvanäyttely. Anja pelkäsi, että Partanen ja Turunen eivät ota kaikkia hänen kirjan kuvitukseen liittyviä toiveitaan huomioon ja osa löydettyistä ja Huuhnamäestä otetuista kuvista jäisi ikiajoiksi historian hämärään. Anja siis järjesti prikaatin myötävaikutuksella perinnehuoneeseen valokuvanäyttelyn, jossa on kuvin esitetty Huuhnamäen historiaa Viipurin rykmentin ajoilta parin viimevuoden aikana otettuihin nykypäivän kuviin asti. Valokuvanäyttelyyn ovat tutustuneet kaikki prikaatissa kesän ja syksyn aikana vierailleet. Tärkeimpiä vieraita olivat tietysti huuhnamäkeläiset, jotka järjestivät prikaatin vieraina vuosittaisen tapaamisensa 30.8.2000 Kontiorannassa. Huuhnamäkeläiset tekivät kokoontumisensa aikana yhden merkittävän, kaikkia meitä prikaatilaista koskevan päätöksen: he lahjoittivat historiakirjansa mahdollisen tuoton Prikaatin Killalle käytettäväksi varusmiesten palvelusolosuhteiden parantamiseen.

Teksti ja kuvat everstiluutnantti
Kari Jylhä

40
vuotta

RIIKKATISSA TAPAHTUU

Prikaati 10 vuotta

Pohjois-Karjalan Prikaati vietti vuosipäiväänsä perinteisin, mutta tavanomaisista juhlavammin menoin. Vuosipäivän 20. marraskuuta 2000 teki erityisen juhlavaksi perinteisiin liittyneet tasavuodet: kolmesataa vuotta Narvan taistelusta, kuusikymmentä vuotta talvisodan päättymisestä ja Kontiolahden varuskunnan perustamisesta ja kymmenen vuotta Pohjois-Karjalan Prikaatin perustamisesta.

Juhlapäivä alkoi seppeleen laskulla Kontiolahden sankarihautausmaalla. Seppeleen laskivat Pohjois-Karjalan Prikaatin lisäksi Prikaatin Kilta ja Jalkaväkirykmentti 9:n Kilta. Perinteinen katselmus ja paraati järjestettiin Kollaan Vasamalla. Katselmuksen suoritti ja puheen piti Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Vesa Kämäri. Puheessaan kenraaliluutnantti Kämäri totesi: "Sotilaat! Seisomme tänään Pohjois-Karjalan Prikaatin maineikkaasta historiasta kertovalla paikalla. Keskellämme oleva muistopatsas - Kollaan Vasama - muistuttaa meitä isiemme ja isoisiemme sitkeästä taistelusta talvisodassa monikymmenkertaista ylivoimaa vastaan. "Kollaa kestää"-ilmaisu kertoo suomalaisesta peräänantamattomasta maanpuolustushengestä. Tällä peräänantamattom-

uudella maatumme on puolustettu kuluneina vuosisatoina ja tällä peräänantamattomuudella maatumme on rakennettu sotien jälkeen... Joukon toimivuuden kannalta on myös keskeistä valita oikeat miehet johtajiksi ja antaa heille tehokas johtajakoulutus sekä perusteet elinikäisestä johtajana kehittymisestä. Johtajuuteen kasvatetaan harjoittelun avulla. Sodan ajan kokoonpanossa harjoittelu on varusmieskauden johtamiskoulutuksen vaativin osa." Puheensa lopuksi kenraali kiitti koko prikaatin henkilöstöä uhrautuvasta työstä isänmaan hyväksi.

Kollaan Vasamalla prikaatin komentaja jakoi myöntämänsä joukko-osastoristit ansioituneille prikaatilaishenkilöille ja prikaatia tukeneille, nimitti kapteeni Markku Väätsen vuoden päälliköksi, luutnantti Riku Mölsän vuoden väepehliksi, luutnantti Markku Keskitalon vuoden kouluttajaksi ja kersantti Osmo Ryynäsen vuoden huoltomieheksi. Seuranneessa ohimarssissa prikaatin lipun jäljessä marssivat Viipurin Rykmentin nykyisin Prikaatin Killan ja JR 9:n Killan liput. Lippukomppanian joukkueista ensimmäinen marssi kenttäpuvussa mallia 36 Huuhanmäestä, toinen lumipuvussa talvisodasta ja kolmas nykyisessä taistelijaanasussa.

Pääjuhlaa vietettiin täpötäydessä Carelia-salissa. Pääjuhlassa juhlapu-

heen piti Pääesikunnan päällikkö kenraaliluutnantti Ilkka Hollo. Kenraaliluutnantti Hollo tarkasteli puheessaan uutta varusmieskoulutusjärjestelmää ja siihen liittyvää johtajakoulutusta sekä uusiutumassa olevaa päällystön koulutusjärjestelmää. Kenraaliluutnantti Hollo totesi puolustusjärjestelmästä: "Suomen puolustuksen avaintekijä on ennaltaehkäisevän, uskottavan puolustuskyvyn ylläpito. Puolustusratkaisumme - alueellinen puolustus - käsittää koko maan puolustamisen. Sen keskeinen edellytys on yleinen asevelvollisuus. Maamme laajuudesta ja sijainnista johtuen miesmäärältään rajallinen ja reserviltään olematon palkka-armeija ei sovi puolustukseemme", ja varusmiesten johtajakoulutuksesta: "Johtajakoulutus on koulutuksemme näyteikkuna. Puolustusvoimat on maamme laajin johtajakoulutusorganisaatio, jonka antamaa johtajakoulutusta arvostetaan myös muualla yhteiskunnassa. Koulutuksessamme käytettävä syvän johtamisen malli vaatii ammattitaidon ohella johtajilta erityisesti kahta asiaa: sosiaalisten taitojen korkeaa tasoa sekä kykyä hallita ajankäyttönsä siten, että myös ihmiselle jää aikaa. Mallissa korostuu johtamisen tärkeä yksittäinen kokonaisuus, johtajan oma esimerkki." Uuden päällystön koulutusjärjestelmän tarkastelu päät-

tyi: "Kokonaisuutena koulutus uudistus on laaja kokonaisuus, jonka eri tekijät vaikuttavat toisiinsa. Tämä on syytä muistaa, kun meneillään olevan suunnittelun aikana hiotaan järjestelmän yksityiskohtia. Tiettyjä tarkennuksia voidaan ja ehkä pitääkin tehdä, mutta ei kuitenkaan loputtomiin. Koulutus uudistuksen lopullinen tarkoitus on syytä pitää koko ajan mielessä." Puheensa kenraaliluutnantti Hollo päätti kiitoksiin Prikaatin henkilöstölle ja muisti myös neljäkymmentävuotiaan Korpisoturi-lehden, joka muuten juhlii työn merkeissä ilmestymällä kokonaan nelivärisenä.

Tärkeudessaan juhlapuheen kanssa samalle tasolle nousi Prikaatin ja sen taustayhteisöjen tilaisuudessa julkistamat kirjat. Kaksi historiakirjatoimikuntaa julkistivat juhlassa kirjat Pohjois-Karjalan Prikaati Korpisoturien kouluttaja 1990 - 2000 ja Viipurin Rykmentti Karjalan puolustaja 1626 - 1940. Eversti Pekka Ripatti kertoi yleisölle lyhyesti kirjoista. Molemmat kirjat perustuvat historialliseen tutkimustyöhön: prikaatin historian on tutkinut ja kirjoittanut filosofian maisteri Matti Turunen ja Viipurin rykmentin Matti Turunen ja filosofian maisteri Jukka Partanen. Prikaatin historiakirjan on kuullun perusteella pistänyt alulle aikanaan prikaatin komentajana toiminut ev Lauri

Ruonansuu, ja Viipurin rykmentin kirja taas syntyi Anja Ekbergin johtamien huuhanmäkeläisten aloitteesta. Juhlassa palkittiin kirjojen tuottamiseen osallistuneita järjestöjä ja yksityisiä henkilöitä. Taloudellisesti kirjojen tuottamisen mahdollistivat ensisijaisesti Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiön yleisrahasto ja Väinö ja Riitta Bromannin rahasto sekä Pohjois-Karjalan Prikaati.

Juhlassa palkittiin prikaatilaisia ja prikaatin tukijoita. Komentajan myöntämiä joukko-osastoristejä saivat mm. kauppaneuvos Eino Tenhunen, puheenjohtaja Pekka Hyttinen, puheenjohtaja Ilpo Pohjola, Prikaatin kultaisen ansiolevykkeen sai sotilaskotisisar Anja Ekberg. Vuoden upseeriksi nimettiin kapteeni Panu Pelkonen, opistouseeriksi vänrikki Reima Kontkanen, soittajaksi yliluutnantti Esa Lehtinen ja siviiliksi varastonhoitaja Jaakko Pesonen.

Juhlan taiteellisesta puolesta vastasivat Karjalan Sotilassoittokunnan lisäksi Muuruveden Laulumiehet ja Joensuun Mieslaulajat solistinaan lehtori Helena Hulmi. Mieleenpainuvimmin esiintyivät Muuruveden Laulumiehet, jotka Karjalan Sotilassoittokunnan kanssa kantaesittivät marssin Jääkärit marssivat. Marssi oli saanut virikkeensä prikaatin kesäisestä valasta Juankoskella.

Tästä kiitoksena A Latvala sävelsi ja sanoitti ja Jaakko Hyppölä sovitti marssin. He luovuttivat sen täysin oikeuksin Pohjois-Karjalan Prikaatille.

Juhlan lopuksi evrsti Jouko Hälvä ja everstiluutnantti Niilo Haantio luovuttivat Pohjois-Karjalan Prikaatille Sotainvalidien Veljesliiton vapauden ristin tunnukseksi ja nauhoilla varustetun pienoislipun nro 285. Kaikkien maanpuolustusjärjestöjen tervehdyksen Pohjois-Karjalan Prikaatille esitti Karjalan Poikien Killan puheenjohtaja Harri Hentunen, ja kummikuntien puolesta puhui Joensuun kaupungin johtaja Juhani Meriläinen. JR 9 Killan tervehdyksen esittivät Viljo Nyman ja Urpo Kupiainen.

Juhlapäivä päättyi Huvitörmällä vietettyihin illallistanssiaisiin. Iltajuhlaan oli saapunut reilut kolmesataa vierasta. Illallisen aikana kuunneltiin musiikkia ja ensimmäiset valssit tanssittiin Karjalan Sotilassoittokunnan tahdittamana. Loppuillan musiikista vastasi varusmiehistä koottu orkesteri, johon oli taas kerran löydetty osaava laulusolisti, jääkäri Lari Tajakka.

Teksti everstiluutnantti
Kari Jylhä
Kuvat Mari Nyyssönen

40
vuotta

PRIKAATISSA TARVITTU

1. Juhlapäivä alkoi aamuhämärissä Kontiolahden sankarihaudoilla, jonne prikaatin edustajat laskivat seppeleen.

2. Sankarihaudoille laskivat seppeleen myös eturivissä seisovat JR 9 killan ja prikaatin killan edustajat.

3. Kontiorannassa juhlapäivän vietto aloitettiin Kollaan Vasamalla pidetyllä paraatikatselemuksella ja ohimarssilla. Oman väen lisäksi tilaisuuteen osallistui runsaasti kutsuvieraita. Paraatikatselemuksen suoritti kenraaliluutnantti Vesa Kämäri ja kenttähartauden piti kenttärovasti Heikki Holkeri.

4. Kollaan Vasamalla palkittiin osa prikaatin henkilökuntaa ja prikaatin tukijoita. kuvassa eversti Asko Kohvakka (vas.) luovuttaa prikaatin joukko-osastoristin kenraaliluutnantti Vesa Kämärielle ja eversti Heino Pikkukankaalle.

5. Prikaatin esikuntapäällikön, everstiluutnantti Kari Jylhän johtamat joukot suorittivat ryhdikkäästi ohimarssin.

6. Vihreät sisaret tarjoilivat virvokkeita yli 50:lle tervehdyksen tuoneille yritysten ja yhteisöjen edustajille.

7. Joensuussa, Carelia-salissa, pidetyssä pääjuhlassa julkistettiin prikaatin ja Viipurin Rykmentin historiakirjat. Kuvassa osa numeroitujen kappaleiden saajia.

8. Joukko-osastoristillä palkitut. Vasemmalta historiakirjan kirjoittajat FM Jukka Partanen ja Matti Turunen, kauppaneuvos Eino Tenhunen, puheenjohtaja Pekka Hyttinen, puheenjohtaja Ilpo Pohjola, sotilaskotisisar Maija Hiltunen, majuri Juhani Kulmala ja sotilaskotisisar Pirjo Leppänen.

9. Vuoden upseeri, kapteeni Panu Pelkonen (vas.) ja vuoden opisto-upseeri vänrikki Reima Kontkanen sekä vuoden soittaja yliluutnantti Esa Lehtinen palkittiin lahjashekilillä. Viestittäjä Irja Hyttiselle luovutettiin viestiristi ja vuoden siviili, varastomies Osmo Ryytänen, palkittiin lahjashekilillä

10. Pääjuhlan juhlapuhujana oli prikaatin ensimmäinen komentaja, kenraaliluutnantti Ilkka Hollo.

11. Juankosken kaupunki lahjoitti prikaatille oman marssilaulun, jonka kantaesitys kuultiin pääjuhlassa.

12. Prikaatin komentaja ja esikuntapäällikkö vaimoineen vastaanottivat illallistanssiaisiin saapuneet kutsuvieraat. Kuvassa sanomalehti Karjalaisen vastaava päätoimittaja Pekka Sitari ja rouva Sitari.

13. Huvitörmällä pidettyyn illallistanssiaisiin osallistui yli 350 kutsuvierasta.

7.

8.

9.

Vuosipäivänä palkitut

MAANPUOLUSTUSMITALI

Helena Salmelainen
Aili Karvinen
Mikko Turtiainen
Tarmo Kosonen

VIESTIRIISTI

Irja Hyttinen

JOUKKO-OSASTORISTI

kenraaliluutnantti Vesa Kämäri
eversti Heino Pikkukangas
autonasentaja Asko Haatanen
yliluutnantti Markku Kanko
vänrikki Marko Karppinen
yliluutnantti Markus Nojonen
vänrikki Petteri Piepponen
vänrikki Juha Kainulainen
hammashoitaja Terhi Pelkonen
kirkkoherra Eino Miettinen
FM Jukka Partanen
FM Matti Turunen
kauppaneuvos Eino Tenhunen
puheenjohtaja Pekka Hyttinen
majuri Juhani Kulmala
puheenjohtaja Ilpo Pohjola
sotilasmestari Ville Kankainen
sotilaskotisisar Leena Sallinen
sotilaskotisisar Maija Hiltunen
sotilaskotisisar Pirjo Leppänen

Kärkiampujakilpailun mitalistit
korpraali Hannu Rantala
jääkäri Janne Rissanen
jääkäri Mikko Vänskä
Parolan Kilpi, joukkue/ammunta:
alikersantti Rami Alσιο
alikersantti Ville Hämäläinen
alikersantti Kimmo Mikkola

alikersantti Mirva Toivanen
alikersantti Henna Heiskanen
alikersantti Jani Strand

Sotilaiden suunnistuksen
joukkuekilpailun Suomen mestari:
oppilas Eero Hirvonen Eero
alikersantti Kalle Hollmen
korpraali Tuomo Ikonen
korpraali Mika Venho

UUODEN PÄÄLLIKKÖ

kapteeni Markku Väättänen

UUODEN VÄÄPELI

luutnantti Riku Mölsä

UUODEN KOULUTTAJA

luutnantti Markku Keskitalo

UUODEN HUOLTOMIES

kersantti Osmo Ryyänen

HARLUN HAARIKKA

Aliupseerikoulu

KENRAALIN MIEKKA

Sissikomppania

RITARIMALJA

1. Jääkärikomppania

UUODEN UPSEERI

Kapteeni Panu Pelkonen

UUODEN OPISTOUPSEERI

vänrikki Reima Kontkanen

UUODEN SOITTAJA

yliluutnantti Esa Lehtinen

UUODEN SIVIILI

varastonhoitaja Jaakko Pesonen

PRIKAATIN ANSIOLEVYKE KULTAINEN

sotilaskotisisar Anja Ekberg

HOPEINEN

kapteeni Arto Muhonen
luutnantti Jari Parviainen
sotilasmestari Jarno Asikainen

PRONSSINEN

luutnantti Antti Tolonen
majuri Markku Joensuu
toimistosiihteeri Sirkka Grönroos
yliluutnantti Jouni Suomalainen

KELLO ANSIOKKAASTA TOIMINNASTA

Eine Mölsä
Asko Haatanen

HYVÄN HENKILÖN PUUKKO

ravitsemistyönjohtaja Katri Määttä
vänrikki Esa Kärki
kokki Jouni Kuronen
kapteeni Jouni Nykänen

40
vuotta

RIKAATISSA TAPAHTUU

Suuntana tori

Karjalan Sotilassoittokunta järjesti yhdessä Joensuun kulttuuritoimen kanssa suuren "Suuntana tori" -viihdetapahtuman. Tapahtuma pidettiin elokuun 18. iltana Joensuun torilavalla. Liki kaksi vuotta kestänyt ideointi Karjalan Sotilassoittokunnassa alkoi muodostaa tapahtumasta niin näyttävää kokonaisuutta, että siitä syntyikin luonnostaan soittokunnan yksi vuoden 2000 merkkitapahtumista. Samalla Karjalan Sotilassoittokunta halusi juhlistaa sillä Pohjois-Karjalan Prikaatin 10, Kontiorannan varuskunnan 60 ja Suomen sotilassoittokuntien 120 vuotta jatkunutta taivalta. Myös Joensuun kaupunki koki tapahtuman olleen kulttuurillisesti merkittävä ja tarpeellinen.

Sää tuona elokuun iltana oli soittokunnalle suosiollinen. Vaikka 20 minuuttia ennen esityksen aloittamista suuret sadeepisarat vielä huuhtoivat torin pintaa, alkoi tapahtumasta kiinnostuneita kuitenkin ilmaantua paikalle. Joensuun kaupungin kulttuurisihteerin arvion mukaan kertyi paikalle kaikkiaan noin kahden tuhannen kuulijan joukko. Ensimmäiset muhkeat fanfaarit kajahtivat kuitenkin kirkkaan sään vallitessa, eikä sade kastellut, ennen kuin tapahtuman jälkeen viimeinenkin "roudaus" oli suoritettu.

Tapahtuman ohjelmallisen suunnittelun lähtökohtana soittokunnalla oli, että illan musiikilla voitaisiin miellyttää mahdollisimman montaa kuulijaa, idealla "jokaiselle jotakin". Niinpä solisteiksi haalittiin runsas joukko juuri niitä pohjoiskarjalaisia artisteja, joiden kanssa soittokunta on ollut aktiivisesti yhteistyössä viime vuosien aikana. Tällä tavalla musiikkia voitiin tarjota sopivin annoksin iskelmistä aina soulin kautta rajumpaankin rokkiin. Solisteina olivat iskelmälaulaja Heikki Kotilainen, lavatähti Marko Tuovinen, kansanmusiikkiryhtye Koijarit, Rock'n roll Croup Rat Cats soul man Mici Mikkonen, Joensuun laulavat enkelit Cosmic Girls sekä illan huipennuksena suomipopille vannoutunut Pop Pataljoona. Orkesteri koostui paitsi Karjalan Sotilassoittokunnan muusikoista myös mukaan kutsutuista reserviläismuusikoista jotka hekin ovat tuttuja soittokunnalle monista aikaisemmista yhteyksistä. Illan yllätysvieras oli imitaattori-juontaja Mika Ala-Panula. Mikan taidokkaat imitaatiot upposivat yleisöön, ja varmallalla rutiinilla hoidetut juonnot nivoutuivat ohjelmaan huomiota herättävän hyvin, kun ottaa huomioon, että hän saapui esityspaikalle suoraan Helsingistä ohjelman jo alettua. Kokonaisuutena ohjelma oli onnistunut, ja yleisö vaikutti viihtyvän, mikä lienee tärkein tavoite toteutusta suunniteltaessa.

Tapahtuman äänentoistosta vastasi Joki-audio/ Jussi Karttunen avustajineen ja valoista Outokummun Oppimiskeskus. Suuren panoksen tapahtuman onnistumiseksi antoivat myös PKarPr:n 2. jääkärikomppanian varusmiehistä koostuva roudausosasto sekä yleistä järjestystä turvaamaan pyydetty sotilaspoliisiryhmä. Suuren kiitoksen ansaitsee Karjalan Sotilassoittokunnan oma henkilöstö positiivisella asenteella ja uhrautuvalla panoksella suoritetusta työstä.

Teksti ylliluutnantti Esa Lehtinen

Kuvat Raimo Kilpiö

Juontaja, imitaattori Ala-Paunula vauhdissa.

Mici Mikkonen & Cosmic Girls;
Me And Mrs Jones.

Karjalasta kajahti Finlandia-talolla

Suomalainen sotilasmusiikki viettää tänä vuonna 120-vuotisjuhlavuot-
taan. Soittokuntien perinnepäivä 24.11. juontaa juurensa Venäjän
Keisari Aleksanteri II:n keisarillisesta julistuksesta, jossa määrättiin
soittokuntien kokoonpanot Suomen suurruhtinaskunnassa vuonna
1880. Tämä päivä 24.11. on muodostunut soittokuntien perinne-
päiväksi, johon liittyen soittokunnat pitävät juhlakonsertteja ympäri Suomen.

Valtakunnallisen pääkonsertin on järjestänyt perinteisesti Kaartin Soittokunta
Finlandia-talolla Helsingissä. Tänä vuonna Puolustusvoimien ylikapellimestari,
musiikkieverstiluutnantti Harri Saksa, halusi tehdä poikkeuksen tästä perinteestä
kutsumalla ensimmäistä kertaa esiintymään sotilassoittokunnan pääkaupun-
gin ulkopuolelta. Tämä kunnia lankesi Karjalan Sotilassoittokunnalle. Konsertti-
kiertueeseen sisältyi myös Hämeen Rykmentin järjestämät konserttitanssiaiset
Lahden upouudessa Sibelius-talossa.

Karjalan Sotilassoittokunta kutsui kertausharjoituksiin 17 reserviläistä ja muu-
tampia avustajia oman henkilökunnan lisäksi. Näin saatiin muodostettua 40 soit-
tajan konserttisoittokunta. Konserttiohjelmaksi valittiin pelkästään suomalaista
musiikkia; pääpaino oli Karjala-aiheisessa ja pohjoiskarjalaisessa musiikissa. Sä-
veltäjänimiä olivat mm. Sibelius, Eerola ja Linkola. Ohjelmistossa oli mukana
myös konserttiyleisöltä erittäin hyvän vastaanoton saanut kantaesitys "From the
Woods" (Metsistä), jonka on säveltänyt nuori lieksalainen säveltäjä Janne Iko-
nen. Konsertin solisteina toimivat soittokunnan omat trumpettistit ja maakun-
nassa jo 25 vuotta mainetta niittänyt kansanmusiikkiyhtye Koijarit. Konsertti
oli yleisömenestys. Finlandia-talon konserttisali oli lähes täysi. Myös lukuisat
Karjalan Sotilassoittokunnan ystävät ja tukijat Pohjois-Karjalasta olivat mukana
kannustamassa soittokuntaa hyviin suorituksiin.

Sotilassoittokunnat ovat tärkeä osa oman maakuntansa kulttuurielämää sekä
musiikkiperinnettä ja luovat siten myös omalta osaltaan maakunnan imagoa.
Puolustusvoimien ylikapellimestarin idea tuoda sotilassoittokuntien maakunnal-
lista osaamista ja erityispiirteitä esille myös valtakunnallisesti on erinomainen.
Tämän suuntauksen soisi jatkuvan myös tulevaisuudessa. Konserttikiertue oli
Karjalan Sotilassoittokunnan historiassa ainutlaatuinen ja hieno huipennus myös
Pohjois-Karjalan Prikaatin juhlavuodelle.

Teksti musiikkikapteeni Juha Tiensuu
Kuvat Raimo Kilpiä

Konsertin loppuosa tulkittiin
ylikapellimestarin, musiikkie-
vertstiluutnantti Harri Saksan
johdolla.

Juhlakonsertin solistit ja kapelli-
mestarit kukitettavana.

40
vuotta

KORVEN KATKOISTA

Puolustusvoimien pääsotaharjoitus Ahma-Vaara

OTTEITA ERÄÄN KOMPPANIAN SOTAPÄIVÄKIRJASTA

Hyökkäysten välillä levättiin - vai levättiinkö?

2. Panssarijalkaväkikomppanian päällikkö, luutnantti Harri Kankainen (oik.) laatimassa komppanian hyökkäyskäskyä. Komppanian varapäällikkö, reservin yliluutnantti Immo Nevalainen tutkii kännykkään tulleista tekstiviesteistä ovatko toimiston tytöt hoitaneet kiinteistökauppaa annettujen ohjeiden mukaisesti. Tulenjohtopäällikkö, reservin luutnantti Kari Kareinen lukee, ajan säästämiseksi, ääneen päivän lehdestä tärkeimmät "siviiliuutiset".

Mein Vaara - suuren sotapäällikön muistelmia, mitä Vaarassa oikein tapahtui.

Kesäkuun toisella ja kolmannella viikolla armon vuonna 2000 kokoontui-

vat suomalaiset korpisoturit tähänastista suurimpaan ja mahtavimpaan harjoitukseensa, Vaara-2000:een, Nurmeksen ja Sotkamon metsiin. Paikallisten asukkien reaktioita saattaa vain vaivoin kuvata paperilla, kun reilut 12000 varusmiestä ja reserviläistä ryösteli tienoon metsissä liki kahden viikon ajan. Ne ilmeet!? Ne olivat kuin suoraan elokuvasta, jossa marssilaiset hyökkäävät maahan.

Oma sotaretkeni alkoi Sotinpuron harjoitusalueelta, jonne komppaniani siirtyi perustamisen jälkeen. En koskaan unohda ensitapaamistani komppanian päällikköni kanssa, joka oli sen verran julmanoloinen mies, että siinä karvatkin varisivat kasvoilta. Syynä saattoi tosin olla aina ylemmältä taholta tulleet huomautukset partani liiallisesta kasvamisesta. No, voinhan ainakin ylpeillä sillä, että mahtava partani on saanut huomiota aina everstiportilla asti. Pääesikunta oli ilmeisesti

kutsunut myös eläimiä mukaan harjoitukseen, ainakin itikoiden ja mäkäräisten määrystä päätellen. (Hirvet eivät kuulemma päässeet kuljetusvaikeuksien takia tulemaan)

Seitsemän harjoituspäivän aikana komppaniani harjoitteli pääasiassa hyökkäystä, jääkärien leipälajia, ja tuumaakaan ei annettu periksi! Päivän ohjelma oli tavallisesti seuraava: aamulla harjoiteltiin joukkueen hyökkäystä, päivällä komppanian hyökkäystä ja illalla vastahyökkäystä. Jossain välissä ennätettiin ampumaankin, tosin ilman eläimiä. Loppu aika nukuttiin, ja se onnistuikin jokaiselta ilman harjoittelua.

Joukkojen yhteishenkeä kohotettiin mm. härskillä sotilashuumorilla, ainakin 1. tulenjohtoryhmä kunnostautui siinä mukaanluettuna kouluttajamme. Viimeisinä iltana järjestettiin 7-ottelu. Lajeina olivat tutut sotilaslajit: uazin veto, puhdetyöt, jousiammunta, saap-

paanheitto, suopaini, jossa kaikkien esikuvana oli tunnettu suurheilija Juha Mieto. Ilta huipentui ehtoolliseen keskellä kaunista ja karua Luojan luomaa suota. Ehtoolliselle saivat osallistua kaikki, ja niinpä pastori oli kutsunut ilmeisesti myös itikat mukaan; heille ehtoollisen tarjosivat varusmiehet. Itse ehtoollinen oli varsin vaikuttava tapahtuma ja hieno kokemus. Taisipa siinä kokeneellekin sotilaille tulla tippa silmään.

Harjoitusvaiheen lopulla taistelijat kävivät hiukan levottomiksi, koska suomalaisen soturi kaipasi tositoimintaa. Aika ajoin korkea testosteroidi-taso, vai mikä se oli, purkautui sotilaspainin avulla. Tunsin oloni helpottuneeksi, kun marssikäsky siirtymisestä Rautavaaran pohjoispuolelle tuli. Joukkojen taistelutahto ja osaamistaso olivat korkealla, varusteet oli huollettu ja samoin oli aseiden laita. Taistelut voisivat vihdoinkin alkaa!

Ensimmäinen tehtävä oli ryhmittä puolustukseen, ja puolustusvalmius saavutettiin yhdennentoista päivän iltaan mennessä. Maasto oli varsin tyyppillistä suomalaista korpimaastoa: kun käden laittoi suoraksi ei sormia enää näkynyt. Kenttälainnoittamisesta jouduttiin luopumaan, koska olimme yksityisillä mailla, jotka olivat kaiken lisäksi jotakin Natura tai muuten vain suojeltua aluetta. Luonnonsuojelijat olisivat voineet vedota siihen, että lepäkerttujen pesintä häiriintyy, mikäli olisimme porautuneet isänmaan kamaraan. Tämän takia oli kuitenkin hyvä, että vastapuolellakaan ei käytetty kovia patruunoita.

Ja tapahtui niinä päivinä, että käsky kävi... hyökkäämään. Hyökkäys käynnistyi 12.6. puolenpäivän aikoihin. Seuraavan viiden päivän aikana komppanian hyökkäys eteni läpi korpimaastojen kohti koillista. Matkalla kohdatiin kaikenlaista vihollista: sissejä, jalkaväkeä, panssarivaunuja, helikoptereita, hornetteja, metsätraktoreita ja niinpä niin... itikoita. Ainoastaan metsätraktori jätettiin tuhoamatta, vaikka sinkoryhmällä se olikin jo piikillä. Tähän oli syynä se, että omistaja ilmoitti sen olevan suhteellisen kallis värkki.

Torstaina 15.6. komppaniamme saavutti lopullisen tavoitteensa, johon ryhmittä jätettiin jälleen puolustukseen.

Takanamme oli miltei 60 kilometriä hyökkäystä ja lisäksi unettomia öitä. Vaikka miehet olivat likaisia, väsyneitä ja jalkavaivaisia, oli taistelutahto edelleen korkea. Tähän vaikutti osaltaan sekin, että miestappioita oli vähän ja hyvä ruoka tuli ajallaan. Taistelutahtoa kuvastaa hyvin se, että myös pataljoonamme esikuntakomppania innostui hyökkäyksestä siinä määrin, että päätti painella pataljoonan hyökkäyksen kärkenä. Se valitettavasti tuhottiin, ja näihin tapahtumiin saattoi vaikuttaa se tosiasia, että komppaniamme hyökkäys oli pahasti myöhässä. Ammattitaitoiset lääkintämiehet paikkasivat komento-osat, ja niin taistelu saattoi jatkua.

16. päivän vastaisena yönä käytiin ratkaisutaistelut. Tunnelma oli varmaankin kuin Kannaksella aikoinaan. Yön aikana Siniset joukot yrittivät tunkeutua asemiimme kaikin voimin ja me iskimme takaisin, minkä saatoimme. Taistelut hiljenivät seuraavana aamuna, kun erotuomarit vihelsivät pilliin. Ilmeisesti myös erotuomarit ovat olenainen osa nykyaikaista sodankäyntiä.

Kirjoittanut matkalla jossakin tulentuotopäällikkö, upseerikokelas Antti Gröhn.
Kuvat
ylliluutnantti Heikki Rosenius

Sotasaalista. Keltaisen puolen hyökkäykset onnistuivat hyvin, ja joukot pääsivät tavoitteeseen. Myös toinen reserviläisten ajatuksissa ollut tavoite kotiuttaminen toteutui ajallaan.

Kenttävastavi Heikki Holkeri (oik.) ja harjoituksessa sotilaspainin tehtäviä hoitanut, Joensuualainen uskonnonopettaja Kyösti Pleviläinen pitivät Sotipurolla kaikille yksiköille oman vapaaehtoisien kenttäjupalanpalveluksen, johon kuului myös ehtoollinen. Valtaosa reserviläisistä osallistui tilaisuuteen, ja he pitivät sitä yhtenä mieleenpainuvimmista tapahtumista.

40
vuotta

KORVEN KATKOISTA

Kontiorannan Erän esittely

Kontiorannan Erä on 19. 3. 1968 perustettu metsästysseura, jonka jäsenistö oli alunperin Savo-Karjalan Sotilasläänin alueella toimivia sotilaspukuisia sotilaita. Lukuisien sääntömuutosten jälkeen seurassamme on tällä hetkellä jäseniä Hangosta Sodankylään, niin sotilaita kuin siviilejä. Jäsenmäärämme on 62 henkeä.

Seuramme omistaa Sotinpuron kämpän, joka on alun alkaen ollut Metsähallituksen omistama tukkilaisten kämpän osa. Kämpässä on toiminut ns. Ukko-herra, joka johti hakkuut 1958 Sotinpuron alueella suoritettuihin sotakorvaushakkuissa.

Seuran toimintamuodot ovat varsin monipuoliset, sillä perinteisen metsästyksen lisäksi jäsenistöämme toimii niin yhdistyksen kuin valtakunnankin tasolla edustamassa seuraamme ja Pohjois-Karjalaa metsästysammunnoissa, koirakilpailuissa ja järjestötoiminnassa. Yhdistys tarjoaa jäsenistölleen majoituksen ja metsästyksen lisäksi

runsasta toimintaa erilaisissa talloissa. Tal-

koita suoritamme sekä Sotinpuruolla että Joensuun ympäristössä.

Seuraan pääsee jäseneksi kuka tahansa, joka on osoittanut halua toimia seuramme hyväksi ja jonka seuran vuosikokous koejäsenvuoden jälkeen hyväksyy.

Metsästys on oleellinen osa siinä prosessissa, jolla ihmiskunta on yleensä enää olemassa. Eräs tärkeimmistä tekijöistä tässä kokonaisuudessa on koiran kesyttämisen avustamaan ihmistä saaliin hankkimisessa. Vaeltaessani syksyn aikana koirieni kanssa metsälä en voinut olla ihailematta nuorimman, 4 kuukautta vanhan koiran alkukantaista innostusta palvella isäntäänsä saaliin saamiseksi. Kaikki alkoi siitä, kun opiskelimme maastossa liikkumista, suunnistusta, tähystystä, ja havaintojen tekoa. Koira oppi joka päivä minulta ja minä opin tuntemaan koiraa, liikkumaan maastossa, suunnistamaan ja ampumaan. Teimme aluksi vain pieniä lenkkejä ja pidensimme niitä pikkuhiljaa. Lokakuun

puolella välissä pääsimme tosi-

t o i -

miin ja etsimään hirvenjalkia ja hirviä. Koulutus ja oppiminen jatkuivat ja kaikki huipentui lokakuun viimeisenä viikonloppuna, kun koira omin avuin löysi hirven ja vei sen passissa olleen miehen eteen, joka kaatoi hirven. Nuori koira oli ylpeä suorituksestaan katsoessaan suurta saalistaan ja niin oli isäntänsäkin. Koulutus jatkuu yhä edelleen. Tavoitteena on alkuvaiheessa menestyminen rodunomaisessa kokeessa ja jatkossa kansainvälisissä kilpailuissa.

Kun ajattelen asiaa yksittäisen sotilaan ja sotakelpoisen joukon kannalta, löydän lukuisia yhtymäkohtia Pohjois-Karjalan Prikaatin päätehtävän suorittamisen ja metsästyksen välillä. Koiran kohdalla kuvailtu tapahtuma oli osa peruskoulutuskautta, joka oli nousujohtoinen ja koulutuksella on selkeä päämäärä.

Mielestäni metsästysharrastus sopii sotilaille kuin puukko tuppeen. Sitä paitsi se on rentouttavaa ja kuntoa kohottavaa monipuolista liikuntaa maastossa erilaisissa olosuhteissa.

Toivotankin kaikki asiasta kiinnostuneet hyvän ja monipuolisen harrastuksen pariin.

Teksti ja kuva
Metsästäjä
Markku
Kejonen

UUSI ILOISEMPI ILME

Yli 1500 vaihtoauton
valikoima helposti
haettavissa!

www.autotalolaakkonen.fi

Autotalo
E. HARTIKAINEN OY

OTA YHTEYTTÄ, KUN TARVITSET

- Omistusasuntoa • Asumisoikeusasuntoa • Vuokra-asuntoa
- Rakennuttamispalvelua • Isännöintiä

ITÄ-SUOMEN SATO OY

Fortum

**Canon Keskus
artema**

Joensuun Laivaus Oy

Syväsatama FIN 80220 Joensuu,
tel. +358(0)13 137 777
fax +358(0)13 35 103

**JOENSUUN
OSUUSPANKKI**

*Pöytäpäivä, poisä läure,
poissa huolen ääriä.
Häntä tuoksu,
yväshy järven janku.
Jokua hille, laukon.
tökö hyvä sydämelle.
Linto laulu puussa
lumenajonnan
- «Oon kuuhiävi!*

Haaveiletko maalaiselämästä,
pullantuoksusta ja kaunistta
maalaismailemista?
Haetko elämyksiä?
Toteuta unelmasi,
tule Pohjois-Karjalaan,
Kiihtelysvaaraan.
Majoitu maatilalle
lyhyemmäksi tai
pidemmäksi aikaa.
Kiihtelysvaaran kunta on
räynnä elämyksiä.

Kiihtelysvaara *Ettei
luonnostaan*

WWW.KIIHTELYSVAARA.FI Kysy matkailu info, Matkailukeskus Loitsuvaara p. 719 140, 719 141

40
vuotta

KILTAPALSTA

Vahdinvaihto

Kymmenen vuotta on pitkä aika, kun sitä eteenpäin mietti. Taaksepäin ajateltuna vuodet tuntuvat menneen yhdessä hujauksessa. Eihän tuosta tunnu olevan kummoistakaan aikaa, kun Simo Jääskeläinen luovutti kiltamme puheenjohtajan tehtävät minulle.

Lainatakseni kiltamme 40-vuotishistoriakirjan nimeä nyt on (viimeinenkin) "Vallanvaihdon aika". Kohta entisenä puheenjohtajana tunnen suurta iloa siitä, että seuraajakseni on valittu sinivalkoinen mies, Hannu Saharinen. Kilta voi turvallisesti suunnata toimintaansa eteenpäin ja uusiin haasteisiin. Hannu tuntee kiltamme ja joukko-osastomme hyvin. Suhteet ympäröivään yhteiskuntaan ja maanpuolustusväkeen ovat kunnossa, niitä ei tarvitse ryhtyä rakentamaan. Mies tunnetaan maanpuolustuksen keskuudessa. Se on aloittavalle puheenjohtajalle hyvä etu.

Pitkään puheenjohtajakautteen mahtuu paljon erilaisia mielinjääneitä tapauksia. Omaan piikkiin niitä ei ole tarve laittaa, maanpuolustustyökin on tiimityötä. Olen saanut olla mukana järjestämässä killan 35- ja 40-vuotisjuhlaa. Edellisen juhlan kohokohdaksi muodostui killan uusitun lipun valmistuminen ja vihkiminen. Kunniakkaan Wiipurin Rykmentin joukko-osastolipun jäljennös lienee yksi maanpuolustuskiltojen komeimmista. Juhlaan valmistui myös kiltamme korkein myönnettävä kunnianosoitus, Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan ansioristi. 40-vuotisjuhlasta on ennen muuta jäänyt mieleen historiakirjan valmistuminen ja julkaiseminen.

Kiltahuone Potero saatiin aikanaan onnellisten yhteensattumien kautta, kun oikeat henkilöt sattuiivat yhtä aikaa oikeaan paikkaan. Potero on osoittautunut erinomaiseksi, hyvällä paikalla sijaitsevaksi kiltahuoneeksi, jota yhdessä JR 9 kiltalaisten kanssa olemme saaneet käyttää jo useita vuosia koontumis- ym tilana.

JR 9 Killan kanssa olemme tehneet koko puheenjohtajakauteni ajan hyvää

yhteistyötä. Viime kesänä tämä toiminta saavutti konkreettisen tuloksen. Silloin kirjoitettiin kiltojemme välinen yhteistoimintasopimus. Sen mukaan JR 9 Kilta ehkä jo parin kolmen vuoden sisällä liittyy kiltamme perustettavaan perinneosastoon. Tämä yhteistoiminnan muoto lienee ainutlaatuinen koko Suomessa.

Maakuntamme on aina ollut erittäin maanpuolustushenkkinen. Eri järjestöt tekevät hyvää työtä sekä omalla sarallaan että yhdessä. Oman kiltamme tärkein kunnossa oleva asia on erinomainen kontakti joukko-osastoomme. Pri-

kaatin kaikinpuolinen tuki killalle on ollut esimerkillisen hyvää ja ansaitsee mitä parhaimman kiitoksen. Killassa ollessani olen saanut tehdä hyvää yhteistyötä kahdeksan eri komentajan kanssa. Puheenjohtajuuteni aikana komentajia on ollut viisi. Haluankin tässä yhteydessä esittää Ilkka Hollolle, Pekka Ripatille, Lauri Ruonansuulle, Antti Lankiselle ja Asko Kohvakalle henkilökohtaisen ja veljellisen kiitoksen.

Mikäpä sitten tämä kymmenen vuotta on edellä kirjoitetun lisäksi muuta antanut? Se on antanut paljon ystäviä niin omassa killassamme kuin eri yhteistyökumppaneissamme. Vapaaehtoinen maanpuolustustyö on eri sektoreissakin tullut varsin tutuksi. Muiden muassa kahdeksan vuotta Maanpuolustuskiltojen liiton hallituksessa ja kymmenen vuotta Joensuun Kansalaisjuhlien Järjestelyelimen johtokunnassa ovat olleet tämän harrastuksen näköalapaikkoja. Ne ovat avartaneet henkilökohtaista vapaaehtoisen maanpuolustustyön tuntemusta. Toivon myös, että olen voinut viedä tätä tuntemusta myös omaan kiltamme.

Aika aikaansa kutakin. Puheenjohtajana toimimiseni killassamme on päätymässä. Tällaista hyvää harrastusta ei kuitenkaan voi eikä edes kannata harkita lopettaa. Mukana ollaan edelleenkin, tästä eteenpäin rivijäsenenä ja tarvittaessa taustavaikuttajana. Toisaalta tuntuu hienolta, kun saa itselleen jo iänkin vaatimaa omaa aikaa. Toisaalta tunnen myös pientä haikeutta. Tämä tunne osoittaa mielestäni, että tehty maanpuolustustyö on ollut varsin mieluista ja paljon antavaa.

Lopuksi haluan vielä kiittää hyviä ystäviäni niin killan hallituksessa, valtuuskunnassa, prikaatissa ja sotilaskodissa kuin yhteistoiminnassa ja killan tukemisessa mukana olevia. Kaikkia yhdessä ja jokaista erikseen. Samalla toivotan omasta puolestani teille kaikille oikein Hyvää Joulua ja onnea ja menestystä Uudelle Vuodelle 2001.

Killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen

Killan syyskokous

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan syyskokous pidettiin kiltahuone Poterolla 29. marraskuuta. Paikalle oli kokoonnutunut noin kolmekymmentä aktiivista kiltalaista.

Perinteisesti syyskokouksen alkuun on järjestetty esitelmätilaisuus ja tällä kertaa puhujaksi oli kutsuttu majuri Juha Uusikartano Pohjois-Karjalan Rajavartiostosta. Hän esitteli kokousväelle Pohjois-Karjalan Rajavartioston toimintaa ja kertoi, miten itärajan tuntumassa rajanvalvonta hoituu nykyään. Mielenkiintoinen esitelmä kirjoitti varsin vilkasta keskustelua ja paljon kysymyksiä, joihin majuri Juha Uusikartano sai vastailta vielä kokouskahvienkin aikana.

Syyskokouksen puheenjohtajaksi valittiin kiltamme perustajajäsen, everstiluutnantti Reino Laakkonen, joka tuttuun hillittyyn tyyliinsä luotsasi kokouksen kulkua apunaan sihteeri Maarit Ikonen.

Kokouksen teemaksi muodostui vahdinvaihto. Sekä hallituksessa että valtuus-

kunnassa tapahtui monia henkilövaihdoksia, mutta tärkein vaihdos koski killan puheenjohtajuutta. Pitkäaikainen puheenjohtajamme Jorma Mikkonen halusi omasta tahdostaan jättäytyä "eläkkeelle" kymmenen puheenjohtajuusvuoden jälkeen ja antaa tilaa nuoremmille.

Kiltamme hallituksen varapuheenjohtajana toiminut Hannu Saharinen valittiin kokouksessa yksimielisesti uudeksi puheenjohtajaksi.

Aivan kokonaan Jorma Mikkosta ei vielä päästetty irti kiltatoiminnasta; hän tuli valituksi hallitukseen. Uutena jäsenenä hallitukseen tuli valtuuskunnan puolelta sotilaskotisisar Satu-Marja Merentie-Östman. Valtuuskuntaan vaihtui viisi uutta jäsentä entisten tilalle, ja puheenjohtajana jatkaa Eero Hintikka.

Kokous vahvisti tulo- ja menoarvion 195.500 markan suuruiseksi vuodelle 2001 ja päätti, että jäsenmaksu säilyy edellisen vuoden tasolla.

Kokoukselle esiteltiin vahvistettavaksi vuoden 2001 toimintasuunnitelma, jossa hallitus on nimennyt vuoden 2001

jäsenhankintavuodeksi. Vuoden teemaa voi toteuttaa jokainen kiltalainen, ja siihen liittyen hallituksen nimeämät toimikunnat järjestävät vuoden aikana jäsenhankintakampanjan.

Toimintakalenteri sisältää monia perinteisiä tapahtumia, kuten yhteisillaisuuksia JR 9 Killan kanssa, prikaatin vala- ja vuosipäivätillaisuudet, varusmiesinfot ja maanpuolustusjuhlan. Kiltaretkiä jäsenille on tulossa: mm. retki EU:n itäisimpään pisteeseen ja Taistelijan talolle toukokuussa, varsinainen kiltaretki heinäkuussa ja Sotinpuron syysretki lokakuussa.

Perinteinen kiltapäivä Kontiorannassa on siirretty toukokuulta syyskuun alkuun.

Kokous vahvisti toimintasuunnitelman vuodelle 2001.

Killan tapahtumista ja retkistä tiedotetaan jäsenille Karjalaisen järjestöpalstalla, Korpisoturi -lehdessä ja kaksi kertaa vuodessa jaettavalla jäsentiedotteella.

Teksti ja kuva:
Jari Jurvanen

KILLAN HALLITUS V. 2001

Toimitusjohtaja	Hannu Saharinen	Puheenjohtaja
Sihteeri	Leena Piiparinen	
Aluepäällikkö	Jorma Mikkonen	
Everstiluutnantti	Kari Jylhä	
Taluspäällikkö	Jari Nousiainen	
Huoltamopäällikkö	Jari Jurvanen	
Sotilaskotisisar	Satu-Marja Östman	
Opiskelija	Maarit Ikonen	
Toimistos sihteeri	Marja-Leena Malinen	
Sotilaskotisisar	Leena Sallinen	
Yliluutnantti	Pauli Reinikainen	
JR9:n Killan edustaja	Urpo Kupiainen	

KILLAN VALTUUSKUNTA V. 2001

Rehtori	Eero Hintikka	puheenjohtaja
Rahoituspäällikkö	Jorma Partio	varapuheenjohtaja
Toimitusjohtaja	Harri Broman	uusi jäsen
Sotilaskotisisar	Anja Ekberg	
Everstiluutnantti	Osmo Eskola	
Everstiluutnantti	Niilo Haantio	
Everstiluutnantti	Reino Laakkonen	
Everstiluutnantti	Jouni Mattila	
Toimitusjohtaja	Eino Helander	
Toimitusjohtaja	Jarkko Miinin	uusi jäsen

Toimitusjohtaja	Harri Hentunen	
Johtaja	Aino Hoikkala	
Insinööri	Erkki Hartikainen	
Yliluutnantti	Jorma Kerkkä	
Kauppias	Kyösti Kakkonen	uusi jäsen
Kauppias	Rauno Törrönen	uusi jäsen
Toimitusjohtaja	Seppo Piirainen	
Toimitusjohtaja	Eero Reijonen	
Eversti	Pekka Ripatti	
Eversti	Asko Kohvakka	
Toimitusjohtaja	Kyösti Lehtonen	
Toiminnanjohtaja	Satu Kokkonen	uusi jäsen
Toiminnanjohtaja	Risto Savolainen	
Kauppaneuvos	Eino Tenhunen	
Toimitusjohtaja	Olli Naukkarinen	
Kapteeni	Aimo Turunen	
Sotilaskotisisar	Helena Vaajamo	

TILINTARKASTAJAT V. 2001

HTM-tilintarkastaja	Mauri Haapalainen
ATK-suunnittelija	Hannu Karjalainen

VARAMIEHET:

Pankinjohtaja	Vesa Pakarinen
Aluejohtaja	Mikko Mäkelä

40
vuotta

KILTAPALSTA

Killan toimintaa kesällä 2000:

Kiltahallituksen ja Lappeenrannan alaosaston tapaaminen 9.-10. kesäkuuta. Jo perinteeksi muodostunut alaosastojen tapaaminen aloitti mukavasti kesän kiltatoiminnan. Hallituksemme jäsenet matkustivat aurinkoiseen Lappeenrantaan, jossa isäntänämme toimi kiltaveljemme Olli Naukkarinen, alaosastomme puheenjohtaja. Perjantai-iltana saavuttuamme maanpuolustusopistolle meitä oli vastassa tutut miehet: opiston johtaja eversti Antti Lankinen ja everstiluutnantti Seppo Pesonen. Ilta meni mukavasti majoittuessamme opistolle ja tutustuessamme kaupunkiin alaosastomme kiltaveljien opastuksella. Lauantaiamuna nousimme laivaan ja risteilimme Saimaan kanavaa pitkin Viipuriin. Viipurista palasimme illalla linja-autolla takaisin Lappeenrantaan, muutaman tullissa vietetyn tunnin jälkeen. Lappeenrannan kauniissa satamassa oli sitten aika jättää hyvästit ja kiittää erittäin lämminhenkisestä tapaamisesta. Suuri kiitos kuuluu myös Maanpuolustusopistolle ja sen johtajalle eversti Antti Lankiselle, että saimme majoittua opistolla.

Vasemmalta eversti Antti Lankinen, everstiluutnantti Seppo Pesonen, hopeisella ansioristillä palkittu Hannu Saharinen, kiltansa ansiomitallella palkittu Eero Hintikka ja Pauli Reinikainen. Takana alaosaston puheenjohtajat Olli Naukkarinen ja pääkillan puheenjohtaja Jorma Mikkonen.

PUOLUSTUSVOIMIEN VAARA-PÄÄSOTAHARJOITUS
12. KESÄKUUTA.

Prikaatimme kutsui kiltalaisia ja muita maanpuolustustyötä tekevien järjestöjen edustajia tutustumaan Vaara-harjoituksen kulkuun. Retkelle osallistui linja-autollisen verran vieraita. Kuvassa Rautalammen takaisessa maastossa vänrikki Marko Jalkanen selvittää vieraille harjoituksen kulkua.

JR 9 KILLAN JA POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN KILLAN YHDENTYMISSOPIMUS 8. HEINÄKUUTA.

Kuopiossa JR 9 Killan rantakalapäivillä tehtiin historiaa. Muutaman vuoden ajan vireillä ollut hanke JR 9 Killan ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan yhdistymisestä konkretisoitui allekirjoitetuksi sopimukseksi. Avoimena on enää yhdistymisajankohta, jonka JR 9 Kilta päättää myöhemmin.

Kuvassa yhdistymissopimuksen allekirjoittajat: vasemmalta edessä puheenjohtajat Viljo Nyman ja Jorma Mikkonen. Takana varapuheenjohtajat Bruno Ryytänen ja Hannu Saharinen.

KILTARETKI UUTEEN VALAMOODN JA LINTULAN LUOSTARIIN 12. ELOKUUTA.

Paljon toivottujen lyhyiden kiltaretkien sarjaa jatkettiin tutustumisretkellä Heinäveden Uuteen Valamoon ja Lintulan luostariin. Uudessa Valamossa lounaan jälkeen oli kiltalaisilla mahdollisuus tutustua rukoushetkeen ja oppaan johdolla kiertää luostarialue läpi. Kierroksen aikana oppaamme kertoi munkkiveljien vaiherikkaasta matkasta rajan takaisesta Valamosta Heinävedelle. Lintulan nunnaluostariin seurueemme siirtyi M/S Sergei laivalla, läpi ahtaiden kanavien ja sulkujen. Lintulan luostarissa retkeläisillä oli tilaisuus tutustua kirkkosaliin, nauttia kahvit kauniissa maalaistuvassa ja tehdä ostoksia luostarin myymälässä.

Kuvassa kiltaretkeläisiä Uuden Valamon vanhan puukirkon edessä kuuntelemassa opastamme Leena Pärssistä.

VALAMARSSI JUANKOSKELLE 18.-19. ELOKUUTA.

Perinteitä noudattaen kiltajoukkue pyöräili Prikaatin valajuhlaan, joka tällä kerralla järjestettiin Juankoskella. Kuva matkan varrelta, jossa joukkue odottaa johtajansa Majuri Matti Urjanheimon marssinjakamiskäskyä.

ANSIOITUNEITA KILTALAISIA JA TUKIJOITA PALKITTIIN 13. SYYSKUUTA.

Hopeista kilta-ansioristiä kauppaneuvos Eino Tenhuselle luovuttamassa Jorma Mikkonen ja Eero Hintikka.

Kilta-ansiomitalia rahoituspäällikkö Jorma Partiolle luovuttamassa Jorma Mikkonen ja Eero Hintikka.

40
vuotta

KILTALAISTA

Hyvä kiltaveli tai -sisisko

Tätä matkakertomusta et voi lukea. Se sinun täytyy laulaa. Sävel on "Kaunis Karjala". Ellet osaa tätä laulua, etsi sellainen ystävä, joka laulaa sen sinulle.

Näkymä Pietarin Kesäpalatsin parvekkeelta.

MATKA PIETARIIN

1. Vanha Karjala, suuri Pietari
kiltalaisten joukolla olj' matkakohteena.
Heinäkuisen viikonlopun
tapahtumat itse kukin
voi tämän laulun myötä nyt kokea.
Malisen bussi kulki joutuisaan,
tulli hoiti hommat ajallaan.
Ol' kuski oiva ja Pauli-poika
oppaana toimi tosi upeasti vaan.

2. Kirkot komeat nähtiin matkalla,
"Veren päälle rakennettu" oli mahtava.
Monenlaista nähtävyyttä,
kulttuurinkin kirjavuutta
Nevski ja Neva meille tarjosivat.
Matkan huippuna oli tietenkin
päästä vihdoin Kesäpalatsiin.
Sen kultaloiste ja veden välke
— voi sitä kauneutta Venäjän maan!

3. Kotimatalla joukko mukava
Terijoen huviloita katsoi innolla.
Kirkossakin hiljennettiin,
kynttilöitä sytytettiin
menneitä rakkaitamme näin muisteltiin.
Pällin rajapuotiin sitten poikettiin,
"tuliaisuklaat" sieltä ostettiin.
Ol' hyvä mieli, nyt kiittää kieli
ensi kesän kiltamatkaa ootellessa.

Kanssasi lauloivat siskot Leena ja Pirjo
Runo Leena Sallinen
Kuvat Leena Sallinen ja Jari Jurvanen

Pietarin matkalaiset.

Maanpuolustusjuhla Kiihtelysvaarassa

Kiihtelysvaarassa pidetyssä JR 9 ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan järjestämässä maanpuolustusjuhlassa tervehdyspuheen piti prikaatin killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen.

Veteraani Urpo Kupiaisen ja hänen airueinaan toimineiden nuorten Johanna Pakarisen ja Juha-Matti Malisen muodostaman seppelupartion lähdössä Kiihtelysvaaran sankarihaudoille.

J o perinteiseksi muodostunut JR 9:n ja Pohjois-Karjalan Prikaatin kilttojen järjestämä kahdeksatta maanpuolustusjuhla vietettiin 29. päivänä syyskuuta Kiihtelysvaaran liikuntasalissa. Juhlakutsua oli noudattanut salintäyteinen niin nuorista kuin veteraaneista ja muista maanpuolustushenkilöstä koostunut yleisö.

Juhlapaikkana on tätä ennen ollut seitsemän Pohjois-Karjalan kuntaa. Näistä neljässä viimeisessä kuntien yläasteet ovat olleet mukana järjestely- ja ohjelmatehtävissä luoden kuvaa siitä, että maanpuolustushengen ylläpito ei ole vain veteraanipolven asia. Se on juurrutettavissa myös nuorten keskuuteen.

Tämä asia korostui herkä näkyvästi, kun Prikaatin Killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen Karjalan Sotilassoittokunnan esittämän Karjalan Jääkärien marssi jälkeen tervehdyspuheensa aluksi lähetti veteraani Urpo Kupiaisen ja hänen airueinaan toimineiden nuorten Johanna Pakarisen ja Juha-Matti Malisen muodostaman seppelupartion Kiihtelysvaaran sankarihaudoille.

Kiihtelysvaaran kunnan tervehdyksen esitti koulutoimenjohtaja Jorma Partti. Juhlatunnelmaa hermistämään olivat saapuneet Heinävaaran maankuulun puukoulun oppilaat koulunjohtaja Risto Lätin johdolla. Kuullessaan ja katsellessaan nuorten esityksiä "Happilan Pappilan apupadasta" Jukka Kuoppamäen "Siniseen ja valkoiseen" tuli niin läsnäoleville veteraaneille kuin myös muulle juhlayleisölle selväksi, etteivät ponnistukset aikoinaan maamme itsenäisyyden säilyttämiseksi ole menneet hukkaan.

Tilaisuuden juhlapuheessa prikaatin komentaja eversti Asko Kohvakka kertoi kiihtelysvaaraalaisten miesten vaiheista viime sodissa. Heitä toimi kaikkiaan 50:ssä eri sota-ajan yksikössä. Tärkeimpiä olivat Kuhmon suunnalla toiminut Osasto A sekä Kalpadivisioonan kuuluneet JR 9 ja JR 1. Kiihtelys-

vaaraalaisten tappiot olivat 195 kaatunutta. Tämänhetkistä kiihtelysvaaraalaista sotilaskuntoisuutta Asko Kohvakka toi julki esitellessään prikaatissa palvelevan alikersantti Henna Heiskanen erinomaisia suorituksia niin palveluksessa kuin sotilasammunnassa.

Puheessaan eversti Kohvakka käsittelee myös Suomen tämän hetken sotilallista turvallisuuspolitiikkaa. Hän painotti Suomen osuutta ns. ulkokehän eli YK-toiminnassa ja kertoi myös kansainvälisten valmiusjoukkojen koulutuksesta. Samoin hän esitteli oman maan puolustukseen eli ns. sisäkehään liittyviä kriisilähteitä.

Nykyistä varusmiespalvelua käsittelevässä puheensa osassa eversti Kohvakka toi esille palveluksen painottamisen maastoharjoituksiin. Maastossa varusmies toimii 60-120 vrk palvelusajasta riippuen.

Puheensa lopuksi eversti Kohvakka kohdisti sanansa salissa olleille nuorille toivottaessaan heidän aikanaan tervetulleeksi varusmiespalvelukseen maakunnan omaan joukko-osastoon, Pohjois-Karjalan Prikaatiin.

Juhlassa esiintyi myös Joensuun Mieslaulajien vahvistettu kvartetti kansanlauluomaisella ohjelmalla, joka sopi hyvin kansanlauluperinteistä kuuluun Kiihtelysvaaraan. Samoin kuultiin Kiihtelysvaaran yläasteen oppilaiden ajatuksia, mitä on olla suomalainen ja mitä isänmaa merkitsee.

Karjalan Sotilassoittokunnan yliluutnantti Esa Lehtisen johtamien upeiden ja ohjelmaltaan monipuolisten esitysten jälkeen JR 9 Killan puheenjohtaja Viljo Nyman esitti päätöksen korostaen sitä, että yksimielinen kansa oli ja on aina valmis puolustamaan itseään ja vapauttaan.

Onnistuneen juhlan päättäneen Karjalaisten laulun jälkeen nautittiin vielä Kiihtelysvaaran kunnan tarjoamat juhlahahvit.

Teksti Eero Hintikka
Kuvat Hannu Saharinen

40
vuotta

KILTAVALASTA

Jälleen kohti Laatokan rantaa

JR 9 Kilta on järjestänyt vuosien mittaan useita matkoja vanhoille taistelupaikoille, lähinnä Syvärille Ostaan, jonka edustalla rykmentti taisteli n. 2,5 vuoden ajan. Viime vuonna syntyi ajatus käynnistä hyökkäyksen alkuvaiheen taistelupaikoilla. Ajatus hyväksyttiin, ja matka toteutui kesäkuussa heti juhannuksen jälkeen eli 26.-27.6.

Gold Linen edustaja ja valittu opas suorittivat ennakolta maasto- ja tietiedustelun, jonka perusteella matkasuunnitelma syntyi. Se ei ollut vuoden 1941 kronologinen uusinta, vaan siinä säästettiin sekä aikaa että kilometrejä.

JR 9:n taistelut alkoivat pataljoonien erillistehtävillä: III P hyökkäsi 11.7. Pälkjärven länsipuolitse, valtasi ensin Pälksaaren ja eteni sitten Pälkjärven eteläpuolelle Ilmakanvuorelle 13.7. II P eteni yöllä 12.7. JR 51:n ryhmityksen läpi, valtasi samana päivänä Iljalan tienristeyksen ja eteni Pälkjärven kaakkoiskulmaan. I P eteni II P:n takana Iljalan tienristeykseen ja kääntyi siinä Makarin tien kautta Kirkkolahden kylään ja katkaisi Pirttipohjasta tulevan tien Sorjosenmäellä. Vihollisen yllättävän vahvan hyökkäyksen vuoksi mäki menetettiin mutta vallattiin muutama tunnin kuluttua uudestaan. Asutusta on vuoteen 1941 verrattuna nykyisin enemmän, mutta silti paikat olivat helposti tunnettavissa: "Tuossa me olimme asemassa, kun ryssän vastahyökkäys alkoi." Kävimme myös Kontio-Leppälahden ja Ryttyöjan taistelupaikoilla. Edellinenhän oli rykmentin raskain, runsaasti tappioita tuottanut taistelu ja jälkimmäinen yksi helpoimmista, vaikka se ennakolta vaikutti edellistä pahemmalta. Olen kirjoittanut näistä taisteluista "Korπισoturin" numeroissa 1/97 ja 1/98, minkä vuoksi toistaminen ei liene tarpeen.

Edelleen käytiin niissä paikoissa, missä Ruskealasta Sortavalaan ja Pitkäänrantaan johtavat tiet katkaistiin. III P eteni äärimmäisenä oikealla ja päästyään tielle hyökkäsi pohjoiseen ja valtasi Rytyn aseman pohjoispuolella

olevan Linnamäen eteläosan 22.7. sekä sen pohjoispuolella olevan kunnalliskodin maaston 23.7. II P hyökkäsi samana päivänä Pitkärannan tielle itäisen Syvänoron kohdalla ja edelleen itään Kirjavalahteen vallattuaan ensin Kurenurmen motin. Idästä vetäytyvät viholliset yrittivät päästä maitse Sortavalaan, mutta se onnistui vain hajanaisille osastoille. 23.7. myös I P hyökkäsi katkaisten tien läntisen Syvänoron kohdalla. Näiden operaatioiden ansioista tie oli poikki yli 9 km pituudelta ja myös pysyi.

Paikat olivat niin paljon entisellään, että oma olinpaikkakin oli helppo tunnistaa. Lisävoimien - SissiP 2 ja KevOs 15 - saavuttua hyökkäys jatkui kohti Sortavalaan ja päättyi ensi vaiheessa Tohmajoki-linjalle.

Sodassa on vähintään kaksi osapuolta. Sortavalaan johtavalle tielle koukkasivat JR 30 ja JR 37. Väijytyksessä ne tuhosivat kaksi henkilöautoa, joista toisessa oli vastustajan 198 Mt Jv D:n esikuntapäällikkö, jonka salkussa oli divisioonalle annettu hyökkäyskäsky. Se ei ollutkaan aivan vaatimaton, sillä tavoitteet olivat kaukana: Vahvajärven eteläpää - Hämekoski - Laskelä eli linnuntietä n. 18 km päässä. Hyökkäys alkoi 29.7. läntisellä loholla ja laajeni edelleen 30.-31.7. SissiP puolustautui oikealla ja III P vasemmalla. Hyökkääjä kärsi melkoiset tappiot mutta yritti silti vielä 1.8. III P loholla neljä kertaa aina yhä vaisummin ja ilman menestystä. Hyökkääjän tappiot olivat 90 vankia ja arviolta 700 kaatunutta, mistä pääteltiin vihollisella olleen paikallinen ylivoima. Jokilinjan puolustusasemat olivat selväpiirteisiä, ja reservejä oli runsaasti käytettävissä. Jälkiviisaasti voidaan todeta vihollisen yrittäneen väärässä paikassa.

JR 37 oli yrittänyt neljän päivän aikana vallata Leppäselän, joka todettiin vahvasti varustetuksi tukikohdaksi. II P joutui antamaan apua: se hyökkäsi 2.8. ensin 4. K:lla ja pian myös 5. K:lla ja sai Leppäselän vallatuksi yöhön mennessä. Saatoimme nyt omin silmin todeta, että maasto oli hyökkääjälle erittäin hankala.

Matkaa jatkettiin eräillä vähäisemmillä taistelupaikoilla pysähdellen kohti Latvasyrjää, mutta sitten tulikin yllättävä seisaus. Varhainen herätys, helle ja päivänien puute aiheuttivat jatkosta äänestyksen, jonka me "latvasyrjäläiset" hävisimme niukasti. Jouduimme tyytymään täyskäännökseen ja sitä ennen suulliseen selostukseen, mikä meitä ko. paikoissa taistelleita harmitti.

Karmalansalmella näimme paikat, joissa joukkomme ylittivät vesistön ja jatkoivat kohti Sortavalaan. Kaupungin laidassa olevalla Kuhavuorella saimme selvän kuvan kaupungin valtaamisesta.

Kaukaisin käyntipaikkamme oli naapuridivisioonan kaistalle kuulunut Kuokkaniemi, jonka korkeimmalla kohdalla saimme selostuksen rykmentin etenemisestä kohti Laatokan rantaa. Samalla "täydennettiin sotahistoriaa" tiedolla, jonka mukaan osasto K katkaisi tien Sortavala-Kuokkaniemi 14.8. iltapäivällä. Liikenne oli vähäistä, eikä osasto (joukkueeni + panssaritorjuntakivääriryhmä) olisi pystynyt pitämään tietä katkaistuna, mikäli sitä vastaan olisi järjestetty keskitetty hyökkäys puolustajalle vaikeassa maastossa.

Käytiin katsomassa myös Rautalahden "vesiperämotin" paikkoja. Nimitys on sikäli oikeutettu, että vihollinen sai siirrettyksi elävän voiman Valamoon pääosan kalustosta ja kuormastosta jäädessä suomalaisille, ei siis aivan vesiperää.

Rykmenttimme hyökkäyksen ensimmäinen vaihe päättyi siis Laatokan rantaan. Monissa käydyissä keskusteluissa koetimme löytää vastausta kysymyseen: Opittiinko jotakin ja jos, niin

Näkymä Sorjosenmäeltä. Näiden rakennusten nurkilla oltiin asemis-
sa, kun vihollisen vastahyökkäys alkoi.

mitä? Ainakin seuraaviin seikkoihin nähden saavutettiin melkoinen yksimielisyys:

- Joukkueenjohtajan on oltava edessä, ei kuitenkaan kärkimiehenä vaan 5-10 m taaempaan. Tätä asiaa selostin ennen hyökkäyksen alkua joukkueelleni: "Jotta näkisin johtaa, on minun oltava hieman taaempaan, koska silmät ovat etupuolella, eikä minun ole syytä kääntyä selin viholliseen. Huomatkaa eräs tosiasia: jos olen 5 m taaempaan, luoti tarvitsee matkaan n. 1/150 s. Sinä aikana en ehdi väistämään." (Nauruksi meni) Joskus oli syytä myös perustella annettua käskyä eli motivoida joukkuetta. Läheskään aina se ei ollut tarpeellista, eikä sitä ylempänä pidetty suotavana.

- Komppanian päällikkö voi olla sen verran taaempaan, että pystyy kunnolla johtamaan. Sattui myös tapauksia, että päällikkö oli 1-2 km etulinjan takana. Kun radioita ei ollut eikä johdin-

yhteyksiä vedetty, yhteys oli lähettien varassa. Kun tällöin käskyt olivat säännöllisesti myöhässä ja usein vielä tilanteen muututtua virheellisiä, hoidettiin asioita niin, että vanhin joukkueenjohtaja johti etulinjaa ja lähetit veivät raportteja päällikölle. Seurauksena oli myös, että kaiken mennessä hyvin päällikkö sai kiitokset ja kunniaa. Jos taas syntyi vaikeuksia, joukkueenjohtajat saivat moitteet.

- Antaessaan erillistehtäviä joukkueille päällikön suoranainen velvollisuus on olla tasapuolinen. Eräässä tapauksessa komppanian yhdeksästä erillistehtävästä yksi joukkue sai peräti viisi. Syytä ei saatu selville, mutta erilaisia arvioita esitettiin:

1. Joukkue on saavutuksiltaan heikoin, ja siksi se saa asettua alttiiksi suurimmille tappioille. Tämä tosin osoitaisi käskyn antajan melkoista kyynisyyttä.

2. Joukkue on saavutuksiltaan muita

parempi, ja erillistehtävä on kunniatehtävä. (Sen tosin pitäisi näkyä esim. kunniamerkeinä ja ylennyksinä).

3. Unohtaminen (ei saisi esiintyä).

4. Päällikön ja joukkueenjohtajan henkilökohtaisten suhteiden säröt. (Suhteet pitäisi hoitaa toisin, ilman että niillä olisi vaikutusta tehtävänantoon).

Jatkossa Itä-Karjalassa todettiin, että alkuvaihe oli todella opettanut paljonkin ja oppeja voitiin menestyksellisesti käyttää jatkossa.

Kokonaisuutena matkaa voidaan pitää onnistuneena. Nähtiinhän nuoruuden kovimpien elämysten paikat uudestaan, ja taisteluista saadut kuvat selvenivät osin myös siksi, ettei tarvinnut pelätä joutuvansa tulituksen kohteeksi. Paluumatkalla tuli myös ajatus: Kuinkahan kauan vielä jaksetaan tehdä vastaavia matkoja?

Teksti: Urpo Kupiainen JR 9 Kilta
Kuva Arja Hakulinen

40
vuotta

KUMMIKUNTA

Kummikunta Liperi

Suur-Liperin leipäpitäjän historian juuret ulottuvat jo ainakin 1400-luvulle. Emäpitäjä jakaantui sittemmin kappeliseurakuntiin ja pitäjiin, niin että siitä on muodostunut Liperin lisäksi kaksi kaupunkia ja kuusi kuntaa. Kunnan pinta-ala on 1161 km², josta vesistöä on peräti 421 km². Asukkaita on nykyään 11 500, ja kuluvana vuonna väkiluku on lähtenyt ilahduttavasti kasvuun.

Kolmen taajaman lisäksi meillä on itsellisiä, vahvoja kyliä, joiden asukasmäärät osoittavat nousua. Ilmeisesti luonnon läheisyys ja pienet kyläkoulut houkuttelevat lapsiperheitä maaseudulle.

Vaikka suuret viljavat peltoaukeat ovat tyyppillisiä Liperille, on maatalouden merkitys vähenemässä ja teollisuuden osuus kasvamassa meilläkin, jos ajatellaan työpaikkojen määrää.

Kesäasukkaat ja lomalaiset antavat oman leimansa kuntaamme ja samalla piristävät sekä kyliä että taajamia mm. enenevällä palvelujen kysynnällä. Kunnan otollinen sijainti Suur-Saimaan latvavesien äärellä tekee Liperistä Pohjois-Karjalan merkittävimmän kesämökkikunnan. Kätkeehän lähes tuhatkilometrinen rantaviivamme suojiinsa n. 3000 loma-asuntoa. Kunnan merkittävin kesätapahtuma, Suvisoutu ja Leipämessut, kerää niin liperiläiset kuin kesäasukkaat Liperin kirkkorantaan heinäkuun lopulla. Tapahtumassa voi törmätä niin ruotsalaisiin kuin virolaisiin sekä neljän muun ystävyyskuntamme ihmisiin. Kyseinen ajankohta kun on mitä sopivin ystävyyskuntien keskinäiseen kohtaamiseen. EU:iin liittymisen myötä kansainvälisyys on tullut jäädäkseen myös Liperin kunnan ja kuntalaisten työhön ja muuhun kanssakäymiseen. Liperin koulut ovat mukana erittäin monissa kansainvälisissä projekteissa.

LIPERIN OMALEIMAISET TAAJAMAT

Kirkonkylä on kunnan hallinto- ja palvelukeskus, ja suurin osa palveluista on tarjolla täällä, mm. kolmi-sarjainen lukio ja monipuoliset terveyskeskuspalvelut. Yksi-

tyisten yrittäjien joukko on ilahduttavasti kasvussa kirkonkylässä, ja se, jos mikä, antaa uutta uskoa kunnalle ja luo ilmettä kyläkuvalle. Lähestyttäessä Käsämästä eli Kuopion tieltä kirkonkylää horisontista nousevat esiin sinivalkoinen vesitorni ja punatiilinen kirkko. Taajamakuva on kuitenkin hajanainen, mikä johtuu siitä, että asuntoalueet sijaitsevat melko kaukana keskustasta. Kirkonkylä, jossa asuu noin 2000 ihmistä, on parhaimmillaan kesällä. Tutustumisen arvoisia ovat sekä rantamakasiinin vieressä sijaitseva mainio vierasvenesatama että torstaitorit puhumatakaan Liperi-Seuran museoista.

Ortodoksiperinteestään tunnettu Viinijärvi sijaitsee Kuopio - Joensuun valtatie ja rautatien varrella. Kulttuurihistoriallisesti arvokas Taipaleen ortodoksinen kirkko seisoo kutsuvana Taipaleen joen varrella. Viinijärven Urheilijoiden naisten pesäpallojoukkue on saavuttanut monta Suomen mestaruusmitalia ja kerran voittanut jopa kultaa. On harvinaista, että näin pieni kyläseura ylittää sarjatasolle ja rakentaa hiekkatekonurmikentän lähes talkootyönä. Taajamassa on tarjolla sekä koulu- että terveyskeskuspalvelut ja kirjasto. Erityisesti koulurakentamiseen on panostettu paljon näinä parina vuotena.

Taipaleenjoella järjestetään kesäisin kirkkovenesoutua, joka voi päättyä Siikakoskelle, tai reittiä voi jatkaa Heposelän ulapan yli kirkonkylään asti. Siikakoskella on mahdollisuus tutustua myllymuseoon ja Komperon kotiseutumuseoon sekä nauttia kahvit tai saunaa savusaunassa kosken pauhussa.

Ylämylly on nopeasti kasvava Joensuun lähitaajama. Paikka on tuttu monille miehille varuskunnas-

taan. Onhan Väinö Linna kunnioittanut Paloaukeaa ottamalla sen mukaan Tuntemattomaan sotilaaseen. Nyt alueesta kehittyi maakunnan parhain asuntoalue aivan Pärnävaaran liikuntakeskuksen läheisyyteen. Ylämyllyn kirkkaat lammet hivelevät kesäisin liikkujan silmää. Luonnonläheisyys sekä hyvä liikenteellinen sijainti tekevät alueesta vetovoimaisen. Nelikais-tainen tie vie Joensuuhun kymmenesä minuutissa, ja lentokentälle pääsee samassa ajassa, ja vesiteitse pääsee jopa Suomen Lahdelle asti. Taajamassa on monipuolista teollisuutta. Kaa-voituksella on kuitenkin asuntoalueet ja teollisuus erotettu hyvin toisistaan. Männikkökankaat ovat oivallista rakennusmaata sekä ulkoiluun parhaita.

Kunta on lisännyt palvelujaan noin 3000 asukkaan Ylämyllylle, ja terveyspalvelujen lisäksi tarvitaan koulutiloja. Entinen varuskunta saakin aivan pian nuorempia koulutettavia, kun esikoulutilat saneerataan entiseen kasarmirakennukseen. Erityisesti Ylämyllyn kehittyminen ja kasvamisen on tärkeää koko Liperin kunnalle.

MUUTAMIA NUMEROTIETOJA LIPERISTÄ

Väkiluku 11 545, veroäyri 18,75p, kunnan talousarvion loppusumma on n 250 milj. mk. Suurimmat työnantajat ovat Liperin kunta n. 700, Kuntoutus ja tutkimuslaitos Kaprakka n. 150, Honkalammen keskuslaitos 130, Konepaja Mantsinen n. 60, leipomo Jokipakari n. 60 ja Liperin Osuusmeijeri n. 55.

Elinkeinorakenne
Palvelut 58 %
Alkutuotanto 25 %
Jalostus 15 %
Muut 2 %
Työttömyys 12,7 %

Kuntasivut löytyvät netistä www.liperi.fi

LIPERI 2000

KYLLÄ KYLLÄ KYLLÄ KYLLÄ KYLLÄ KYLLÄ KYLLÄ KYLLÄ KYLLÄ KYLLÄ KYLLÄ

OPETTAJA RAVISOUTAJA MAANVILJELIÄ METSURI ELÄKELÄINEN PESÄPALLOILIA SORSAIMO

Kunta
Keskustie 10, 02100 Liperi
Puh. vaihte 0172 988 511

PÖHJÖIS-KARJALAN LEIPÄPITÄJÄ VASTAA 2000-LUVUN HAASTEISIIN

Liperi on reilu maalaiskunta. Täällä on tilaa ihmisille, työtä tekijöille, mahdollisuuksia unelmille ja saavutuksille. Kunta ja kuntalaiset voivat hyvin. Olemme valmiita vastaamaan 2000-luvun haasteisiin.

Liperin luonto on lähellä kotipihaa kaikkialla. Järvien ja jokien pirstoma vaaramisema tarjoaa kiehtovan asuin ympäristön niin taajamissa kuin niiden ympäristössäkin.

Perinteisesti Liperi on vankkaa maatalousaluetta, josta juontuu Liperin maine maakunnan leipäpitäjänä. Erityisesti liperiläinen luomuviljely ja luomutuotteet ovat kova sana koko valtakunnankin markkinoilla.

40
vuotta

URHEILU- JA TULOSPALSTA

Sotilaiden Pohjoismaiset ampumasuunnistuskilpailut Kontiorannassa

Yhtenä juhluvuoden tapahtumista Pohjois-Karjalan Prikaatilla oli kunnia isännöidä sotilaiden pohjoismaisia ampumasuunnistuksen mestaruuskilpailuja. Kilpailut järjestettiin kesäkuun viimeisellä viikolla VAARA-harjoituksen päätyttyä Joensuun alueella. Pohjolan mestaruudet ratkaistiin normaalmatkan, pika- ja viestikilpailussa. Pohjoismaat Ruotsi, Norja, Tanska ja Suomi osallistuivat kilpailuun kymmenen miehen, neljän naisen ja kolmen johtajan joukkueella.

Pohjois-Karjalan Prikaatissa prikaatin "suunnistajat ja ampumahiihtäjät" vastasivat järjestelyiden onnistumisesta. Kari Jylhä ja Risto Vairinen johtivat järjestelyjä, Jari Heikkinen ja Jukka Ryyänen rakensivat suunnistusradat, Pertti Kettunen ja Ville Haapala johtivat ampumapaikkatoimintaa, Juha Lappi otti tulokset ja Panu Pelkonen Kari Kurkisen kanssa järjesti monipuoliset ja raskaat oheisohjelmat. Ratamestarina toimi Pohjois-Karjalan Rajavartioston Antti Tolonen ja valvojana Markku Joensuu Koeampumalaitokselta. Prikaatia tukivat järjestelyissä Pohjois-Karjalan Rajavartiosto, Kontiolahden Urheilijat, Kalevan Rasti ja Suomen Biathlon oy.

Ratamestarin, fyysisesti vahvan moninkertaisen pm-mitalistin, Antti Tolosen, laatimat radat korostivat suunnistustaidon ohella fyysistä suorituskykyä, mikä johti ennen kokemattomaan suomalaismenestykseen. Kilpailut alkoivat tiistain pikakilpailulla Onttolan Lykynvaaralla. Ratamestarin tarjosi ulkomalaisillekin mahdollisuuden menestyä juoksuttamalla kilpailijoita Höytiäisen kanavan tasaisella vesijättö- ja rannalla. Yllättävästä tanskalaistyylisestä maastonvalinnasta huolimatta kilpailu päättyi suomalaismenestykseen. Miesten kilpailussa kuuden parhaan joukossa oli viisi suomalaista: voittajana Raimo Turtinen, toisena Mikko Hölsä ja jaetulla kolmannella sijalla Juha Papinsaari yhdessä Norjan Tore Björnerödin kanssa. Naisten voiton vei Norjan Guro Harstad suomalaisten ottaessa kolme seuraavaa sijaa järjestyksessä Raija Rantanen, Salla Tarvonen ja Maria Rantala.

Keskiviikkona kilpailtiin normaalmatkan mestaruuksista Liperin Pärnävaaralla maastossa, missä viikkoa aikaisemmin oli järjestetty maailman suurin suunnistustapahtuma, Jukolan viesti. Vallinnut helteinen sää korosti kilpailun fysisyyttä ja lisäsi suomalaisten menestymismahdollisuuksia. Suomen joukkueen tukipilarit Mikko Hölsö, Juha Papinsaari, Raimo Turtinen, Marko Haapiainen ja Pekka Inkeri menestyivät jälleen loistavasti. Kilpailu voitosta käytiin lopulta Juha Papinsaaren ja Mikko Hölsön välillä. Juha Papinsaari lähti amunnasta maastoon ylivoimaisessa johdossa osuttuaan kaikkiin kahteenkymmeneen tauluun. Miko Hölsö oli jäänyt hänestä neljällä ohilaukauksellaan yli kuusi minuuttia. Kartanlukuosuudella Hölsö supisti eron reiluun kahteen minuuttiin ja vahvempaan suunnistajana selvisi maaliin minuuttia paremmalla kokonaisajalla. Kolmanneksi sijoittui seitsemän minuuttia Hölsölle jääneenä Ruotsin Frans Wickbom ja neljänneksi Tanskan Bjarne Hoffmann. Naisten sarjassa voiton vei muissakin kilpailuissa koko vuoden lähes voitosta voittoon juossut Maria Rantala lähes kahdenkymmenen minuutin erolla toiseksi sijoittuneeseen Salla Tarvoseen ja kolmanneksi sijoittuneeseen Norjan Siri Cecilia Lökeniin. Suomi voitti selvästi molempien sarjojen joukkuekilpailut.

Kilpailutapahtumat päättyivät torstaina juostuihin viesteihin. Viestit juostiin edelleen Pärnävaaralla. Kukin osuus juostiin kahtena lenkinä, mikä edellytti kahta kipuamista Pärnävaaralle. Viestikilpailu korostaa ammuntaa. Niin nyt kuin monesti aikaisemminkin Suomen parempi joukkue (kakkosjoukkue) kykeni ampumapaikalla ratkaisemaan viestin edukseen. Ensimmäistä osuutta tosin hallitsi Ruotsin ykkösjoukkueen Stanley Pettersson osuutalla kaikkiin kymmeneen tauluun. Suomen joukkueiden avaajat: Raimo Turtinen, neljä sakkokierrosta, Lasse Topo, neljä sakkokierrosta ja Janne Kempas, kolme sakkokierrosta, sortuivat huonoon ammuntaan. Suomen paremman joukkueen seuraavat viestinviejät, Juha Papinsaari ja Marko Haapiainen, eivät juosseet sakkokierroksia ja veivät Suomen selvään voittoon. Marko Haapiainen juoksi kilpailun selvästi parhaan yksityisajan. Pekka Inkerin ankuroima Suomen ykkösjoukkue nousi toiseksi ja Ruotsin ykkösjoukkue kolmanneksi. Kilpailun kuluessa prikaatinkomentaja Asko Kohvakka esitti jo toiveen siitä, että voittajaksi voisi nousta jokin muukin maa kuin Suomi. Naisten kilpailussa Salla Tarvonen ja Raija Rantanen toteuttivat komentajan toiveen kiertämällä sakkokierroksen neljätoista kertaa. Norjalaiset kiersivät ykkösjoukkueellaan sakkokierroksen vain viidesti ja kakkosjoukkueellaan vain kolmasti ja veivät kaksi ensimmäistä sijaa.

Suomen naisten loistava menestys perustui Urheilukoulussa naisten vapaaehtoista varusmiespalvelusta suorittaneiden Maria Rantalan, Salla Tarvosen ja Raija Rantasen suorituksiin. Tyttöjen tämän vuoden kilpailumenestyksestä voidaan mainita kaikkien kolmen voittama viestisuunnistuksen CISM:n

XXXII sotilaiden ampumasuunnistuksen PM-kilpailut

Avajais- ja päättäjäiserehmonat pidettiin kaserminkentällä.

Pääväraan urheilukeskuksessa kilpailtiin normaalimatkojen ja viestikilpailujen mestaruuskilpailuista.

Pikakilpailut vietettiin läpi Onttolan vaihtelevassa maastossa.

Suomen edustajat kahvivierailivat voittajajoukkueeseen. Kuvassa viestiriivittäjäjoukkue.

Yhteinen illanvietto kilpailupaikalla jomassa piti sisällään muun muassa golfin perustelututustumisen.

Muonituskeskuksessa pidetty päätöskokous, perinteisen tavan mukaan, sisällään monta hauskaa ohjelmanumeroa. Vuoden 2001 kilpailujen isäntämaan Tanskan "kääpiöiden" tervetuloisuus jäi varmasti kaikkien mieleen.

mestaruus, Maria Rantalan henkilökohtainen CISM:n mestaruus ja viisi Suomen mestaruutta kaksikymmentävuotiaitten naisten sarjassa, siis vuonna 2000.

Kilpailullisten tavoitteiden lisäksi tapahtumalla on tarkoitus lisätä maiden välistä kanssakäymistä myös yksittäisten ihmisten välillä ja esitellä kulloinkin isäntänä olevan maan ja varuskunnan olosuhteita. Tavoitteen saavuttamiseksi kilpailujen lisäksi kilpailujoukkueet osallistuivat moniin oheistapahtumiin. Maanantaina kilpailujen avajaisiin liittyen kilpailijoille esiteltiin varuskunta, Pohjois-Karjalan Prikaati ja prikaatin perinteet perinnehuoneessa. Tiistaina tutustuttiin golfiin Kontionie-

nessä Miika Huovisen opastuksella ja Eko-aseisiin Ilmo Kurvisen opastamana sekä vietettiin iltaa suomalaikansallisesti oluen ja makkaran kera. Keski- viikkoiltana kilpailijat tutustuivat Joensuun kaupunkiin ja Carelicumiin. Johtajisto vietiin EU:n itäisimpään pisteeseen. Matkalla Kari Jylhä kertoi Ilo-mantsin taisteluista talvi- ja jatkosodassa ja Ilo-mantsin rajavartioalueen edustaja kertoi rajavartioston toiminnasta. Hattuvaarassa tutustuttiin Taistelija-talon näyttelyyn ja itäpisteellä seurattiin rajavartioston koiranäytöstä. Itäpisteellä suuressa kodassa nautittiin Jari Puruskaisen matkailuyrityksen tarjoama illallinen, jota voidaan suositella kaikille lehden lukijoille. Retki huipen-

tui korkeimpien voimien järjestämään ilotulituksen läntisellä taivaalla. Taivas loimusi koko paluumatkan Joensuun seudun ukkosmyrskyn johdosta.

Torstaina varsinaisten kilpailujen jälkeen järjestettiin epävirallinen, mutta perinteinen jalkapalloturnaus. Pelit pelattiin Joensuun alueen parhaalla nurmella Lehmossa Aimo Sairasen johdolla. Jalkapallo oli selvästi vierain meille suomalaisille. Ottelut käytiin cup-systeemillä. Loppuottelussa Norja kukisti Ruotsin ja Pronssipelissä Tanska Suomen. Suomen miespelaajien tasoa kuvaa Maria Rantasen palkitseminen joukkueen parhaana pelaajana.

Torstaipäivä päättyi palkintojen jakoon ja päättäjäisillalliseen. Päättäjäisillallisen ohjelmasta vastasivat Karjalan Sotilassoittokunnan lisäksi joukkueet. Joukkueiden ohjelmat toivat mukanaan yllätyksen. Yleensä jöröt suomalaiset esittivät naisten joukkueen välillä kateissa olleen huoltajan Lasse Torpon käsikirjoittaman kuvaelman suunnistustapahtumasta. Kuvaelmassa käytiin lävitse suunnistussuoritus, ja suunnistuksessa tarvittavia välineitä kuvasivat eri joukkueiden tilanteen mukaisesti nimetyt jäsenet. Mieleenpainuvimmin esiintyivät ensivuoden isäntämaan Tanskan Kent Phil ja Mona Rasmussen, jotka kääpiölaskuvarjomiehiksi pukeutuneina toivottivat kaikki tervetulleiksi Tanskaan.

Kilpailujen virallisena kielenä Suomessa on ruotsi, mikä toi tapahtumaan oman lisävärinsä ja edellytti ainakin meiltä suomalaisilta kielen kertaamista. Kielillä puhumisen onnistumista voidaan arvioida ensi vuoden kilpailun johtajan päätöskokousta. Evi Rasmussen aloitti puheensa ruotsiksi, mutta päästyään jaksoon, jonka toivoi kaikkien ymmärtävän, pyysi lupaa käyttää englannin kieltä.

Viimeisille kilpailijoille toivotettiin hyvää kotimatkaa perjantaina ylentämistilaisuuden ja kotiuttamistilaisuuden välillä.

Teksti
everstiluutnantti Kari Jylhä

40
vuotta

URHEILU- JA TULOSPALSTA

Parolan kilpi varusmiesampujien voittamana Kontiorantaan

Yksi puolustusvoimien arvokkaimmista kiertopalkinnoista - PAROLAN KILPI - on nyt Kontiorannassa. Kilpi on historiallisesti arvokas jo siinäkin mielessä, että siitä on kilpailtu jo vuodesta 1918 alkaen (ensimmäinen voittaja oli Itämeren JR II pataljoona).

Kilpi on ikuisesti kiertävä, ja voittaja ratkaistaan nykyisin varusmiesten rynnäkkökivääriammuntojen (6+6+6 ja 3x5) joukkuekilpailujen perusteella. Kilpi on nyt neljännen kerran Kontiorannan sotilaskodin seinälle. Karjalan Jääkäripataljoona voitti sen 1982 ja 1984. Prikaatilla se on ollut aikaisemmin 1993.

Kilven sijoituspaikka vuodelle 2000 ratkaistiin ammunnan sotilas-SM-kilpailuissa Kajaanissa. Kilpailun ajankohta, 12.-14.9.2000, aiheutti jo ennakkoon hieman päänvaivaa: kuinka ampujien kunto saadaan ajoitettua kohdalleen? Kunnon ajoittamisessa oli hankaluutena jo sekin, että maanpuolustusalueen kilpailut ammuttiin jo juhannuksen jälkeisellä viikolla. Sotilasmestari Jarno Asikainen näytti kuitenkin valmentajankykyänsä ja sai luotua joukkueeseen hengen, joka näkyi varmasti myös ulkopuolisille Kainuun Prikaatin ampumaradoilla. Parin aikaisemman vuoden katkerat muutaman pisteen tappiot kääntyivät nyt lopulta reiluksi voitoksi. Parolan Kilpi- kilpailun voitto tuli 11 pisteen erolla seuraavana olleeseen Lapin Ilmatorjuntarykmenttiin, kolmas oli Karjalan Prikaati jo 17 pistettä jäljessä.

Kilven ohella kilpailuista jäi mahtava mitalisaalis prikaatin varusmiesampujille. Henkilökohtaisia mitalisteja olivat alikersantti Rami Alsio, joka voitti varusmiesten rynnäkkökivääri 3 x 5 ammunnan; alikersantti Mirva Toiva-

nen, 2. varusmiesten rynnäkkökivääri 6+6+6 ammunnessa; alikersantti Ville Hämäläinen, 3. vakiokivääri 20 ls. maakuulta ja alikersantti Henna Heiskanen, 3. naisten rynnäkkökiväärilajeissa (6+6+6 ja 3x5).

Ammunnan sotilas-SM-kilpailut eivät suinkaan olleet ainoa kilpailutapahtuma, jossa prikaatin edustusurheilijat menestyivät. Kesän kilpailutapahtumat SM-tasolla alkoivat jo 16.-18.5.2000 Säskylässä pidetyistä maastoammunnan sotilas-SM-kilpailuista. Menestystä tuli heti: jääkäri Juha Korhonen nappasi varusmiesten kivääriammunnan mesta-

ruuden jälleen Kontiorantaan. Voitto tuli myös jo edellisellä vuonna jääkäri Knuutisen tuomana, joten ampumataso näyttää olevan kova täällä Kontiorannan suunnalla. Tuomisina oli myös varusmiesten joukkuekilpailun voitto. Kesän kilpailukausi siis avattiin loistavasti ja jatkoa seurasi...

17.-18.7.2000 Lahti ja sotilaiden yleisurheilun SM-kilpailut. Luutnantti Jari Heikkiselle M35 sarjan hopea maastojuoksussa ja alokas Tomi Eskeliselle kuulan pronssi. Kun menestyslistaan lisätään vielä maastojuoksun joukkueestaruuskilpailujen 3.sija ja muutamia hyviä henkilökohtaisia (maastojuoksu M40 majuri Risto Vairinen 7. ja maastojuoksu varusmiehet alok Mika Venho 5.) sijoituksia voitaneen kilpailujen antiin olla tyytyväisiä.

Seuraavat sotilas-SM-kilpailut pidettiin suunnistuksessa Uudenmaan Prikaatin johdolla 14.-17.8.2000 Tammisaaren ja Karjalohjan alueella. Prikaatin edustajista kovimman suorituksen teki luutnantti Jari Heikkinen sijoittumalla jo toisena vuonna mitalisijalle ja oli hienosti toinen yleisen sarjan kilpailussa. Muita mainittavia sijoituksia saavuttivat majuri Risto Vairinen ja alokas Mika Venho. Vairinen ja Venho olivat molemmat omien sarjojensa seitsemänneksi parhaita. Varusmiesten osalta menestys oli mahtava: voittivathan he myös varusmiesten suunnistuksen joukkuekiertopalkinnon. Palkintokaappiin tuli myös joukkuekilpailun voiton myötä Suomen maaherrojen vuonna 1983 lahjoittama kiertopalkinto.

Sotilaiden-SM-kilpailuista on siis saatu muutamia arvokkaita kiertopalkintoja. Kannattaakin käydä joskus katsomassa Kontiorannan sotilaskodin palkintovitriniä, jossa palkinnot ovat nähtävillä.

Pohjois-Karjalan Prikaatin edustajat

Parolan kilven on lahjoittanut
F.D. Indelta Officerare vuonna
1900.

Voittoisa PAROLAN KILPI -joukkue tyytyväisen valmentajansa sotilasmestari Jarno Asikaisen ympärillä. Alh. vasemmalta alikersantti Kimmo Mikkola, alikersantti Rami Alsio ja alikersantti Mirva Toivanen. Ylh vasemmalta alikersantti Henna Heiskanen, alikersantti Jani Strand, sotilasmestari Jarno Asikainen ja alikersantti Ville Hämäläinen.

Matkalla maineeseen. Asehuoltoa ennen Kajaanin reissua. HENKI näkyy jo ..... Oikeassa reunassa oleva alikersantti Jani Strand on kertonut jotain hauskaa....

ovat myös kilpailleet siviilipuolen kilpailuissa. Kilpailuissa on tullut muutamia saavutuksia. Kirkkaimpana voitaneen pitää luutnantti Pasi Koivusen Suomen mestaruutta vakiopistoolikilpailuissa. Kilpailuissa Koivunen ampui 581 pistettä, jolla kukisti kansakilpailijansa. Toinen onnistuja oli majuri Markku Kejonen, joka onnistui Suomen Metsästysliiton ammunnoissa ja saavutti hopeaa trapammunnassa lähes 250 kilpailijan joukossa. Molemmat suoritukset ovat loistavia näyttöjä siitä, mihin päästään pitkäjänteisellä ja sinnikkäällä harjoittelulla.

Mielenkiintoinen kilpailu järjestettiin myös Kontiorannassa, jossa prikaati järjesti 26.-30.6.2000 XXXII sotilaiden ampumasuunnistuksen PM-kilpailut. Kilpailijoina ei valitettavasti ollut prikaatin edustajia, mutta siitä huolimatta kilpailut olivat mielenkiintoinen lisä prikaatin ohjelmistoon. Saatiinhan Kontiorantaan ripaus kansainvälisyyttä ulkomaalaisten kilpailijoiden kautta, eller hur?

Teksti yliluutnantti Ari Eskelinen
Kuvat yliluutnantti Heikki Rose-
nius ja yliluutnantti Ari Eskeli

PRIKAATIN MESTARIT 2000 AMMUNTA

Palvelusammunta 1 kapteeni Hannu Palkovuori
Palvelusammunta 2 vänrikki Sami Petroff
Palvelusammunta 3 sotilasmestari Tor Kosonen
Palvelusammunta 4 luutnantti Pasi Koivunen
Henkilökunnan yleismestaruus luutnantti Pasi Koivunen
Varusmiehet rk 3 oppilas Mirva Toivanen
Varusmiehet rk 4 jääkäri Marko Kareinen

SUUNNISTUS

Yleinen yliluutnantti Jukka Päivinen
H35 yliluutnantti Pekka Peltoniemi
H40 sotilasmestari Markku Leinonen
H45 sotilasmestari Tor Kosonen
N ylikersantti Maarit Ikonen
VM alikersantti Harri Kosunen
Yksikkö Sissikomppania

MAASTOJUOKSU

Yleinen vänrikki Sami Petroff
40v majuri Risto Vairinen
45v eversti Asko Kohvakka
Naiset alokas Outi Ruokolainen
VM alokas Mika Venho
Yksikkö Sissikomppania

YÖSUUNNISTUS

Yleinen yliluutnantti Jukka Päivinen
H35 yliluutnantti Pekka Peltoniemi
VM jääkäri Antti Väätäinen
Yksikkö Esikunta- ja Huoltokomppania

PARTIOSUUNNISTUS

Sarja - A:
EHK II (yliluutnantti Jukka Päivinen, alikersantti Mikko Huttunen, jääkäri Toni-Peter Karhapää ja jääkäri Antti Kekäläinen)

Sarja - B:
Prikaatin esikunta (kapteeni Panu Pelkonen, yliluutnantti Heikki Rosenius, yliluutnantti Pekka Peltoniemi ja yliluutnantti Mikko Pesonen) Yksikkö Esikunta- ja Huoltokomppania

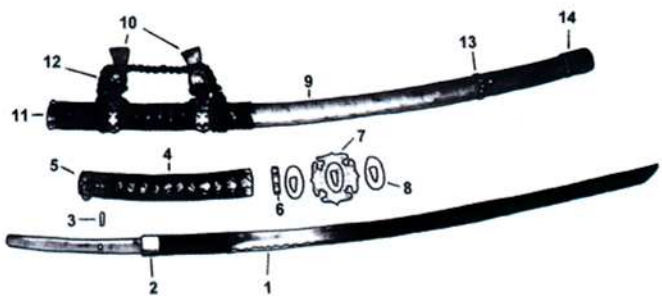
Luutnantti Pasi Koivunen voitti vakioapistoolin Suomen mestaruuden.

Miekka purettu osiin. Ylimpänä tuppi (saya), kahva (tsuka), kahvan ja väistöraudan isompi välilevy (o-seppa), väistörauta (tsuba), terän ja kahvan lukitus- akseli (mekugi), terässä on paikallaan väistöraudan tuki (habaki)

TEKNISET TIEDOT:

Miekka	Ito maki tachi koshirae, KOPIO
Aikakausi	1600-luku
Paino varusteineen	1,4 kg
Pituus varusteineen	1010 mm
Kasane	5 mm (terän paksuus)
Motohaba	29 mm (terän korkeus tyvestä)
Sakihaha	21 mm (terän korkeus etupäässä yokoten kohdalla)
Hawatari	735 mm (selän pituus suoraan mitattuna)
Sori	22 mm (terän selän taipuma)
Nagako	23 mm (terän ruoto tai kahvaosa)
Kissaki	27 mm (kärjen mitta)
Hamon	(karkaisukuvio) Komidare-tyyppinen
Boshi	(kärjen karkaisukuvio) Yakizume -tyyppinen
Kissaki	(kärjen malli) ko kissaki
Terän materiaali	ruostumaton teräs
Muu tieto	ei terävä
Markkinointi	THE FRANKLIN MINT, Pennsylvania USA
Hinta 1995	5200.00 mk

Ito maki tachi koshirae purettu osiin. 1. Toshin (teräosa) 2. Habaki (väistöraudan tuki) 3. Mekugi (kiinnitys akseli) 4. Tsuka (kahva) 5. Kabuto-kane (kahvan pääty) 6. O-seppa (iso koristeellinen välilevy) 7. Tsuba (välirauta) 8. Seppa (pieni välilevy) 9. Saya (tuppi) 10. Ashi (kannikkeet) 11. Koiguchi (tupen suuvahvike) 12. Sageo (kiinnityspunos) 13. Semegane (vahvikerengas) 14. Sayajiri (kärkivahvike).

Johdanto

Japanilaisten miekkojen pariin

Jokaisella lukijalla on jonkinlainen mielikuva kaarevista japanilaisista miekoista (nipponto) osana Japanin kulttuuria. Miekkoihin liittyy myös useita myyttejä. Asehistoriallisessa mielessä kaareva miekka tutkimuskohteena on poikkeuksellisen laaja ja jatkautuu moniin yksityiskohtiin ja useille vuosisadoille aina 900-luvusta lähtien. Tällä johdantomaisella artikkelilla, joka keskittyy 1600-luvun alkuun on tarkoitus herättää lukijan kiinnostusta näihin aseepän taidonnäytteisiin ja perehdyttää hänet muutamaankin yksityiskohtaan.

MIEKOISTA YLEENSÄ

Japanilaisissa miekoissa rautametallista, teräksestä valmistettu miekan terä (tachi tai uchigatana) on aseiden runko. Kaikki muut osat ovat varusteita (koshirae). Terää vaalitaan ja pidetään kunnossa, perushuolletaan ja jopa lyhennetään, mutta varusteet voivat vaihtua useastikin.

Koshiraeen eli varusteisiin kuuluvat miekan tuppi, kahva, väistölevy, kannikkeet, punokset, koristeet, säilytysvälineet ja telineet.

Tässä artikkelissa keskityn vain perusmiekkaksi luonnehdittavaan taistelumiekkään. Pitempi ja vanhemman mallinen ratsuväen miekka tunnetaan nimellä tachi. Sen teräosan (hawatari) pituus on yli 70 cm. Lyhyempi ja uudempi miekka tunnetaan nimellä uchigatana tai katana. Sen teräosan pituus on noin 60 cm.

Miekkojen kantotapa poikkeaa toisistaan. Tachi kannetaan ripustettuna vyöhön tupen kannikkeista (ashi) siten, että terän terävä osa (ha tai hasaki) osoittaa alaspäin. Ennen taistelua, joka tapahtuu joko hevosen selästä käsin tai maassa, tachi vedetään esiin tupestaan. Katana kannetaan tuppi (saya) pujotettuna vyöhön siten, että miekan terävä osa (hasaki) osoittaa ylöspäin. Taistelu aloitetaan iskulla, joka alkaa suoraan tupesta: ensin nopea veto ja isku vastustajaan. Samurait saattoivat kantaa vyössään

miekan ja lyhyen miekan paria. Miekkapari tunnetaan nimellä daisho.

Useasti miekan terässä, varsinkin vanhemmissa miekoissa, on pituussuuntaisen ura (hi) tai jopa useita uria. Näiden tarkoitus on osin jäykistää ja varsinkin keventää terän painoa. Osittain uralla on myös koristeellinen merkitys.

MIEKAN TERÄ

Miekan teräosaan kiteytyy japanilaisen aseepän taito käsitellä rautametalleja. Terä yhdistää terävyyden, kovuuden ja sitkeyden ainutlaatuisella tavalla. Valmistusmenetelmä oli monimutkainen (ja on sitä vielä tänäkin päivänä) ja sisälsi useita työvaiheita. Yleensä aseepä ei valmistanut muuta kuin teräosan. Terän kiillottamiseen erikoistunut artesaani, ja muut taitajat valmistivat varusteet. Vaikka vanhemmat miekat ja monet uusimmistakin antiikkimiekoista ovat lähes uniikkikappaleita (chomonuchi), oli merkittävä osa sotilaiden käyttöön valmistetuista miekoista sarjatuotantomaisesti (kazuuchi) valmistettu. Miekkojen kysyntä oli erityisen suuri 1500-luvun taitteen jälkeen. Miekat olivat myös hyvä vientituote muun muassa Kiinaan.

Rakenteellisesti terät voidaan jakaa muutamaankin kategoriaan, mutta kaikkia niitä yhdistää kerrosrakente, joita takomalla hitsataan toisiinsa valmistusvaiheessa. Teräksen kuumentamiseen käytetään ahjoa.

Seuraavassa kuvailen lyhyesti tyypillisimmän ja yksinkertaisimman kolmivaiheisen valmistusprosessin (kobuse).

1. PINTATERÄS (KAWAGANE)

Keskihiilistä terästä (hiilimäärä n. 0,4%), joka soveltuu hyvin liekkikarkaisuun venytetään takomalla. Syntynyt levy taitetaan ja hitsataan takomalla. Venytys tehdään yleensä pituus-suunnassa, jolloin käytetään kaarevapintaista venytysvasaraa. Venytyksen jälkeen kappale taitetaan puolivälistä itsensä päälle, ja näin syntyneet päällekkäiset

teräslevyt kuumentetaan valkohehkuisiksi ja ahjohitsataan toisiinsa takomalla. Kuumentettu kappale venytetään uudelleen, taitetaan ja hitsataan. Tätä toistetaan ("kaulitaan ja käännetään") 10-20 kertaa, jolloin syntyy kerrosmainen, damaskimainen teräslevy, jossa kerroksia on tuhannesta aina miljoonaan. Toimenpiteen tarkoitus on poistaa teräksessä oleva rikki ja fosfori, jotka heikentävät rakennetta. Pääosin niukkahiilisestä, sitkeästä teräksestä (n.0,2% C) venytetään, taitetaan ja hitsataan toinen levy, josta tulee terän sisus. Sydänteräksen venytyksiä tehdään enimmillään noin kymmenen. Pintateräslevy taitetaan pituussuuntaisesti kahdella ja sivujen väliin asetetaan sydänteräslevy. Nämä kaksi ahjohitsataan toisiinsa takomalla. Lopuksi miekka venytetään mittaansa (sunobe) ja taotaan muotoonsa. Nyt pintateräs, joka hitsauksen jälkeen on kokonaan kiinnittynyt sydänteräkseseen, muodostaa terän sivut ja terävän osan, ja sydänteräs on terän sisustaa ja selkäosaa.

LOPUKSI MUOTO VIIMEISTELLÄÄN
HÖYLÄÄMÄLLÄ JA VIILAAMALLA.

Ennen karkaisua pinnoitetaan teräosa savi-hiili-seoksella siten, että sivuilla on savea paksultikin mutta terävimmässä osassa ohuelti. Savipeitteen annetaan kuivua. Karkaisu tapahtuu ahjossa kuumentamalla ja vesijähdytyksellä. Ohuen peitteen takia terävin osa saa suurimman kuumuuden ja karkaisukovuuden, kun vastaavasti terän sivut paksuuden savipeitteen alla ovat hieman viileämmät ja jäävät suhteellisen pehmeiksi. Tämä karkaisu tapahtuu synnyttää lisäksi karkaisukuvion (hamon ja boshi) terään.

Tarkastuksensa ja muotohyväksyntänsä jälkeen aseepä viimeistelee terän esihionnalla, ruodon muotoilulla, viilauksella ja porauksella. Viimeisenä aseepä merkitsee valmistustietonsa (mei) hyväksymänsä terän ruotoon (nakago). Terä toimitetaan kiillottajalle lopullista viimeistelykiillotusta ja teroitusta varten.

Valmiin terän nagakoon, mei:n kään-
töpuolelle merkitään joissakin tapauksin-

sa myös terän koetulokset ja leikkausteho (tameshi) tai terän tilaajan tiedot.

Terä varustetaan tarvittavin päävälinein, jotka ovat: kahva (tsuka), kiinnitysakseli (mekugi), väistörauta (tsuba), väistöraudan tuki (habaki), tuppi (saya). Yhteinen nimi miekan varusteille on koshirae. Jos tarkastellaan päävälineitä tarkemmin, todetaan, että ne koostuvat myös erillisistä varusteista. Kahvalla on pinnoite, same, joka on usein rokan- tai hain-nahkaa ja sen päälle on solmittu kankainen punos, ito, joka antaa kädelle hyvän otteen. Menuki on koriste, joka asetetaan punoksen alle ja yleensä molemmin puolin kahvaa.

Väistörauta on yleensä hyvin koristeellinen, ja siihen kuuluu myös metallisen tuen lisäksi välilevyjä, seppä. Tupessa saattaa olla kannikkeen lisäksi muita varusteita tai apuvälineitä: kozuka (pieni veitsi), kogai, waribashi tai umabari. Varusteita valmistivat eri osaelementteihin erikoistuneet artesaanit ja tästä syystä pelkät varusteetkin ovat keräilyn kohde: erityisesti tsuba, menuki ja erilaiset tupen varusteet.

Muita välineitä ovat puiset säilytystelineet. Vaakatelineessä miekka säilytetään tupessaan terä, ha, ylöspäin. Pystytelineessä kahva on alhaalla ja tupessa oleva terä osoittaa telineeseen.

Terälle on lisäksi oma erillinen pitkäaikaiseen varastointiin soveltuva pelkistetty puinen shirasaya tuppi, kahva ja suojaupussi. Usein tupen ulkosyrjään on merkitty teknisiä tietoja terästä.

Voisi kuvitella, että taloudellisesti tietoinen samurai investoi mahdollisimman kalliiseen terään, johon hän sitten tilaisuuden luonteen mukaan vaihtoi sopivan koshiraen: työpäiväksi arkisen ja käytännöllisen varustuksen ja muodollisia tilaisuuksia varten juhlarvarustuksen.

YKSITYISKOHTAINEN KOPIOMIEKKA

The Franklin Mint on amerikkalainen yritys, joka on erikoistunut eri aihepiirien keräily- ja koriste-esineiden markkinointiin. Vuoden 1980 lopussa oli Yhdysvalloissa ja muuallakin merkittävä kiinnostus japanilaiseen sotahistoriaan ja yritys halusi tuoda kortensa kehoon. Markkinoitavan esineen valinta oli varsin onnistunut, ja yksityiskohtiin panostettiin. Valmistajan merkintöjä ei mie-

kasta löydy mutta käsitykseni mukaan se on tehty Espanjassa.

Miekka on ito maki tachi koshirae, joka tarkoittaa, että tämä vanhemman mallinen ratsuväen tyyliin kannettava kaareva miekka on varustettu kahvan punoksella, joka jatkuu tupen alkukolmanneksen mitan. Valmistajan mukaan miekka on kopioitu Tokugawa leyasun omistuksessa olleesta, ja siksi sayassa, tupessa, esiintyy kyseisen suvun vaakuna. Tämä tieto ajoittaa miekan 1600-luvulle.

Kokonaisuutena miekka on tummansinisen (emalointi, punos ja silkkipohja) vaaleanruskean (tuppi) ja kullan (metalliesineet) yhdistelmä.

Kun tachi koshiraen purkaa ja tarkastelee ruostumattomasta teräksestä valmistettua, teroittamatonta terää, toteaa hän, että miekan selkä on malliltaan iorimune, joka on yleisimpiä muotoja. Terän pituus vastaa tachi mittaa, leveys on hiltetty, eteenpäin kapeneva, ja kiillotus on kohtalainen. Hamon, karkaisukuvio, on komidare-tyylinen ja päättyy terän kärkeen yakizume boshina joka on viidestä vanhasta miekanvalmistusperinteestä Yamato-perinteen mukainen. Tämä perinne kuuluu vanhimpaan aseppäryhmään, ja sijoittaisi terän 1300-luvun loppuun ja Naran alueelle Osakan eteläpuolelle. Terän kärki on varsin siro ko kissaki. Terän ruotoa tutkittaessa näkee, että nagakon viilanjaljet ovat suorat kiri-malliset, joka on yleisin viilaustapa, yasurime, nipponsa. Pettymykseksi tekijä on anonyymi ja nagakosta puuttuu mei, signeeraus. Mekugiana, kiinnitysreikä, on pienennetty messingillä ja siihen on tehty korjaava poraus. Nakagojiri, ruodon pää, on malliltaan kiri tai ichimonji, suoraan leikattu joka tapauksessa.

Terään kiinnitettäviä varusteita tutkiesaan huomaa, että väistöraudan tuki, habaki, on messinkinen. Väistörauta, tsuba, on valettua messinkiä, kullattu ja sinisellä emaloinnilla sekä kuvioilla koristeltu. Koriste, joka toistuu miekan varusteissa, on lehtiasetelmä, kuin ruusuksi asetetut tammenlehdet. Koristeellinen emaloitu isompi välilevy, o-seppä toistaa lehtikuvioita. Kahva kiinnittyy terään akselin, mekugin avulla, joka yleensä on bambusta valmistettu. Tämä on metallinen. Kahvan pohja on kultatukuvioisella sinipohjaisella silkkikankaalla peitetty. Kahvan punos, ito, on sininen. Molemmin puolin punoksen alle on puotettu metalliset emaloidut koristeet, menuki, joissa on lehtikuvio. Kahva päättyy

koristeelliseen kabuto ganeen, johon on akseloitu lenkki.

Puisen tupen suosassa on metallinen tuki, fuchi, ja siitä alkaa samanlainen punos, kuin kahvassakin on. Punoksen keskellä on miekan kannike, ashi, jossa on metallihelat ja nahkaiset kannikehihnat. Metalliosissa toistuu kuvio, kultaus ja emalointi. Kannikkeeseen on punottu erillinen sininen kiinnitys nyöri, sa-geo. Tupen puinen osa on lakattu ja kuviomaalattu, ja tässä toistuu Tokugawa-suvun vaakuna. Tupen alaosassa on vahvikerengas, semegane, ja tupen kärjessä sayajiri, kärkivahvike.

Oman käsitykseni mukaan tämä on erittäin huolellisesti valmistettu kopio, jossa on kiinnitetty erityistä huomiota yksityiskohtiin. Tietenkin olisin toivonut, että miekka olisi teroitettu ja että valmistajan merkinnät olisivat löytyneet terän ruodosta.

Mukana olisi myös voinut seurata historiatietoa ja vaikkapa valokuvia alkuperäisestä miekasta.

LAIDO JA MIEKAT

laido on japanilainen 1600-luvulla kehitetty budo-laji, jota on harrastettu Suomessa useita kymmeniä vuosia. Toiminta on järjestäytynyt kattojärjestön Suomen Laido Liitto ry:n alaisuuteen. Laidossa harjoitellaan muun muassa miekan taistelukäyttöä ilman vastustajaa. Harjoituksissa käytetään yleensä iaito koshirae miekkaa, joka on varsin tarkka alumiininen tai teräksinen teroittamaton kopio perusmiekkasta. Laidossa käytetään myös puumiekkaa (bokken). Näytöksissä käytetään aitoa katanaa, joko uustuotantomiekkaa (shinsakuto) tai historiallisesti arvokasta antiikkimiekkää.

Laido on myös henkistä kehittymistä ja filosofiaa.

Teksti ja kuvat yliluutnantti Robie Kulokivi

Tupen punos (saya-ito), kannikkeet (ashi) ovat erittäin yksityis-

Sotilaskoti Vaarassa?

VAARA 2000 Puolustusvoimien pääsotaharjoitus Pohjois-Karjalassa käynnistyi sotilaskotitoiminnan osalta kesäkuun alussa. Sotilaskodin tukipiste keltaisten puolella perustettiin Sotinpurolle, Yöttäjän kiinteään leirisotilaskotirakennukseen. Puitteet toiminnalle antoi Pohjois-Karjalan Sotilaslääni. Pohjois-Karjalan sotilaskotialueen aluetoimikunta asetti sotilaskotipäälliköksi Satu-Marja Östmanin Kontiolahden Sotilaskotiyhdistyksestä. Kuuden eri sotilaskotiyhdistyksen siskot Itäiseltä Maanpuolustusalueelta, yhteensä 47, työskentelivät poikkeusoloissa reilun viikon ajan. Pohjois-Karjalan yhdistysten sisaria oli yhteensä 42. Jo toista kertaa sotaharjoituksessa Pohjois-Karjalassa sotilaskoti toimi osana Puolustusvoimien taloushuoltoa. Tavaratoimitukset sotilaskodin keskusvarastoon tulivat huollon kuljetuksilla samalta tavarantoimittajalta. Keskusvarastosta ne jaettiin niinikään huollon kuljetusten mukana tilapäisiin sotilaskoteihin.

KAIJA-KENTTÄLEIPOMOSTA 18.000 MUNKKIA

Ensimmäistä kertaa sotaharjoituksessa Pohjois-Karjalassa leivottiin myytävät munkit kenttäleipomossa. Sotilaskotijärjestöllä on omistuksessaan kenttäleipomoita, joita yhdistykset voivat lainata. Kaija-kenttäleipomon sijoituspaikka on Hamina, josta se kuljetettiin Puolustusvoimien kalustolla Sotinpurolle. Maiju Juntto Lappeenrannan Sky:stä kävi opettamassa valmistustaitoa sisarille. Leipomopäällikkönä toimi Anna-Liisa Ala-Poikela Kontiolahden Sky:stä koko harjoituksen ajan. Hyvin meni oppi perille. Munkkipeltejä juoksutettiin tiuhaan tahtiin "kohotuskaappiin", ja uunituoreet leivonnaiset kohtasivat ostajansa.

MYYNIAUTOT JA TELTTASOTILASKODIT

Viidellä liikkuvalla sotilaskotiautolla hoidettiin taistelevat joukot. Kenttäpäällikkö Tarja Ignatius Rajan Sky:stä liikutteli autoja tilausten perusteella yhdessä tukitoimiston vastaavan, Ylämyllyn yhdistyksen Raili Ryyminin kanssa. Kaikki autotilaukset kyettiin hoitamaan, tehtiinpä ylimääräinen karkkimyyntikeikkakin.

Rajan Kaarina Juntunen ja Nurmeksen Kirsti Alatalo johtivat kahta tilapäistä sotilaskotia, jotka perustettiin teltoihin siellä jossakin ja jotka siirtyivät kerran joukkojen mukana. Molemmissa telttakodeissa heillä oli apunaan kaksi sisarta, toisessa konkarit, toisessa untuvikot.

SOTILASKOTITAITOJEN KARTUTTAMINEN

Tehtävien kierrätyksellä tarjottiin mahdollisuutta harjoitella useita toimintoja. Leipomosiskolla oli mahdollisuus toimia myyntiautossa ja autosiskolla tukitoimistossa. Yöttäjän leirikodissa sotilaskotisiskot oppivat kiinteän sotilaskodin hoitamista

MAASTOKELPOISET SOTILASKOTISISARET

Poikkeusoloissa sisarelta vaaditaan paljon. Hänen on oltava stressinsietokykyinen, terve ja yhteistyöhaluinen. Vieläpä ahkera ja auttavainen. Sotaharjoituksessa työpäivän pituus voi venyä yli puolen vuorokauden mittaiseksi. Lepotauko on osattava ottaa silloin kun se vain on mahdollista. Vaara 2000 -harjoituksessa ei vapaa-aikaa sisarille liiemmin jäänyt. Majoitus oli puolijoukkueteltoissa. Viileimpinä saateisina öinä kaminat hehkuivat, korvatulpat olivat käytössä ja hyttysverhot somistivat nukkujia. Tosin hytty-

Alfakeitin höyryttää kahvivettä. Taustalla teltassa valmistetaan hillomunkkeja.

siä ei näkynyt kuin Rautavaaran keskustassa!

Pohjois-Karjalan sotilaskotiyhdistysten sisaret ovat VAARA 2000:ssa harjoittelemalla saaneet hyvää kokemusta sotilaskodin poikkeusolojen toiminnasta. Sitoumus sotilaskotitoiminnan hoitamisesta myös poikkeusoloissa Puolustusvoimien taloushuollon osana on iso haaste koko sotilaskotijärjestölle ja edellyttää jatkuvaa kouluttautumista sekä harjoittelua. Sota- ja kertausharjoitusten sotilaskotitoiminta kaikissa muodoissaan on sitä parasta tekemällä oppimista.

Teksti Satu-Marja Östman
Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry

Kuvat Maija Mäkinen
Rajasotilaskotiyhdistys ry
Lieksan osasto

Kahvia ja kotoisuutta vuodesta 1934

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry

80790 Kontioranta
Puh. 013 732 554

Timberjack

Tekee enemmän
www.timberjack.com

40
vuotta

VARUSMIESTALUSTA

KIRKON HAASTEET 2000-LUVULLA

Kirkon jäsenyys

lapsi on sekä kansakunnan että koko maailman tulevaisuus ja toivo. Lapsi tarvitsee lähelleen turvallisia aikuisia.

Luterilainen kirkkomme on kansankirkko. Historiamme seurauksena kirkon kansan kirkkoluonne on säilynyt vuosikymmenten kuluessa. 2000-luvulla on luonnollista pohtia kirkkoon kuulumista ja sen tulevaisuuden näkyjä. Evankelisluterilaisen kirkon väkiluku oli vuoden 1998 lopussa 4 397 229 henkeä, mikä on 85,2 % maan kokonaisväkiluvusta. Kirkkoon kuuluvien osuus Suomen väestöstä vuosina 1971-1997 on laskenut 95 %:sta tämän päivän n. 85 %:iin.

Kirkon jäseneksi otetaan kasteessa. Vaikka kaste on ensisijaisesti kirkollinen toimitus, sillä on samalla oikeudellinen seuraamus. Kastettu liitetään kirkon ja paikallisseurakunnan jäseneksi. Kirkon jäseniksi kastettiin vuonna

1998 yhteensä 50 594 lasta. Syntyneiden määrä samana vuonna oli 57 212. Kastettujen prosenttiosuus syntyneistä oli siis 88,4 %. Kansankirkon luonteeseen kuuluu myös vapaus erota kirkosta ilman esteitä

MITEN SUOMALAINEN KOKEE KIRKKONSA

Uuden vuosituhannen kysymys kirkollemme on: kuinka moni suomalainen tuntee itselleen tärkeäksi kirkollisen elämän, sen eri ilmenemismuodot, toiminnot ja tavat? Menneellä vuosikymmenellä, 90-luvulla, mitattiin suomalaisten luottamusta instituutioihin. Sellaiset yhteisöt, jotka tavalla tai toisella liittyivät ihmisten perusturvallisuuteen, lisäsivät luottamustaan. Tällaisia olivat puolustusvoimat, poliisi, kirkko ja ammattiyhdistysliike. Voima-

kas kritiikki kohdistui sen sijaan poliitisiin puolueisiin ja muihin päätöksentekijöihin. Kirkkoon kohdistunut luottamus vuonna 1990 oli 32 % ja 1996 55 %. Vastaavat luvut poliisin kohdalla olivat 77 ja 84, puolustusvoimien 58 ja 80, ammattiyhdistysliikkeen 29 ja 49 %. Vuodesta 1994 yhtäjaksoisesti vähentynyt kirkosta eroaminen kääntyi vuonna 1998 hienoiseen nousuun. Kirkosta erosi 13 518 henkeä ja kirkkoon liittyi 11 560 henkeä. Liittymisen ja eroamisen johdosta tapahtui jäsenmäärässä 1 985 hengen nettovähennys. On huomattava, että kirkosta erosi 3,1 promillea koko väkiluvusta ja siihen liittyi 2,6 promillea, kyse on siis promilleista eikä prosenteista!

Seurakuntaelämän perusmuotoja ovat jumalanpalvelukset, kirkolliset toimitukset ja eri työmuotoihin liittyvät tapahtumat ja toiminnot. "Toteutukseen kirkon tehtävää seurakunta huolehtii jumalanpalvelusten pitämisestä, kasteen ja ehtoollisen toimitta-

Avoliittoon vihitään kirkollisen käytännön mukaisesti 77% sellaisista avioliitoista, joissa ainakin toinen puoliso kuuluu luterilaiseen kirkkoon. Viime vuosina häiden vietto on lisännyt suosiotaan.

Syntyneistä lapsista kastetaan yli 88%. Lapsi seuraa uskontokuntaan nähden äitiä, elleivät vanhemmat kirjallisesti sovi, että lapsi seuraa tässä asiassa isäänsä.

misesta sekä muista kirkollisista toimituksista, kristillisestä kasvatuksesta ja opetuksesta, sielunhoidosta, diakonias- ta ja lähetystöstä sekä muista kristilli- seen sanomaan perustuvasta julistus- ja palvelutehtävistä." (KL 4:1). Päiväju- malanpalveluksissa ja ehtoollisella käyntien määrä vuosina 1975-1998 kuvaa kehitystä niin, että jumalanpal- veluksien kävijämäärät vuodessa ovat laskeneet noin kahdeksasta miljoonas- ta yli viiteen miljoonaan, mutta ehtool- lisella kävijöiden määrä on noussut vajaan miljoonasta yli kahteen mil- joonaan. Yhdeksänkymmentäluvun vastaus haasteeseen on ollut jumalan- palvelusuudistus "Jumalan kansan juh- la" toteutuminen. Nähtäväksi jää, kuinka tämä uudistus syventää kan- samme hengen elämää ja samalla yh- teenkuuluvuutta kirkkoon.

Kirkollisissa toimituksissa kansa koh- taa kirkkonsa. Syntyneistä lapsista kas- tettiin yli 88 %. Avioliittoon vihittiin kirkollisen käytännön mukaisesti 77 % sellaista avioliitoista, joissa ainakin toi- nen puoliso kuului luterilaiseen kirk- koon. Hautauksista koko väestön osal- ta tapahtui noin 97 % kirkon hautaus- maihin, ja korkeintaan 1 % suomalai- sista haudattiin ilman kristillistä siuna- usta. Siunaustilaisuuksiin osallistui kes- kimäärin noin 2,2 miljoonaa hautajais- vierasta. Yhdeksässä kymmenestä hau- tauksesta pappi oli myös mukana muis-

totilaisuudessa ja käytti melkein kaikis- sa niissä puheenvuoron.

Kristillisen kasvatuksen ja opetuksen kohdalla on ollut merkittävää seurakun- nan päivä- ja iltapäiväkerhojen suosio sekä rippikoulun vaikuttava asema ikä- luokkansa keskuudessa. Päiväkerholai- sia suhteessa kaikkiin 4-6-vuotiaisiin vuonna 1998 oli 48,6 % ja edellisenä vuotena 51,5 %. Rippikoulun käyneitä suhteessa kaikkiin 15-vuotiaisiin oli 89,4 % ja edellisenä vuotena 90,3 %. Haasteet ovat huikeita kristillisen kasva- tustyön näkökulmasta.

Diakoniatyön merkittävyys on var- sinkin viime vuosikymmenen lopulla merkittävästi korostunut. Käsitys, että diakoniatyö on vain ikäänntyneen väes- tön seurakunnallista palvelemista, ei ole koko kuva nykyisestä diakoniasta. Diakoniatyöntekijöiden asiakaskontak- tien määrä kasvoi ja oli vuonna 1998 yhteensä 925 653. Asiakkaitten määrä oli 318 488. Pääosa asiakaskontakteis- ta oli 18-64-vuotiaitten kanssa. Dia- koniatyön piiriin hakeutuneiden jou- kossa onkin entistä enemmän nuorem- pia ikäluokkia.

Mihin siis olisi kiinnitettävä huomio- ta kirkossa, että sen jäsenet kokisivat

kirkon omakseen? Varmaankin juuri jumalanpalvelukseen, hengellisyyteen, kirkollisiin toimituksiin, opetukseen ja kasvatukseen, diakoniaan ja lähetys- seen.

KIRKON HENKILÖSTÖ

Jokaisessa seurakunnassa tulee olla papin, kanttorin ja diako- nian virka. Tällä hetkellä kir- kon henkilöstöä on yhteensä 19 307. Seurakuntapappeja on 1 864. Heidän lisäksi on 287 teo- logia lehtoreita, sairaalasielunhoidossa ja perheneuvontatyössä. Kirkkomuu- sikkoja on 845, diakoniaviranhaltioita 1 208, nuorisotyönohjaajia 1 244, lap- sityönohjaajia 2 448, joten hengellises- sä työssä kirkossamme on 8 263 hen- keä.

Taloushallinnossa ja toimistotyössä on yhteensä 2 419 henkeä. Puutarha- ja hautausmaatyössä on 4 296 henkeä. Kiinteistö- ja kirkonpalvelutyössä on yhteensä 3 953 henkeä. Kirkon henki- löstön keski-ikä on suhteellisen korkea. Tämän vuosikymmenen aikana ns. suuret ikäluokat tulevat eläkeikään. Sil- loin kysytään, missä ovat ne ihmiset,

Läheisen kuolema jättää jälkeensä surun ja kaipauksen.

jotka tekevät kirkossamme sekä hengellisen että muun työn.

Papin kouluun, teologiseen tiedekuntaan, hakeutui vielä 70-luvun alussa tyypillisesti seurakunnan ja jonkin herätysliikkeen vaikutuspiirissä kasvanut nuori mies. Nykyään teologisen tiedekunnan opiskelijat ovat yhä useammin naisia: vuonna 1994 oli naisia opiskelijoiksi valituista 65 %. Teologiseen tiedekuntaan hakeutuvalla ei enää välttämättä ole minkäänlaista kristillistä tai kirkollista taustaa. Hengellinen kutsumus ja seurakuntatyöhön tähtävien teologian opiskelijoiden määrä on vähentynyt.

Helsingin yliopistossa vuonna 1997 tiedekunnan opinnot aloittaneista vain joka kolmas asetti päämääräkseen ensisijaisesti seurakuntatyön. Tiedekuntaan pyrkivistä 93 % kuului evankelis-luterilaiseen kirkkoon. Opiskelijoiden uskonnollisuus on vähentynyt verrattaessa 1970-luvun alkuun. Kristinuskosta oli erittäin tärkeä 59 %:lle opiskelemaan pyrkivistä ja melko tärkeä 26 %:lle. Edelleen siis valtaosalle teologiseen tiedekuntaan pyrkijälle kristinuskolla on tärkeä merkitys.

Onkin luultavaa, että uskonnollisen taustan väljentyminen on vaikuttanut siihen, että seurakuntatyöhön hakeutuminen ei ole enää niin kiinnostavaa kuin ennen. Uskonnollisuuden ohentuminen on johtanut hengellisen kut-

sumuksen vähenemiseen. Siksi pappiskutusumusta omaavia pyrkijöitä on aiempaa vähemmän. Vuosituhannen alun kysymys onkin: mistä saadaan tarpeeksi kirkon työhön motivoitunutta työntekijävoimaa teologeiksi, kantoreiksi, diakoniaviranhaltijoiksi, nuorisotyönohjaajiksi tai lastenohjaajiksi?

KIRKKO YHTEISKUNNALLISENA KESKUSTELIJANA

Vuosien aikana kirkon edustajat ovat osallistuneet koko yhteiskuntaa koskevaan keskusteluun vaihtelevasti. Tiedottajat kuulevat mielellään kirkkomme piispoja mitä erilaisimmissa kysymyksissä. Piispat tulevatkin olemaan yleisen mielenkiinnon kohteina, ja heidän halutaan toimivan "kirkon äänenä".

Toinen mielipiteenilmaisun kanava on eri työryhmien kannanotot kulloinkin yhteiskunnassa vaikuttaviin kysymyksiin. Viime vuosikymmenen viimeisenä vuotena ilmestyi kaksi kirkon kannanottoa, joista on käyty eri tahoilla keskustelua. "Kohti yhteistä Hyvää" -piispojen puheenvuoro keväällä 1999 kantoi huolta hyvinvointiyhteiskuntamme tulevaisuudesta. Sen johtopäätöksinä olivat: Tarvitsemme tulevaisuudessaakin hyvinvointivaltiotamme. Tar-

vitsemme pohjoismais-luterilaista lähtökohdista lähtevää sosiaalieleettistä pohdintaa hyvinvointivaltiomme perusteista. Tarvitsemme valtioiden yhteistyönä globaalitalouden sääntelyä, jonka kehittämiseen Suomen tulee aktiivisesti osallistua. Tarvitsemme asetumista toisen ihmisen asemaan ja kansalaisosanottoa palvelujen kehittämässä. Tarvitsemme kansalaisista lähtevää uutta käyttövoimaa seurakuntiemme ja kuntiemme itsehallinnolliseen työhön.

"Kirkon sijoitustoiminnan eettiset periaatteet"-vihkonen ilmestyi syksyn 1999 aluksi. Siinä pohdittiin positiivisen ja negatiivisen sijoittamisen olemassaoloa ja niiden merkitystä kirkon ja seurakunnan omassa sijoitustoiminnassa. Aika näyttää, miten suositellut ohjeet voivat vaikuttaa koko yhteiskunnassamme.

Mitkä ovat tulevan vuosikymmenen kysymykset, joihin kirkon tulisi valmistautua? Lapsiin kohdistunut väkivalta, koulujen opetusilmaston heikkeneminen, huume-kysymykset vai syrjäytymisen aiheuttamat ongelmat? Nämä ovat niitä kysymyksiä, joita olisi koko yhteiskunnassamme tarkasteltava, samoin myös kirkossamme.

Teksti

Kenttärhovasti Heikki Holkeri

Kenttärhovasti Heikki Holkeri.

Varusmiestoimikunta - ilona arjessa

Nykään jokaisella oppilaitoksella ja organisaatiolla on jonkinlainen etujärjestö tai elin, joka ajaa työntekijöidensä tai opiskelijoidensa etua. Varusmiesten etujen ajaminen heidän viihtyvyytensä kannalta on erittäin tärkeää. Ongelmistaan ja kokemuksistaan on yksittäisen varusmiehen vaikea kertoa ylempille tahoille. Myös Rankan koulutuksen vastapainoksi vapaa-ajalle pitää löytyä monenlaista puuhaa ja viihdykettä. Näistä asioista Puolustusvoimissa huolehtii Varusmiestoimikunta eli VMTK.

VMTK:ta pyörittää Pohjois-Karjalan Prikaatissa kaksi toimihenkilöä, puheenjohtaja ja sihteeri. Aliupseerikursilta valittavat toimihenkilöt ovat kokopäivätoimisia. Kokopäivätoimisuus on VMTK:n toiminnan kannalta välttämätöntä. Varusmiesten viihtyvyyden lisäksi VMTK:n tehtäviin kuuluu paljon muitakin hoidettavia asioita, joita ei pysty suorittamaan normaalin koulutuksen ohessa. Kuitenkin toimihenkilöt pyrkivät osallistumaan leireille mahdollisimman paljon toimikautensa aikana. Ainoa syy ei ole kartuttaa omia sotataitoja. Haluamme näyttää, etteivät VMTK:n kaksi toimihenkilöä ole pelkästään toimistoonsa piiloutuvia hyppiöitä. Erikois- ja joukkokoulutuskauten kaikilla isoimmilla leireillä oli myös VMTK:lta edustus paikalla. Tämä auttoi meitä luomaan parempia suhteita niin varusmiesten kuin kantahenkilökunnan välillä; olemme työssämme tekemisissä molempien osapuolien kanssa melko tiiviisti.

Varsinaisessa työssämme olemme huomanneet, että Pohjois-Karjalan Prikaatissa varusmiesten asiat ovat melko hyvin. Mihinkään suuriin muutoksiin tai korjauksiin ei ollut tarvetta, siksi tyydyimme lähinnä pitämään yllä jo hyviä varusmiesten vapaa-ajan viettomahdollisuuksia ja hoitamaan rutiinitehtävämme moitteetta. Varusmiesten iloksi VMTK tarjoaa toimistoltaan lainattavaksi elokuvia, musiikkivälineitä, lautapelejä, playstation-pelikoneita ja niihin pelejä. Erilaiset urheiluvälineet ovat myös suo-

siossa. Taiskeen eli taistelijoien salibandykerhon mailat ja muut välineet ovat suosittu lainauskohde varsinkin viikonloppuisin. Lisäksi toimistoltamme saa lainaksi mm. nyrkkeilysäkin, koripalloja ja pesäpallovarusteet. VMTK on kehittänyt valmiusvuorossa olevalle yksikölle ns. gineskassin, joka sisältää kaikkea edellä mainittua tavaraa taistelijoien salibandykerhon kaapin avaimen mukaan lukien. Kassin sisältöä on täydennetty hankkimalla lisää elokuvia ja playstation-pelejä. Hankimme myös yksiköihin darts-tikkatauluja ja lisää pingismailoja ja palloja. Lisäksi pystyimme järjestämään varusmiehille heidän tiiviin koulutuksensa ohessa mm. metsästyskursin, shakkiturnauksen ja aerobic-illan.

Prikaatin komentajalle vietiin muutama aloite. Merkittävin näistä oli viherkasvikokeilu yksiköissä. Varusmiehiltä lähteneessä aloitteesta hankittiin aluksi Aliupseerikoulun käytäville viherkasveja parantamaan viihtyvyyttä ja raikastamaan ilmapiiriä. Tulevaisuudessa on kasveja tarkoitus sijoittaa joka yksikköön. Kasvit hankittiin yhteistyössä Sotilaskodin kanssa. VMTK on muutenkin tiiviisti Sotilaskodin kanssa tekemisissä. VMTK täyttää ja ylläpitää Sotilaskodin virvoitusjuoma-automaatteja, joiden tuotosta osa tulee varusmiesten käyttöön. Toimihenkilöt osallistuivat Sotilaskotiyhdistyksen kokouksiin. Kokouksiin veimme varusmiehiltä saatuja hankintaehdotuksia ja toiveita. mm. Sotilaspoliisien toivomat uudet videot hankittiin Sotilaskodin ansiosta. Sotilaskodin tiloissa pyörii myös VMTK:n ylläpitämä Internet-huone, jossa on kaksi internetyhteydellä varustettua tietokonetta. Koneita käyttää vakituisesti prikaatissamme n. 100 varusmiestä. Lomakuljetukset ovat ehkä tärkein palvelu, jonka VMTK varusmiehille tarjoaa. Kuopioon ja Siilinjärvelle menevää kyytiä käyttää viikonloppuisin parhaimmillaan 150 varusmiestä. Ilmaiset lomakuljetukset ovat jo muutenkin tiukalla budjetilla eläville varusmiehille erittäin helppoa, koska heidän ei tarvitse pelailla erikseen litteroiden kanssa,

vaan VMTK hoitaa litterapoistot. Lomakyydit parantavat myös yleistä liikenneturvallisuutta, ja matkustaminenkin on paljon viihtyisämpää. Tulevaisuudessa lomakuljetusta laajennetaan Varkauden suuntaan, mikäli kyydin käyttäjiä on tarpeeksi.

Suomen Varusmiestoimikunnat ovat saaneet viime aikoina julkisuutta melko paljon valtakunnallisessa mediassa. Pohjois-Karjalan Prikaatissa VMTK toimii säännöllisesti paikallismediassa. Joka toinen torstai VMTK:n toimihenkilöt toimittavat Radio REXissä Ruoturadio-ohjelmaa. Ohjelmassa kerrotaan Prikaatin tapahtumista ja viestitetään tunnelmia leireiltä. Lisäksi haastattelemme eri koulutushaarojen varusmiehiä. Ohjelma on saanut paljon hyvää palautetta. Nykyteknologian ansiosta varusmiehet saavat tietoa VMTK:n toiminnasta myös omaan matkapuhelimeensa. Tekstiviestipalvelun avulla Varusmiehet saavat puhelimeensa mm. lomakuljetusten aika-aulut.

Kuuden kuukauden kestoisella toimikaudella ei ole mahdollista luoda suuria mullistuksia. Tärkeää on kuitenkin asioiden ideointi, joita seuraavat toimikunnat voivat toteuttaa. VMTK:n sisäinen arkistointimenetelmä on hyvin kehittynyt. Nykyinen toimikunta päivittää arkistoa seuraavaa toimikuntaa varten. Kaikki, mitä olemme tehneet ja mitä on jäänyt tekemättä, on arkistoituna tietokoneella olevaan muistioon. On tärkeää, että seuraavat toimihenkilöt saavat mahdollisimman hyvät lähtökohdat toimikaudelleen. VMTK:n työ ei saa rajoittua vain yhteen toimikauteen. VMTK:n työ on monivuotinen jatkumo; ainoastaan toimihenkilöt vaihtuvat.

VMTK:n Puheenjohtaja
Alikersantti
Jaakko Tohkanen

Legenda jo eläessään

Maailma on legendoja täynnä: esimerkiksi Laika-koira, joka uhrasi henkensä ihmiskunnan ja kylmän sodan puolesta, Gulliwer ja hänen retkensä, Muumit, Batman ja Paavo Nurmi.

Sotaväelläkin on omat merkittävät, jopa hätkähdyttävät tapahtumansa ja henkilönsä, kuten esimerkiksi Italian armeijan voitot maailmansodissa, Sven Tuuva, Nikke Pärmi ja kapteeni Toivo Kaakana. Kolme viime mainittua voisivat muodostaa jopa aikansa KOLME VIISASTA, kyvyt ainakin riittäisivät siinä missä nykyiselläkin kolmikolla.

Kapteeni Kaakana vaikutti aikanaan eräässä keskiuudessa savolaisessa varuskunnassa. Hän oli onnistunut käymään sotakoulunsa - kadettikoulun, kapteenikurssin ja esupseerikurssin - sen kummemmin panostamatta ja kaveriensä silmäkuopista ponnistamatta.

Vaatimaton ja kaukana perinteisestä piällysmiehestä kun oli, niin Kaakana oli kapteenikurssilla ollessaan istunut syksystä kevääseen saksan tuntinsa luokan perällä suutaan avaamatta. Opettaja kysyi kuitenkin erällä kurssin viimeisistä tunneista jotain myös Kaakanalta. Vastataan esitettyyn kysymykseen Kaakana murahti: "Vittu, tässähan tullee ressi, kun aina kysellään." Lauseessa esiintynyt sivistysana - ei se u-loppuinen - olikin niitä harvoja sivistysanoja, joita Kaakana viljeli. Sotilaalle kun hänen mielestään riitti hyvin kaksikin sivistysanaa: lakritsi ja kondomi.

Myöhempien polvien kapteenikurssilaiset saattoivat törmätä Kaakan hengentuotteisiin ainakin Taistelukoulun kirjastossa Tuusulassa. Kaakanan allekirjoittamana siellä on tutkielma pataljoonan panssarintorjunnan järjestelyistä. Tuotteessa esiintyvä lähdeluettelo on lyhyt mutta naseva: kurssitoverien ja kurssin johtajan ye-majuri NN:n haastattelut.

Kaakana johti joukko-osastossaan useiden vuosien ajan ns. Salojärven viivytysharjoituksen. Liekö Kaakana ollut joukossa ainut siihen kykenevä vai liekö esikunta säästänyt ja käyttänyt niin sanotusti vanhoja vahoja - eli nykytermillä tiedostoa - harjoituskäskyä laatiessaan? Joukot pääsivät harjoituksessa tästä kaikesta huolimatta joskus lepäämään eli tukikohtapalveluvaiheeseen. Toiminta oli tällöin minimissään: ryhmän jäsenistä kaksi oli kuulovartiossa, kaksi tiedustelupartiossa, kaksi lähettehtävässä, yksi tulivartiossa ja loput - eli ryhmänjohtaja - lepäsivät.

Kaakana heräsi unestaan kommentoitessa hikisenä ja kyseli sananmukaisesti kuumana vuorossa olevalta kipinämieheltä: "Tiällähän on kuumma kun oikeessa helevetissä. Yritätkö työ lämmitteä kaikki komppanian teltat tällä yhdellä kaminalla." Samana yönä hän heräsi erään taistelijan jatkuvaan kuivaan rykimiseen ja kommentoi tätä neuvoen samalla sävyisään tapaansa: "Kuka tiällä koko yön oravia haakkuu. Kuatakee sille ukolle pakillinen vettä kulukkuun, niin herkiää kurkkua kuivamasta."

Toivo Kaakanan nähtiin joskus käppäilevän lähiravintolaan siistissä siviiliasussaan, joka koostui mustista puolikengistä, harmaista housuista ja kauluspaidasta - kaikki pukuun m65 kuuluvia - ja siviililippalakista. Asua täydensi sateen sattuessa armeijan reilunpituinen sadetakki. Kaakanan suosimaa lähiravintolaa kutsuttiin joskus leikkiläisesti nimellä Ruanda. Afrikkalaisen esikuvansa mukaisesti nimittäin sielläkin tappelivat keskenään tutut ja hutsut. Mainittakoon, että myös mainitussa ravintolassa järjestettiin Savossa hyvin yleisiä kolmen promillen tansseja.

Kaakanan mielestä - kokemukseen perustuen - paras kauneudenhoitoinne oli Koskenkorva. Sitä kun joi pullollisen, näyttivät naiset - ruummatkin - huomattavasti komeammilta. Niinpä otettuaan mainittua make up -ainetta Kaakana piipahti kaverinsa kanssa lähikaupungin ravintolaan naistentansseihin. Hän pyöritti ensimmäistä naista parkeilla ja meni heti suoraan asiaan ja kysyi mahdollisuutta olla neidin kanssa

silleen (ilmaisu on suoraan sanottuna kömpelö, mutta tämä lehti saattaa joutua lastenkin käsiin). Neito vastasi kysymykseen torjuvasti ja Kaakana - juuri sopivasti orkesterin lopetettua soittonsa - suhtautui tähän kommentoimalla sanoilla, jotka eivät jääneet epäselviksi kenellekään salissa olijalle: "No, jos se on niin vaekeeta, niin antaa olla." Jostain syystä hän joutui poistumaan tansseista silloin, ja usein muulloinkin, ilman naisseuraa.

Niinpä kaveri oli kokemuksista viisastunut ja vannotti Kaakanaa, että pidä siinä suusi kiinni siihen asti, kun ollaan päästy saatiille. Kaakana teki työtä käskettyä ja aukaisi suunsa vasta, kun parivaljakko oli nousemassa naistensa kanssa taksista kaverin asunnon pihassa. Hän kysyi ujostelematta muiden läsnäollessa seuralaiseltaan (oikeasti kysymys oli paljon suorasukaisempi): "Millee laella silleen neiti haluvaa olla, kuhan on piästy sänkyyn asti?" Kaakanan tyrmistykseksi molemmat naiset jostain syystä poistuivat samalla taksilla, millä olivat tulleetkin. Niin että silleen.

Toivo Kaakana kohteli varusmiehiä ja henkiökuntaa tasapuolisesti etenkin kosteiden iltojen jälkeen. Eräänä tällaisena talviamuuna komppanian henkilökunta ja varusmiehet olivat ryhmittyneet kasarmien eteen sulkeisjärjestystä varten. Väapeli ilmoitti ylisuuri talvipalotto päällään joukot Kaakanalle, joka ulkonäöstä päätellen oli muistojensa lisäksi verestänyt edellisenä iltana myös silmiään. Kaakana otti väapelin ilmoituksen vastaan tämän varustusta mulkaisten ja murahti: "Viäpelihän on kun lepakko. Muahan!"

Väapeli heittäytyi makuulle sen kummemmin miettimättä, koska silloin oli kaikkien mieleen iskostettu syvän johtamisen tyyli, johon kuului annettujen käskyjen järkähtämättä noudattamatta jättäminen - vai miten-kä se nyt olikaan.

Kaakana sivuutti maassa makaavan väapelin ja komensi kaikille paikalla olijolle tasapuolisesti ja ketään erottelematta: "Muahan". Henkilökunta äimisteli vielä väapelin ripeää suoritusta ja jäi seisomaan varusmiesten laotessa maan kamaralle. Kaakana antoi ilmeillään ja eleillään ymmärtää, että komento oli koskenut kaikkia ja vahvasti asian komennolla: "Mitä te siinä vielä seisotte. Taakse poistu - Muahan!"

Toivo Kaakanan kaltaiset persoonat ovat nykyään sotaväessä häviävä luonnonvara, jota vanhat varusmiesikäluokat kaihoisasti kauhulla muistelevat. Puolustusvoimat menetti Toivonsa 80-luvulla tämän siirtyessä eläkkeelle - yllättävää kyllä - täysin palvelleena.

Senaattori

ALIUPSEERI- KOULUN KURSSI 23

Aliupseerikoulun henkilökunta

VÄÄPELI
Yliluutnantti Hannu Sihvonen

KOULUNJOHTAJA
Majuri Ahti Korhonen

VARAJOHTAJA
Kapteeni Hannu Palkovuori

KIVÄÄRILINJA

YLILUUTNANTTI
Eero Lempinen

YLIKERSANTTI
Juha Torni

MOOTTORILINJA

LUUTNANTTI
Jouni Suomalainen

SOTILASPOLIISILINJA

YLILUUTNANTTI
Jeri Kerkkonen

SISSIRADISTILINJA

LUUTNANTTI
Mika Kukkonen

LUUTNANTTI
Janne Suhonen

TULIASEMALINJA

LUUTNANTTI
Ville Keinänen

VÄNRIKKI
Marko Ylönen

TULENJOHTOLINJA

LUUTNANTTI
Markku Kanko

PANSSARITORJUNTALINJA

YLILUUTNANTTI
Pertti Kettunen

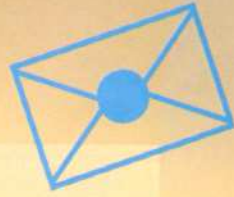
TIEDUSTELULINJA

LUUTNANTTI
Keijo Matilainen

YLIKERSANTTI
Juha Lappi

Koulun johtajan tervehdys

KURSSIN 23 OPPILAAT, VALMISTUVAT RYHMÄNJOHTAJAT!

Kurssin alkuun sattuneen Pa-loaukeapäivän takia kurssi otti viralliseen alkamispäivään nähden varaslähdön eli alkoi jo 24.8. ja hajautetuna; kivääri- sotilaspoliisi-, moottori- ja panssarintorjuntalinjat Ylämyllyllä ja muut linjat Kontiorannassa.

Kurssinne oli oppilasmäärältään ennätyksmäisen suuri, aloittihan johtajakoulutuksen opinnot 25.8.2000 yhteensä 183 oppilasta. Tämän takia maajoittumisennekin jouduttiin jakamaan kahteen kasarmiin ja auditoriossa yhteisillä oppitunneilla ilma (piiri) ja "joukkohenki" tiivistyi melkein käsin kosketeltaviksi. Kurssin edetessä joukko harveni, poistuma meni onneksi pääasiassa Reserviupseerikouluun ja erikoisaliupseerikursseille Lahteen.

Saatuanne nyt perusteet johtaa ja kouluttaa ikiomaa joukkoanne yksikössä, muistutan Teitä muutamista johtajuuden perusteista viitaten viime aikoina tehtyi-

hin kansainvälisiin sotilaspsykologiaa ja -sosiologiaa koskeviin tutkimuksiin:

1) RYHMÄKIINTEYDEN MERKITYS

- johtaja voi toiminnallaan merkittävästi edesauttaa sitä

2) PÄTEVYYS ELI SOTILAALLINEN AMMATTITAITO

- huolellinen valmistautuminen jokaiseen johtaja- ja kouluttajatehtävään, vaikka olettekin sotilasasioissa "asian-tuntijoita" alokkaisiin nähden

3) JATKUVA HUOLENPITO ALAISISTA JA HEIDÄN TARPEISTAAN

- välitä alaisista ihan oikeasti

4) SITOUTUMINEN SAATUIHIN

TEHTÄVIIN, INNOSTAVA OTE ALAISIN
- ota vastuuta oman joukon kouluttamisesta, tuloksiin pääsystä
- tee se yhdessä alaitesi kanssa

5) OMA ESIMERKKI

- älä työnnä miehiä "taisteluun" itseäsi säästämällä vaan tee työtäsi tarvittaessa nyrkit sananmukaisesti savessa

Onnittelen Teitä kurssin suorittamisen johdosta. Toivon teille menestystä tehtävissänne. Kouluttakaa yhdessä kouluttajienne kanssa I/01-saapumiserästä ryhmiä ja joukkueita, jotka ovat taidoiltaan, mutta erityisesti hengeltään hyviä. Silloin olette onnistuneet osaltanne parhaiten työssänne maanpuolustuksen hyväksi.

Kiitän kouluttajia ja apukouluttajia sekä kaikkia AuK:n sidosryhmiä kurssin 23 hyväksi tehdystä työstä.

Aliupseerikoulun johtaja
Majuri Ahti Korhonen

Oppilaskunnan puheenjohtajan tervehdys

Aliupseerikoulun oppilaskuntaan kuuluvat kaikki koulun oppilaat. Yhdessä, kera kouluttajien ja apukouluttajien, olemme tulleet välillä raskaaksikin käyneen, mutta yhtä kaikki unohtumattoman 16 viikon pituisen matkan. Katson siis velvollisuudekseni välittää tunnelmia kurssilta 23.

Alikersantitehtaan arkea. 06.00 herätys Jaamankankaalla: "Tilanne on kehittynyt seuraavasti: hyökkäävä sininen on pureutunut puolustavan keltaisen ryhmytykseen. Vasemmalta koukkaamaan lähtenyt ryhmä on ajautunut tilanteeseen, jossa se ei voi enää edetä. Tämän tilanteen pohjalta toimivat johtajat toimikaa!" Suuri kapteeni seisoo äänentoistolaitteineen poteroni reunalla.

Positiivista ajattelua koulutukseen. "Linja! Suuntaan poistu! Olipa mukava taas aloittaa aamua kanssanne", totei eräs legenda useampanakin AuK-aamuna. Me keskellä kukkeinta kesää ruotuun saapuneet kohtasimme kurssimme aikana suomalaisen syksyn ja vihdoinkin myös talven: "Millainen sää siellä on? Niin kylmä, että radistien antennit jäätyy."

Kurssin ohjelma sisälsi runsaasti maastoharjoittelua, leirejä, taistelua, mutta joidenkin linjojen kohdalla myös loputtomia oppitunteja. Näiden lomaan oli ututettu luonnollisesti myös liikuntakoulutusta, jossa prikaatin lippulaiva tietenkin pärjäsi mainiosti: "Kirkkaan, kuulaan, raikkaan syksystä suunnistusyötä, oppilaat!"

Ei voi opettaa, jos ei itse osaa. "Vielä kerran tätä MAPpi-asiaa... Virheenhän minä siinä tietenkin tein, kun menin teille nämä lomat myöntämään... tämähän on aivan pöyristyttävää... Voitte miettiä sitä hiljaa päässänne.." Mikä on useimmin kurssilla kuultu lause? Ei voi kasvaa hyväksi johtajaksi, jos ei osaa tätä ja tuota. Eli ei mikään tehdas vaan pienten ja vähän suurempienkin johtajanalkujen taimitarha.

"Ei voi opettaa, jos ei itse osaa."
-kapteeni Palkovuori
Ollo huoleton: kurssi 23 osaa.

Kirjoittanut:
Oppilaskunnan puheenjohtaja
oppilas Päivi Kosonen

Kestäjien kiväärilinja

Kiväärimiehet, ja naiset, nuo metsien kuninkaat. Rynnäkkökivääri ainoana tukenaan he odottavat koko yön poteroissaan. Viuhollisen tullessa kivääritaistelijat suojelvat maamme tarvittaessa puukoin, nyrkein tai hampain. Välillä tappajat ryömivät vaikkapa ulvomaan suusen kanssa kilpaa.

Kouluttajansa Eero Lempisen lempeässä huomassa kiväärilinjalaiset eivät epäonnistu koskaan. Koulutus on vaativaa, mutta tiukkaa. Purnausta ei esiinny koskaan, vaan kaikki sujuu harmonisessa yhteissovussa. Rynnäkkökivääri (RK) on kiväärilinjalaisille kuin oma lapsi. Sen käsittely on hallittua, ja sillä ampuminen on täydellistä.

AuK I ensimmäisinä iltoina tupien vessoihin kokoontui erinäköisiä ompe-

luseuroja. Oppilaan merkit oli saatava kohdalleen millintarkasti, muutoin puukko välähti - repien merkit irti. AuK:n alussa kiväärilinja edusti kunniakkaasti Pohjois-Karjalan Prikaatia Palooukeapäivillä Ylämyllyllä. Aliupseerikoulu voikin olla ylpeä kiväärilinjastaan, joka on oppinut kaikki hommat tunnollisesti ja näyttää esimerkilliseltä päivittäin.

Joistakin AuK I oli liian kova. Porukka väheni koko ajan. Alun kolmesta joukkueesta jäikin kiväärilinjalle vain se yksi ja oikea. Jyvät karsittiin akanoista ja muut joutuivat menemään moottori-, sotilaspoliisi-, tai panssarintorjuntalinjalle. Vaikka kivääriä pidetään massalinjana, on totuus toinen. Siellä viihtyvät vain ne, jotka uskaltavat pistää itsensä likoon vaikeissakin olosuhteissa tai kummallisissa maastossa. Kiväärin taistelijat nauttivat ryömmimis-

tä ja syöksymisestä - kaikki hommat hoidetaankin apinan raivolla.

Kivääritaistelijaa ei voi mitenkään sekoittaa muihin sotilasta muistuttaviin henkilöihin: oraviin (sissit), koiriin (sotilaspoliisit) tai murkulamiehiin (kranaatinheittäjät). Siviilissä kiväärimiehen erottaa valtavista hartioista, tuimasta ilmeestä ja tuosta katseesta. Se on terävä kuin kirves ja varma kuin RK. Myöskään suurta vastakkaisen sukupuolen edustusta taistelijan lähellä ei kannata ihmetellä...

Kiväärin taistelijat ovat omimmillaan ryhmän tai joukkueen hyökkäyksessä ja puolustuksessa keskellä suomalaista korpea. Ja nämä kamppailuthan ovat parasta, mitä kiväärimies voi tehdä housut jalassa!

Teksti

Oppilas Jarmo Sieviläinen

Ryhmäkuva nimet ylärivistä vasemmalta oikealle: Anssi Hagman, Heikki Gröhn, Jukka Sorsa, Arto Lemettinen, Mika Sormunen, Jussi Parviainen, Jani Rantonen, Pasi Villman, Pasi Purmonen, Jarmo Sieviläinen, Markku Pekkarinen, Perttu Martikainen, Jukka Kärki. Alarivi vasemmalta oikealle: Miska Bolström, Timo Savolainen, Jarmo Kivijärvi, Ilkka Koistinen, Antero Uimonen, Veli-Matti Kokkonen, Paavo Havula, Maria Boldereva, Jani Koponen, Jukka Torikka ja Timo Tahvanainen.

AVOKURSSIKASU

Jukka "Ylijäämätaistelija" Torikka
Harhaanjohtaja, ei ryhmänjohtaja.

Mika "Hammer" Sormunen
Saitko?...En, Roger ten, for. BePopin
"peli" mies.

Heikki "Pertsu" Gröhn
MITÄH!!! Mies joka tietää
paineammion salaisuudet.

Maria "Babe" Boldereva
Barb Wire! Kiffen parhaimman
näköinen taistelija. Kova jätkä.

Mikko "Sleeptalker" Kuorikoski
Ja vuoden Kipinä mies-palkinnon
voittaja on löytynyt...

Jussi "Kartanohinuri" Kotilainen
VMTL+NKV

Jukka "Vanaja" Kärki
Kasarmin apteekki. Rakastaa janttereiden
kantoa pimeällä suolla...

Paavo "Särmä" Havula
P-kauden kovin tetsaaja - kuin elukka.

Jukka "Sopottaja" Sorsa
Murjaanien valtakunnasta. 15
purkkia bonaa kaapissa.

Pasi "Pappa" Purmonen
No huumori.

Arto "Gle" Lemettinen
"War, it's fantastic!"

Jarmo "The R-laukku" Sieviläinen
Häviskö jotain? Eeron paras kaveri.

Jarmo "Elmeri" Kivijärvi
Pieni murhamies, ja kyllä pörisee
korkealta.

Veli-Matti Eemeli Kokkonen
Nopsajalka, joka käy HV:llä hoita-
massa teinyjä.

Antero "Neuroosi" Uimonen
Söpö mies, jolla juttua riittää...

Miska "KK" Bollström
"Nice tan boys, tiididi thitiithiitii."

Timo "Tahvo" Tahvanainen
PPP= Prikaatin paras perse. "Miun ei
tarte tehä mittään, kun mie oon
komennuksella."

Markku "Ilpo" Pekkarinen
Mies, joka pidättelee...

Eirilainen nuori Jokke ja Timppa
Timo "Muuruvesi" Savolainen
Kuorsaa kovempaa kuin konekivääri
rätisee.

Jussi "Pokemon" Parviainen
Kiffen Don Juan.

Jani "Little" Rantonen
"Joo, joo, joskus huomenna."

Anssi "The Great" Hagman
Hardman! En v.... jaksu.

Ilkka "Lokki" Koistinen
Väärinymmärretty taiteilija.
White Nigga.

Jani "Jorge" Koponen
Ilmaa! Hei mistä täältä saa ilmaa...

Perttu "Mörkö" Martikainen
Vartiopäällikkö, joka ei oo koskaan
nukkunut vartiossa...

Pasi "Irtosärmä" Villman
Räjähtämätön Villman. "Ei tarte
huutaa!"

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

AUKTORISOITU TILITOIMISTO
TIETOKATE

Siltakatu 18 (4. krs)
80100 JOENSUU
Puh. (013) 255 655, Faksi (013) 255 6565
www.tietokate.fi
Sähköposti: tilitoimisto@tietokate.fi

KK
MARKET
POUKAMA

73600 KAAVI, puh. (017) 662 250

TYÖOSUUSKUNTA
SONTIKKA

Solisevantie 3, 81220 Jakokoski
Puh. (013) 732 702, fax (013) 732 752

Moottorilinja V8 - Voimakas kahdeksikko

Tässä me olemme, Aliupseeri-koulun särmimmän linjan jäsenet. Moottorilinjan koulutus alkoi jo peruskoulutuskaudella. Perusteellisten taustojen tarkastuksien, lukuisten kolmannen asteen kuulustelujen ja henkilökohtaisten näyttöjen jälkeen seulottiin noin 50 hengen joukosta kahdeksan eliititaitelijaa, jotka tulisivat saamaan moottorilinjan koulutuksen. Ensimmäiseksi tuliko keeksi osoittautui AUK 1, joka oli huomattavasti rankempi kuin odotimme.

Kiväärilinjan TJ sai uusia muotoja, "tuskaa jäljellä", "tätä jäljellä", "täyttä jotos-ta", "tervan juontia", joita laskettiin tilanteen ja tuskan mukaan päivien tai sekuntien tarkkuudella. Käsiemme jo muistuttaessa lapiota ja jokaikinen paikka mustelmilla tai haavoilla jaksoimme eteenpäin tietäessämme linjakohtaisen koulutuksen vapauttavan taakkamme. Kun "kiffelinja" päättyi, oli asiaa juhlistettava kakulla ja kuohuvalla. Tosin kuohuvan jouduimme palvelusohjesääntöjen vuoksi vaihtamaan Oy Hartwall Ab:n tuotta-

maan korvikkeeseen, joka sisälsi appelsiini-mehun ja hiilihapon sekoitetta. Varusvaihdossa saimme kiväärilinjan merkit vihdoinkin vaihdetuksi siiven ja ratin pyhään yhdistelmään.

Moottorilinja alkoi teorialunneilla moottorimarsista. Tätä ja ryhmänjohtajan toimia pääsimme harjoittelemaan sotilaskuljettajien kenttäkoulutusleirillä Sotinpurolla, kuka milläkin menestyksellä. Olimme etuoikeutettuja, sillä mikään muu linja ei ollut johtanut jääkäriyhmiä.

**KIIHTELYSVAARAN
OSUUSPANKKI**

HOTELLI-RAVINTOLA
Loitsuvaara
MATKAILUKESKUS

elämysmatkailu
- ravintola
- majoitus

Puh. 013-719 141, Fax. 013-719 140, E-mail: loitsuva@saunalahti.fi

Tervetuloa
Sanan ääreen !

Joensuun ev.lut. seurakunnat

Jari Hukka

LAILLISTETTU HIEROJA, VOICE MASSAGE

KKKK
CITYMARKET

Kolmisopentie 1, 70780 KUOPIO, puh. 017-2643 000

HÖLJÄKKÄ!

Mäntyläntie 15, 75990 HÖLJÄKKÄ
Puh. (013) 431 070

TÄYDEN PALVELUN SISÄMIKROAUTORATA
KARTING ONE
KALLANTIE 6 KUOPIO
PUH. 017/2831031

SIILINJÄRVEN KUNTA
PL 5
71801 SIILINJÄRVI
Puh. (017) 401 111, Fax (017) 401 132

Kiihtelysvaara
Etevä luonnostaan

KITEEN APTEEKKI
OLKONTIE 6 82500 KITEE PUH. (013) 285 455 FAX (013) 285 466

Ryhmäkuva. Nimet vasemmalta oikealle: Päivi Kosonen, Heikki Karhinen, Mika Hakkarainen, Timo Toivanen, Sami Harjula, Jani Halonen, Antti Tanninen, Raimo Pitkänen.

Antti "Killeri" Tanninen
"Suojaa, puhdistan KK:n"
Moottorilinjan ikioma teletappi

Heikki "Testo" Karhinen
"Ikinä en oo mitään ottanut..."

Mika "Callahan" Hakkarainen
Mies, joka sai korpin natsat
aurinkolaseilla

Timo "Kulumamies" Toivanen
Prikaatin pisin askel!

Sami Harjula
Suhteita varuskunnan
ulkopuolellekin?

Raimo "The RAT" Pitkänen
Tuusniemen pieni paha poika.

Päivi Kosonen
Ampiaisten lumousyritys päättyi
osakseen tuhoon.

Jani Halonen
Ei näin, ei ...tissä näin!

**IIVARI
MONONEN OY**

Nurmeksentie 4, 80100 JOENSUU

Onnea ja menestystä uusille ja
vanhoille maanpuolustajille!
Teini Vauhkonen Kiteeltä, 1939-1944
Karjalan Kankaalla isänmaan puolesta
taistellut.

T:mi Heikki Vauhkonen
Raakapuun ja sahatavaran
Osto ja myynti Kiteellä
Puh. 0400 274082

RAUTIA

RAUTA & MAATALOUS

K

GRANQVIST Kaavintie 5, 73600 KAAVI
puh. (017) 662 092, fax 662 099. Konttori 663 196

Pst -Parhaat Suomen Taistelijat

Vuosituhanen toinen saapumiserä astui palvelukseen jalat tutisten 3.7, ja siitä päivästä alkoi taistelijoiden tiukka seulonta. Ensimmäinen aliupseerikouluun ja sieltä reserviupseerikouluun. Aliupseerikouluun jääneistä seulottiin tarkasti parhaat sille Oikealle linjalle, eli panssarintorjuntalinjalle. Linja kulkee tosin lähellä kiväärilinjaa, mutta erotavana tekijänä on tieto ja taito panssarintorjunnassa (Apilas ja musti) ja mittamatonta yhteenkuuluvuuden tunne, joka on havaittavissa jatkuvana kilpailuna muita linjoja vastaan ja innokkuutena leireille siir-

ryttäessä. Jaamankangas onkin meille kuin toinen koti, jossa viihdyimme paremmin kuin kasarmilla ja lomilla yhteensä. Vaikka kaikki PST-miehet ovatkin erilaisia ja myös eri-ikäisiä, löytyy oikeanlainen tunnelma ja asenne jokaiselta. PST:ssä elää ME-henki isolla M:llä, mitä kuvastaa myös ensimmäinen tupa- kaappi- ja siistestarkastus, jossa tupamme sai nopeasti rakennettua PST-kaappin, tosin hieman muita jäljessä, mutta hyvää kannattaa aina odottaa! Ryhmään kuuluu kuusi taistelijaa, jotka ovat valmiita uhraamaan vapaa-aikansakin PST:n lumoihin.

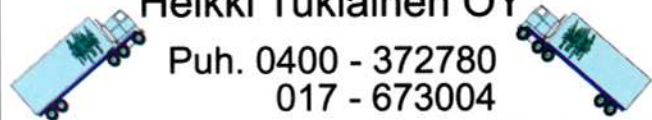
Panssarintorjuntaa johtaa Nikitan uria myöten yliluutnantti Kettunen, jonka

opissa meistä jokaisesta löytyy se pieni sinkomies ja Apilas tuntuu kuin omalta ruumiinosalta. Kasarmilla toimiamme ohjaa myös kersantti Ruuska(i)nen ja useat alikersantit, kersantit ja upseerikokelaat, joiden kanssa kasarmi- ja leirielämä tuntuu helpolta ja vaivattomalta, niin että 362 vuorokauden palvelus tuntuu puolelta, vähintään.

Kuusi kaunista ja rohkeaa taistelijaa linjallamme ovat erilaisia mutta silti samantyyppisiä. Yhteyttä he pitävät myös siviilissä ja tuskaisen eron jälkeen myös reservissä. On siis aika kaivautua hieman pintaa syvemmälle.

Puutavarankuljetukset

Heikki Tukiainen OY

Puh. 0400 - 372780
017 - 673004

MTP

HYDRAULIIKKA OY

ASPIITIE 13, 80100 JOENSUU PUH. 013-897 851 FAX 897 853

KEMIRA

KEMIRA CHEMICALS OY

PL 20 puh. 010 86 1215
71801 SIILINJÄRVI faksi 010 862 6000

LÄHIKAUPPA KOIVUKULMA

A. TAINEN Ky

57230 Savonlinna ☎ 015-557 110

Valokuvaamo Foto-PUIJO

Merja Halonen
Vuorikatu 26, Kuopio
puh. 261 2074

TAPIOLA

Huolehdimme kanssasi huomisesta.
OLAVINKATU 37 SAVONLINNA PUH. (015) 670 585

OPO

FINNET -YHTIÖT

Kummunkatu 22, 83500 OUTOKUMPU
puh. (013) 562 211, fax. (013) 550 228

TOHMAJÄRVEN APTEEKKI

82600 TOHMAJÄRVI
PUH. 013-622 182

ski wax
vauhti®

HESTEK OY

Teräsrakenteet

Metsätie 5 Puh. 013 - 762 555
81200 Eno Fax. 013 - 762 554

Ryhmäkuva. Nimet vasemmalta oikealle: Anssi koivuselkä, Tomi Rusi, Lasse Väänänen, Heikki Huikuri, Antti Raekorpi. Kuvasta puuttuu Marko Viiliäinen.

Tomi "Rusba" Rusi
Toinen pesäpallolleiva sankari Joensuusta PST:llä. PST:n ikiomaksi kusi aina kun sellaista iv:llä tarvitaan. Lomilla Tomi viettää aikaansa Joensuun hurjassa yöelämässä. Sluiba no.2

Marko "Fiilis" Viiliäinen
Betonimies Joensuusta. Ryhmän vanhin jäsen (jo 22 vuotias), jota ei heti uskoisi, eikä vähän pitemmänkään ajan kuluttua. Ainoa kihloissa oleva PST-mies. Sluiba no.1

Lasse "Vändetzi" Väänänen
Rakennusmies, kotoinen vähän sieltä sun täältä, toinen varatuista PST-sankareista. Lasselle ominaista on julmettu kylmäpäisyys tilanteessa kuin tilanteessa.

Heikki "Huge" Huikuri
Kiekkoileva taistelija Joensuusta. HV:t juoksee, mutta mies itse harvemmin. Lomilla Heikin tapaa jostain päin Joensuuta (mutta myös Helsingissä ja Kuopiossa tavattu) enemmän tai vähemmän "irti".

Antti "Tirriäinen" Raekorpi
Pesäpallolleiva varusmies Joensuusta, jota näkee useammin harjoitusvapaalla, kuin rivissä. Ominaista Antille on haju, joka seuraa häntä joka paikkaan ja josta hänet tunnistaa.

Anssi "Party Animal" Koivuselkä
Baarimestari Juuasta, joka ei valita (ainakaan ylemmilleen). Vapaalla Anssille ovat tulleet tutuiksi myös Joensuun yökerhot, myös lattiantasalta.

MATKAILUALALLE JA MONEEN MUUHUN AMMATTIIN NURMEKSESTA!

POHJOIS-KARJALAN
AMMATTIKORKEAKOULU

Nurmeksen toimipiste

- matkailu- ja ravitsemispalvelujen koulutusohjelma
- matkailun yritystoiminnan suuntautumisvaihtoehto
- restonomi (amk)
- koulutusaika 3,5 v/140 ov

Opintotoimisto
Tikkariinne 9, 80200 Joensuu
p. (013) 260 6412 f. (013) 260 6411
<http://www.ncp.fi>

Nurmes tarjoaa opiskelijoille vireän ja monipuolisen oppimisympäristön. Oppimiskeskus tarjoaa opetusta kymmeneen perustutkintoon, joista yksi on matkailualan perustutkinto. Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulu antaa matkailualalla korkea-asteen koulutusta. Oppilaitosten yhteydessä toimii myös vilkas projektitoiminta, joista tunnetuin on Oppiva Vaara-Karjala -projekti.

NURMEKSEN OPPIMISKESKUS

Koulutusaika pk 3 v, yo 2 v

VAATETUSALA
- pukuompelun ko

AUTOALA
- autotekniikan ko

KONE- JA METALLIALA
- valmistustekniikan ko

SÄHKÖALA
- elektroniikan ja tietoliikennetekniikan ko
- sähkö- ja energiatekniikan ko

RAKENNUSALA
- talonrakennuksen ko

CATERING-ALA
- suuratalouden ruokatutannon ko

KAUPAN JA HALLINNON ALA

Liiketalouden perustutkinto (pk)
- toimistopalvelun ja tietohallinnon ko
- asiakaspalvelun ja markkinoinnin ko
- taloushallinnon ko

Liiketalouden perustutkinto (yo)
- visuaalinen viestintä ja markkinointi

MATKAILUALA
- matkailun ohjelmalvelujen ko

Kysy lisää!

Nurmeksenkatu 11, 75500 Nurmes
p. (013) 2443804 f. (013) 244 3800
<http://nok.pkky.fi>
e-mail: info@nok.pkky.fi

Sissiradistilinja

n pimeää ja sataa räntää. Heitonaru on jäänyt kiinni kuusen oksaan neljän metrin korkeuteen. Mitenkäs nyt saadaan dipoliantenni rakennettua, lampuja kun ei saa käyttää ja hermot alkaa olla yhtä tiukalla kuin heitonaru. Jos sain tukiasemalla pari radistia on valmiina vastaanottamaan sanomia partioilta, tosin radiokeli on kaikkea muuta kuin hyvä. Yhtäkkiä toinen radisteista havaitsee radion suhinan seasta vai- meaa piipitystä. Se on sähkötyssanoma jostain tuolta ulkoa. Minuuttien pähkäilyl- jän jälkeen viesti saadaan väännety- tä auki: "Radisteja väsyttää ja huumo- rintaju katoaa viimeisen suklaapalan myötä."

24.7. Meitä oli 24. Meidät oli valittu noin 600 alokkaan joukosta - halusim- mepa sitä tai emme. Meille oli suotu sen verran rytmitajua, rautaista kuntoa ja ennen kaikkea hyviä hermoja, että soppa alkoi olla valmis. Me olimme prikaatin "eliittijoukkoa", eikä meidän annettu unohtaa sitä...

Morttikausi sujui hallitusti SissiK:ssa. Toisten suunnistaessa munkkikahvien perässä sotkuun, marssivat sissiradistit piippaamaan sähkötyssluokkaan. Tuskin ehdimme edes huomata kun mort-

ti aika oli jo takana ja edessä uusi paik- ka ja uudet kujeet. Matka Aukkiin al- koi.

Tetsari, sadeviitta ja sissikompani- an eturinne loputtomine poistumisi- neen joutuivat unholaan. Koulutuksen suomana etuna saimme tilalle rinkan ja sadepuvun. Kaappien täytteeksi saimme myös trangioita, leathermane- ja, termospulloja ja tunnistamiskansi- oita. AuK 1:n aikana kuljettiin tiedus- telulinjan kanssa peräkanaa opiskele- maan panssarivaunutyyppisiä, tieduste- lemaan vihollisen ryhmityksiä ja laske- maan liikennettä.

Hyvin tutuiksi tulivat niin lepopai- kan kuin radio- ja tähytysasemankin rakentaminen. Mukavia ralleja olivat myös öiset irtaantumiset: Lähivarti- oimies kuuli jostain kukkulan laelta kouluttajan huudon "IRTI!" -ja siitä alkoi säpinä. Teltassa porukka pon- gahteli pois makuupusseistaan, kou- ri varusteensa kainaloon ja sujahti äkkiä liepeen alta hapuilemaan rink- kaansa pimeästä metsästä ajatuksen- aan "Mitä nopeammin, sitä nopeam- min!". Teltasta ulos mennessään joku kiskaisi rukkaset savuten tulikuuman kaminan mukaansa. Toiset konttasi- vat märässä maassa teltan ympärillä kiskoen telttakeppejä pois mullasta,

kun joku yhä pyöri epätoivoisena tel- tassa etsien toista kumisaapastaan. Jokusen hetken kuluttua oli ryhmä kuitenkin jo matkalla kokoontumis- pistettä kohti

"Jamista" tampattiin uupumiseen asti, ristiin rastiin. Eräältä linjan oppi- laalta taisi kumisaappaastakin jo kado- ta pohja pois. Oliko syynä lukuisat kä- velykilometrit vai jokin muu? Useim- mat jaksoivat kuitenkin särmätä RuK- valintojen ja AuK 1:n lopun lähesty- sä.

Rukkiin meistä lähti 6, samaa polkua tallustaa enää 17 taistelijaa. Sähköty- s on mallillaan, kun useilla meistä säh- kötyksen ottotaso on jo 40 merkkiä minuutissa, parhailla kohta 60. Radio- kalustommekin muuttui: venttiseiska ja pitkälanka-antenni ovat juuri saa- neet väistyä LV 665:n ja dipoliantennin tieltä.

AuK:n loppuessa muiden linjojen tulevat alikessut aloittavat alokkaiden paimentamisen, mutta sissiradistit pai- navat silloin kohti uusia, kovempia haasteita. Siitä lähtien meistä aletaan leipoa oikeita korpisotureita ja ruve- taan antamaan meille kuuluvaa koulu- tusta. Toivottavasti se tulee olemaan yhtä mielenkiintoista, kuin kouluttajat ovat antaneet ymmärtää.

Äänentoistolaitteet, -palvelut,
musiikkistudio

JOKI
Audio

Aspitie 6 80100 JOENSUU Puh. (013) 822515

KATSASTUS
KOVALAINEN Oy
Telitie 1 80100 JOENSUU
Puh (013) 223 800
Fax (013) 223 700

**Joensuun
Moottorikoneistamo**

Kuurnankatu 35 • 80130 Joensuu • Puh. (013) 228 301

**INSINÖÖRITOIMISTO
H. PARTANEN**

Kauppakatu 51 80100 Joensuu
Tel. (013) 226 500, Fax (013) 226 500, Gsm 0400-439 600

Ryhmäkuva. Nimet vasemmalta oikealle yläriivi: Arttu Laasonen, Aku Kanninen, Ville Tahvanainen, Mikko Penttinen, Olli Simanainen, Tarmo Turunen, Mikko Heikkinen, Marko Tiainen.

Vasemmalta oikealle alarivi: Markus Ahonen, Lauri Kauppinen, Niina Simola, Ville Launonen, Hannu Rantala, Jukka Voutilainen, Marko Heikkinen, Mikko Kuivalainen.

Marko Tiainen:
Kulkee porukan perässä tasaisen tappavasti.

Markus Ahonen:
Tuvan 3 "ilopilleri". Mies jolta kuluu näppäinmatto loppuun jo Aukin aikana: pari viestiä ja puhelua vaimolle.

Marko Heikkinen:
Mies, jolla kasvaa kohta evät: on uinut uimahallin uima-altaan "pari" kertaa päästä päähän.

Arttu Laasonen:
Pisnesmies, tuvan 3 "kukkaro".

Niina Simola:
Linjamme naisvahvistus. Pieni, mutta pippurinen.

Tarmo Turunen:
"Battery". Aina vapaaehtoisena.

Aku Kanninen:
Prikaatin punkanviittäjä. Käyttää lusikkahaarukkaa enemmän pinkan särmäämiseen kuin syömiseen.

Lauri Kauppinen:
-"Missä se on...Kauppinen!?" -"No mitää?" -"Oot myöhässä!" -"Joojoo... Miks kukaan ei kertonu miulle!"

Olli Simanainen:
"Nalle". "Pakko päästä vekosille, joko lähetään lomille?" LomaTJ 362h.

Ville Tahvanainen:
"Vihtori Vihtori". Älä ota sitä vakavasti... turpaan täpöllä.

Mikko Heikkinen:
"Froggy". Imitto mitä vain, missä vain, milloin vain. Kolmostuvan filosofi kertoo ruokapöydässä elämän tosiasioita niin pitkään ja hartaasti, että tuskin ehtii edes syömään.

Jukka Voutilainen:
"Vode" - "Varokaa, heidän heittopainon!" Nukkuu missä tahansa.

Ville Launonen:
Tiedusteluryhmän varajohtaja?

Heikki Nuutinen:
"Kukka". Amfibihydrokopteri, niin! "Ai mitä?! Ei kuulu tällä korvalla..."

Mikko Penttinen:
"Bronto". "Milloin juostaan? Hei juostaan jo! Tahtoo räkkiä!"

Hannu Rantala:
"Ukki". Radistien "säätömittari". "Rukkiin mennään lukemaan, kessun natsat ansaitaan!"

Tiedustelulinja

Tiedustelulinjan merkityksen puolustusvoimissa voi kiteyttää yhteen lauseeseen: "Jos ei puolustusvoimissa olisi tiedustelulinjaa, ei puolustusvoimista olisi mitään hyötyä kenellekään." Meidän tehtävämme on tiedustella muiden joukkojen puolustus- ja hyökkäystaistelua. Käytännös-

sä me olemme askeleen edellä kaikkea. Menemme metsään ensimmäisenä, tiedämme asiat ensimmäisenä ja kuolemme viimeisenä. Koulutuksemme on tämän prikaatin rankimmasta päästä ja monipuolisinta. Ammattitietoiset kouluttajat jakavat tietonsa meille ja me ammennamme sitä valtavalla sisihengellä. Tästä ei voi seurata muuta

kuin hyvää ja se näkyy kaikissa meidän tekemisissämme ja tuloksissa. Jos kuntomme loppuu, jaksamme siitä huolimatta eteenpäin valtaisalla yhteishengellä. Erilaiset yksilöt muodostavat monipuolisen ja värikkään joukon, joka tukee toinen toistansa. Ketju on niin vahva kuin sen heikoin lenkki.

Hirvonen
Yksi Tiedlinjan monista sporttipojuis-
ta. Linjan pisin taistelija, joka osaa
piristää ankeita iltoja.

Pennanen
Taistelija joka pystyy nujertamaan
vihollisen vilkkaalla mielikuvituksel-
laan, hyvillä jutuillaan ja tietysti
peukuttamalla. Tosi lapsellista Yoshi,
vaikka kerran ei ollutkaan.

Timonen
Maitojunalla Upinniemestä gonabiit-
sin tiedustelulinjalle. Muistaa kertoa
miten ne asiat siellä Upinniemessä
tehtiin. Ei yhtään leiriyötä ilman
lenardia. Tuomas ei hajoa koskaan...

Voutilainen
Hiljainen avautuja, joka oli erittäin
vapaehtoinen AuK:iin. Moni on
sotkenut Voden uncle Festeriin.

Ikonen
Hajoamis pisteessä oleva vmtl
hiihtäjä. Lieksan hurttia jonka
mottona on: Kyllä suksi luistaa, kun
vempata muistaa.

Räsänen
Biologisia aseita käyttävä taistelunorsu,
jonka tieto, taito taso hurmaa hätäi-
sen. Omistaa linjan "parhaan" perseen,
ehkä. Erämies henkeen ja vereen...
Käynyt Norjassakin, kävelemällä!

Karjunen
Hajotuspartion vakio kalustoa, jonka
tiukka ilme kertoo enemmän kuin
tuhat sanaa. Avulias taistelija jonka
vakio fraasi on: Aika hiljasta...

Kyllönen
Ottaa leirille vain tärkeimmät varus-
teet mukaan, eli makarin ja känny-
kän... Pitää murunsa ajantasalla
päivittäisillä puheluilla (3-4 kpl). 2
viikkoa kotihoitoa, eikä varmaan
harmita...

Rissanen
Rautavaaran lahja puolustusvoimille.
Esimerkillinen taistelija, jonka
mottona lienee: AuK läpi vaikka
yhellä polvella. Kyllä löytyy pienestä
karrhusta paljon tahtoa.

Venho
Näyttää juopolta, puhuu omituisesti
(Turust), juoksee kuin hirvi ja on
prikaatin kovakuntoisin jäbä. Venhon
seurassa ei voi eksyä, edes Ruotsin
laivalla. HV+UK+UK+VLV+HL+KL,
Onx Venhoo nägyn?

Parkkinen
Rusnak, laulava tiedustelija, joka
hakee nesteensä rajan itäpuolelta.
Itselleen ja autolleen.

Loikkanen
Duracel pupu. Vähintään yhtä kova
naismagneetti kuin Lenni-Kalle
Taipale. Osaa käsitellä reikäpalloa, ja
ehkä hieman hiihtäkin. 1,2,3 Aki ei oo
Hullu.

Tirkkonen
Avautuu vain öisin ja paljastaa
kaiken unissaan, rivoimmatkin
mietteet... Linjan "seksikkäin"
nauru. Kotiutuu todennäköisesti
Kersanttina.

Jauhiainen
Brad Pitin ja Afganistanilaisen
vuoristosissin risteytys. Hajoilee
muidenkin puolesta. Ja muilla on
hauskaa. Pitää hallussaan linjan
pisintä vempaa putkea
(14*VKS+5*VP+4*VMTL)

Ryhmäkuva. Nimet vasemmalta oikealle yläriivi: Mika Venho, Toni Parkkinen, Jari Pemanen, Eero Hirvonen, Henri Jauhiainen, Aki Loikkanen, Tero Voutilainen. Alariivi vasemmalta oikealle: Samuli Räsänen, Lauri Karjunen, Tuomo Ikonen, Risto Rissanen, Henri Tirkkonen, Tuomas Timonen. Kuvasta puuttuu Jussi Kyllönen.

**TOHMAJÄRVI
TUTTAVAKSI**
www.tohmajarvi.fi

OSTA OMAKSI TAI LAHJAKSI
maakuntapeli
NASAKKA

St. Pelit, p. 0400-548 922
59800 Kesälahti
e-mail: sirja.tolonen@pp.inet.fi
Myynti: P-K:n kirjakaupat, marketit

OPEL

www.timosenauto.fi

 SALLACARTE®

Valmiit tuoresalaatit ja -raasteet
puh. 015 - 3214 514
Laatua ja turvallisuutta, Famix Oy

Tulenjohtolinja

Epäsuorantulen jumaliksikin haukutut tulenjohtajat ovat maavoimia kannatteleva tukipylyvä. Käytössään tehokain jalkaväkiase he saavat enemmän manauksia vihollisen upseereilta kuin yksikään kiväärimies. Tulenjohtolinjalla oppiminen on ollut alusta lähtien rattoisaa. Auditorion pöytien GTJ-merkinnät ovat käyneet tutuiksi. Samoin käsisuuntakehän, laseretäisyysmittarin, sanomalaitteen ja radion käyttö sekä pitkälanka-antennin virittäminen valoisalla ja pimeässä (ainakin pitäisi).

Tulenjohtolinja on kuin lottovoitto

ja tulenjohtueessa toimiminen arpa-jaisonnen kukittamaa. Koskaan ei tiedä, kuka saa paljon tavoitellun, selät suoristavan, viestimies 1:n tehtävät tai kuka saa toimia "lakupekkana" eli viestimies 2:na. Ehkä vähäisempää mielenkiintoa herättävät etäisyydenmittaajan, tj-aliupseerin ja tulenjohtajan tehtävät, mutta nekin otetaan aina iloisina vastaan. Tyisiä oppitunteja on tosin paljon, mutta päästään sitä välillä "mehtäänkin".

Linjan mahtavaa menestystä on siivittänyt taistelu tuliasealinjan kanssa heitinmiesten kuninkuudesta (eihän tuloksesta tietenkään ole suur-

takaan epäilystä...). Taistelutahtoa on pitänyt yllä myös matka tulenjohtosimulaattoriin Lappeenrantaan, vähänlaiset asetarkastukset, rattoisa huumori ja erityisesti ryhmähenki, joka kestää ks-mittaus- ja linjanrakentamisharjoitukset, upottavissakin olosuhteissa. Edessä on vielä suuria koitoksia, kuten tupatuoppi-kisa ja varustarkastus. Suosittelen tulenjohtolinjaa sinulle, joka hoksaa nopeammin kuin juokset, ja muillekin. Vaikka olemmekin yhteistyössä kiväärimiesten ja tuliaseaman kanssa, olemme kuninkaallisia - Kuninkaallinen Tulenjohtolinja.

Raskaiden materiaalinkäsittelykoneiden valmistus vaihteleviin tarpeisiin

- kuitu- ja tukkipuu • sahatavara • sellu
- paperi • hake • kalkki • metalliromu

040-767 2880 /Kalevi Kallio
Puh. (013) 252 5500, fax (013) 252 5555

Väläkankaantie 3, 80400 YLÄMYLLY

Puh. (013) 252 5500, fax (013) 252 5505
040-518 1411/Huoltoauto

Pohjois-Karjalan Autoalan liikkeiden yhdistys ry.

Autoliike Mutanen Oy
Autoniekka Oy
Autotalo Laakkonen
Avain Vaunu Oy
E.Hartikainen Oy
EH-Auto
Pohjois-Karjalan Auto Ky
Timosen Auto Oy
Veljekset Laakkonen Oy

Ryhmäkuva. Nimet vasemmalta oikealle yläriivi: Anssi Kärkkäinen, Kari Jääskeläinen, Santtu Pelkonen, Jouni Laakso, Mikko Pehkonen, Jussi Lehikoinen
 alariivi vasemmalta oikealle: Toni Ikonen, Ilkka Hakkarainen, Pasi Jolkkonen, Ilkka Tytärniemi, Jari Luukkonen, Kalevi Kettunen

Ilkka "Hakki" Hakkarainen
 Ile oli linjan apukouluttajien suosiossa ainakin kun tiedossa oli nk. nakkihomia. Jokseenkin aamu-uninen.

Toni "True Satan" Ikonen
 Riistettiin TJ-koulutuksesta kirjurin tehtäviin. Väliaikainen bemari joka vannoo palaavansa A-luokkaan.

Pasi Jolkkonen
 Oli oppilasjohtaja kuka tahansa tai varustus mikä tahansa, niin aina löytyy protestoitavaa.

Kari "Könde" Jääskeläinen
 Enemmän tai vähemmän irtaantumisen mestari. Hänestä taistelukunnon säilyttämisen kannalta tärkein edellytys on lepo, jonka itse hallitsee-kin kiitettävästi!

Anssi "Kädä" Kärkkäinen
 Tämä gangsta Kuopiosta riimittelisi Fintelligentsitkin maanrakoon. Eikä unohdeta sitä miten paljon mies inhoaa markkinoita. Niitähän ei täällä pidetä!

Mikko Pehkonen
 Korpraali PULU. Jos tarvitset rahaa, lainaa Pehkikseltä. Tämä kun ei muista kelle on paljonkin lainannut. Tykkää olla alushoususillaan -muodossakin.

Jouni "Jone" Laakso
 Tajusi heti palveluksen alussa mistä IV:llä on kyse. Ei häpeile ilmaista tuntemuksiaan verbaalisesti.

Kalevi "Kedu" Kettunen
 Breikkaaja-guru. Omalla tavallaan viekas kuin kettu. "En muuten varmaan mene, onhan täällä muitakin." TJ:n puhemies, sanailuissaan Runebergin tasoa.

Jussi Lehikoinen
 Joukon filosofi ja toisinajattelija, joka sai porukan ymmälleen oudoiksi luonnehdituilla jutuillaan kerta toisensa jälkeen...

Jari Luukkonen
 Varusteet eivät tunnu pysyvän tallessa ja silti niiden säilyttämiseen tarvitaan Luukkosen mielestä ainakin 3 kaappia.

Sami Laakkonen
 Tuhannen ja yhden naisen mies. Bemari kiittää ja naiset kiittää.

Santtu Pelkonen
 Korpraali PILI. Tunnussana on "jäätä jämät". Sissikomppaniasta tullut "venkula".

Ilkka Tytärniemi
 Tämä mies löytyy sieltä mistä selitys kuuluu... ja kuuluu... ja kuuluu...

Sotilaspoliisilinja

Kun alat lukea tätä tekstiä, istuudu alas ja varaa aikaa, sillä tämä teksti saa sinun maailmankuvasi uuteen uskoon. Olet aina luullut tietäväsi kaiken, mutta olet ollut väärässä! Edellisten kurssien tapaan sotilaspoliisilinja on ollut se linja, joka on erottunut edukseen muista linjoista. Sotilaspoliisien yhteishenki on ollut jo vuosikausia AuK:n valovoimaisimpia ja aivan käsin kosketeltavissa. Meidän yhteishenkemme on jopa korkeammalla kuin Siradlinjalla ja osalla apukouluttajistamme... (siihen vaikuttanee tupamme sijainti ylimmässä kerroksessa), mutta kuinka kaikki sai alkunsa.

Sotilaspoliisiuramme alkoi jo periaatteessa ilmoittautumisella kokonaisen vuorokauden kestäviin SPOL-testeihin, joihin ilmoittautui n. 75 sotilaspoliisiksi haaveilijaa. Osa joutui jättämään leikin sikseen aikaisempien rikkeidensä vuoksi, mutta lopullisiin testeihin selviytyi 63 voiman- ja vallanjanoista morttia. Testeissä näkyi jo selvästi, ketkä joutuivat tyytymään kiväärimiehen hommiin ja ketkä spaden hommiin. Lopulta oli selvillä ne 39 onnellista, tulevaa sotilaspoliisia, joilla vielä osalla oli tavoite täyttymättä eli AuK.

Käytyämme pari viikkoa miehistökurssia oli aika erottaa jyvät akanoista. Moni miehistöön jääneistä haaveili

paikasta AuK:ssa, ja joku muistaakseni mainitsi ääneen menevänsä RuK:iin, mutta kuin kas kävikään, miehistö kutsui...! Meitä oli lopullisten testien jälkeen jäljellä 12 taistelijaa, prikaatin parhaimmista, jotka pakkasimme tavaramme ja siirryimme AuK:hon. Lopuksi meitä vielä vahvisti 6 kuninkaallisten ilmavoimien taistelijaa Rissalasta, joten linjan lopullinen vahvuus oli 18.

Ensimmäiset päivät AuK:ssa olivat yhtä painajaisista, ja moni saattoi jopa ääneen mieltä, mitä tulikaan tehtyä ja vielä omasta tahdostaan. Lopuksi meitä vielä rangaistiin kiväärimiehen tunnuksilla, joita meidän olisi kannettava koko Auk 1 ajan. Taistelijamme muodostivat moottorilinjalaisten kanssa kiväärilinjan toisen joukkueen, joka jätti lähes kaikissa ammunnoissa kiväärilinjan 1 ja 3 joukkueen kauas taakseen. Me olimme kovia ja voimme myöntää, että olisimme pärjänneet omin voimin, ilman moottorilinjalaisten apua. Kuitenkin meistä jokainen, vielä tänäkin päivänä, näkee painajaismaisia unia kiväärilinjan ajoilta. Moni on tästä syystä joutunut hakemaan apua veksistä... ("mistä ihmeen veksistä, se on varuskuntasairaala..." korjaan, varuskuntasairaala). Kuten huomaat, AuK 1 oli meille tuskaa. Hiukan ennen jääkärileirin alkua me aloitimme oman, linjakohtaisen koulutuksemme ja ansaitsimme hyvien näyttöjen perusteella sotilaspoliisilinja-merkit

lomatakkieimme hihaan jääkärileirin aikana. Lopulta saimme tuntea voiman ja vallan ihanuuden linjatunnuksien myötä ja huomasimme, että sen eteen pitää tehdä töitä eli se pitää ansaita, ei saada!

Meidän koulutuksemme on jotain aivan muuta kuin muiden linjojen koulutus, ja sen laadusta takaavat meidän ammattitaitoinen kouluttajamme ylluutnantti Kerkkonen sekä apukouluttajamme alikersantti Puustinen. He ovat opettaneet meille tavat taistella vaikka paljain käsin. Olemme myös oppineet niin sotilaspoliisipistoolin kuin luoti-suojaliivin ja komposiittikypärän salat, puhumattakaan UAZ Cabrioletista. Monille taistelijoille nämä ovat suuri tuntemattomuus, etenkin UAZ maastohenkilöauto, joka on muuten Varsovan liiton vastine Jeepille. Loput ovatkin EeTeeÄssää eli Ei Tietoa Sivullisille...!

Jos olet jo suorittanut asepalvelukseksi ja huomaat käyneesi kivääri- tai tiedustelulinjan tai jonkin muun linjan koulutuksen AuK:ssa, ei se mitään, me armahdamme teidät (kaikkihan virheitä elämässään tekevät). Mutta jos palvelukseksi on vielä suorittamatta ja haaveilet jostain muusta linjasta kuin sotilaspoliisi-linjasta, me vannomme, että me tarkkailemme, sillä kun te nukutte, me valvomme...!

Teksti oppilas Pauli Pietikäinen

Apukouluttajien ryhmäkuva. Nimet vasemmalta oikealle yläriivi: alikersantti Kimmo Natri, kersantti Saku Seppänen, upseerikokelas Jussi Westman, upseerikokelas Veikko Myller, upseerikokelas Inka Venho, kersantti Pasi Puustinen. Nimet vasemmalta oikealle alarivi: kersantti Saku Wallenius, alikersantti Jouni Honkanen, alikersantti Mikko Heikkinen, alikersantti Antti Saastamoinen, kersantti Pasi Ratilainen, alikersantti Jarno Tirkkonen. Kuvasta puuttuvat: upseerikokelas Pekka Hirvonen, upseerikokelas Jussi Pellikka, kersantti Joni Ruuskanen, alikersantti Tuomas Kinnunen, alikersantti Jaakko Tohkanen, alikersantti Jussi Varis, jääkäri Hannu Kröger.

Ryhmäkuva. Nimet vasemmalta oikealle yläriivi: Ville-Pekka Kokkonen, Janne Volotinen, Antti Kinnunen, Petteri Karhu, Niko Virtanen, Olli Kaarakka, Teemu Voutilainen, Lassi Leppinen.
Vasemmalta oikealle alariivi: Pauli Pietikäinen, Harry Fröberg, Hannele Huotari, Antti Vienola, Mikko Kankkunen, Antti Vauhkonen, Antti Kokko.

Teksti oppilas Pietikäinen PJ

Teemu "Vote" Voutilainen
"Kerta kaikkiaan voi vitsi, lauletaan
ees kerran jänis istui maassa kovalla
äänellä...!" Omistaa linjan... ehkä
koko AuK:n kovimman äänen...
suojatkaa kuulonne... mortit!

Yliluutnantti Jeri Kerkkonen
"Kolmas ryhmä poistaa kaikki oravaa
pienemmät risut naamioverkoista...
jummarrettu!" ISO, eleetön ja
kylmänviileä ammattilainen, meidän
SPOL-kouluttajamme.

Alikersantti P Puustinen
No niin, ...päivä meni hyvin,
...kaikilta löytyi asennetta, ...toivo-
taan, ...että huomenna löytyy
vähintään yhtä paljon...!

Antti "Jerkkupeppu" Vienola
Tuntee ampumaradan varomäärä-
ykset kuin omat taskunsa. "TULI
SEIS! Lipas ei ole kiinni!"

Niko "Fakiiri" Virtanen
Teltassa pakkasta -15C, mutta Fakiiri-
Virtanen nukkuu putkissa ja t-paidassa.
Fakiiri-Virtanen nukkuu makuupussissa
ollessaan ylälauteella, jolloin teltassa on
+50C, vaan ei hiosta... vain Fakiiri pystyy
moiseen, muuten ruppee riittämään!

Janne "aina iv:lla nro 2" Volotinen
Viihtyy kassulla korkeintaan 21
tuntia kerrallaan, muuten ruppee
riittämään. Iltavapaiden suurkulut-
taja nro 2.

Olli "Bruce Lee" Kaarakka
Todellinen taistelulajien taitaja,
syntyi musta vyö vyötäröllä. Oppinut
elämään vähällä lajien myötä ja täten
3 pitsaa riittävät 2 viikon leirille
evääksi.

Petteri "Veke" Karhu
Hitauden ruumiillistuma, joka kyllä
osaa syttyä tilanteen mukaan. Minkäs
sille voi, jos ei aina jaksa liikuttaa
itseään paikasta A paikkaan B.

Lassi "aina iv:lla nro 1" Leppinen
Ei viihdy kasarmilla yhtä vuorokautta
pidempään. Pakko päästä iltavapaille
4 kertaa viikossa. Iltavapaiden
suurkuluttaja nro 1.

Mikko "Sanki" Kankkunen
Lahja kuninkaallisista ilmavoimista
sotilaspoliisilinjalle, urheilun moni-
lahjakkuus, jolle käskyttäminen on
uusi tuttavuus... riviin...jä-järjesty!

Antti "Kinder" Kinnunen
Koko viikon vannoo ja lupaailee,
mutta viikonloppuna sortuu ja
maanantaina sitten selitellään... "No
kun asiahan meni niin, että...!"

Pauli "Pale" Pietikäinen
Leirille otetaan rahaa ja evästä aina
vain sen verran, että itselleen riittää.
Mutta jos ne loppuu, niin voihan sitä
muilta lainata lisää...!

Hannele "Slurps" Huotari
Ainut naispuolinen taistelija sotilas-
poliisilinjalla. Taistelija, jolla ovat
aina käsiraudat ja musta vinyyli-
pamppu sekä tuleva viikonloppu.

Antti "Sokko" Kokko
Porukan pieni suuri mies, jonka
voiman salaisuus lienee piilevän
nuuskapurkissa ja tykissä... "...näin
minä sen ainakin ymmärsin!"

Tuomas "Tolby" Tuovinen
Viimosen päälle huumorimies,
kuninkaallisten ILMAvoimien lahja
Prikaatin sotilaspoliisilinjalle. Todelli-
nen läskivasara vailla vertaa.

Harry "Der mann aus Deutschland"
Fröberg
Linjan ulkomaalaisvahvistus, mies
suoraan Saksasta, Harry Fröberg. Hän
on linjan seniori, tyyni kuin viilipytty
eli "and Harry doesn't mind!"

Ville-Pekka "Sokkonen" Kokkonen
"Tuota... mie unohin kypärän
kasarmille...!"
"Älä puhu paskaa, huonoin selitys
mitä olen koskaan kuullut!"

Antti "Enstex" Vauhkonen
Linjan kuopus, jolla mielessä aina V8,
TM sekä Tuulilasi... näistä johtunee
varmaankin jatkuva totterö olo.

Kuninkaallinen Tuliasevalinja

Auk 1 alkoi varsin poikkeuksellisissa merkeissä tuoreille Tuliasevalinjan oppilaille. Kurssi tuleekin jäämään historiaan sen varsin erikoisen kokoonpanoon ansiosta. Kontiorannan omien sällien lisäksi vahvuutta täydensivät Savon Prikaatista saadut vahvistukset, n. 15 taistelijaa. Syynä tähän oli se, ettei Savon Prikaatissa voitu syystä tai toisesta järjestää riittävää koulutusta TAS-linjan oppilaille. Näin ollen Mikkelin miehet lähetettiin koko aliupseerikurssin kestäväälle komennukselle luonnonkauniiseen varuskuntaamme Kontiorantaan, sen kuninkaalliselle Tuliasevalinjalalle.

Vaikka kahden eri varuskunnan "kulttuurierot" tuntuivatkin alussa varsin suurilta, huomasimme kuitenkin pian, että tärkeimmät perusasiat, kuten se tosiasia, että "rynnäkkökiväärin luoti tappaa talossa ja puutarhassa", pitävät paikkansa missä tahansa Suomen lukuisista varuskunnista. Leveyspiireistä riippumatta raskas 120 mm kranaatinheitin painaa ihan jumalattomasti, siinä ei auta itku eikä hampaitten kiristely. Jos käsky käy, se toteutetaan välittömästi, 110 prosenttisella teholla.

Kouluttajiemme, luutnantti Keinäsen ja vänrikki Ylösen johdolla saatoimme aloittaa rankan mutta sitäkin mielenkiintoisemman koulutuksen epäsuoran tulen saloihin. Panoksensa koulutuk-

seen antoivat myös mainiot apukouluttajamme alikersantit Natri ja Tirkkonen. Erityisesti Natriin legendaariset iltavahvarit säilyvät ikuisesti mielessämme. Millaisia yksilöitä ovat nämä oppilaat, jotka valitsivat linjoista vaikeimman palvelukseen 362 vuorokautta läpi tuis-
kun ja tuulen? Siitä seuraavassa:

Ryhmäkuva. Nimet vasemmalta oikealle yläriivi: Kalle Muhonen, Mikko Rautiainen, Markus Laurinkari, Ville Teir, Jani Sivusalo, Antti Tossavainen, Pyry-Heikki Kauppinen, Johannes Lamminsoila. Vasemmalta oikealle alarivi: Antti Paajanen, Janne Poikonen, Ville Luolamo, Jouni Kolari, Janne Vartiainen, Antti-Heikki Tuovinen, Miikka Pöyry. Kuvasta puuttuu Janne Tahvanainen.

Jouni Kolari
Selkävaivoista kärsinyt juoksukone.
"Veksi kutsuu"

Janne Poikonen
Sisukas jässikkä.

Johannes "Jimi" Lammin-Soila
Taiteilijasielu.
Naistenmies Helsingistä.

Pyry-Heikki Kauppinen
Varo tätä miestä! Tunnetaan myös
nimellä "luunmurskaaja"

Kalle Muhonen
Korporaali Muhonen
"Aikuinen nainen mä oon"

Antti Paajanen
Väkivahva viestimies. Aina hyvällä
tuulella.

Ville "AV" Luolamo
Oikeasti erinomainen taistelija.
Heittimenjohtaja vailla vertaa.

"Disco 2000" Markus Laurinkari
"Vitsi, nyt muuten kyllä kaikki
siivootte" Get a haircut!

Miikka "Pöyky" Pöyry
Hiljainen tosi taistelija Mikkelistä.

Janne Vartiainen
"Paha sisu" Suunnistaja Jumalan
armosta.

Antti-Heikki Tuovinen
Tehotaistelija from Suonenjoki.

Jani Sivusalo
Porukan älykkö. "Mitä enemmän
mietin, sitä enemmän hajottaa."

Antti Tossavainen
Porukan sielu ja sydän. Asennetta
riittää vaikka muille jakaa.

Ville Teir
Henkinen simputtaja. Morttien
kauhu Kuopiosta.

Mikko Rautiainen
Ikuinen aamujen laskija. Koproalis
miehiä.

RUUVI- JA KIINNITYSASIOISSA YMPÄRI SUOMEN!

KAINUUN PULTTI

VIENANKATU 5, 87100 KAJAANI
Puh. (08) 627 501, fax (08) 6130 166

IISALMEN PULTTI

KIVIRANNANTIE 2, 74130 IISALMI
Puh. (017) 817 933, fax (017) 817 935

PULJON PULTTI

TULLIPORTINKATU 5, 70100 KUOPIO
Puh. (017) 265 8200, fax (017) 265 8240

KAJALAN PULTTI

SALPAKATU 6, 80100 JOENSUU
Puh. (013) 897 801, fax (013) 897 805

VARKAUDEN PULTTI

KÄSITYÖKATU 20, 78200 VARKAUS
Puh. (017) 265 8260, fax (017) 265 8270

PIEKSAMÄKI PULTTI

TALLIKATU 3-5, 76100 PIEKSÄMÄKI
Puh. (015) 341 348, fax (015) 348 340

SAVON PULTTI

TULLIPORTINKATU 1, 57100 SAVONLINNA
Puh. (015) 533 811, fax (015) 514 482

MIKKELIN PULTTI

MANNERHEIMINTIE 30, 50100 MIKKELI
Puh. (015) 363 113, fax (015) 363 114

HÄMEEN PULTTI

LUUKKAANKATU 4, 13110 HÄMEENLINNA
Puh. (03) 6169 430, fax (03) 6169 420

LAPPEENRANTA PULTTI

TUOTEKATU 2, 15700 LAHTI
Puh. (03) 7511 500, fax (03) 7511 510

KAAKON PULTTI

ETELÄKATU 1, 53500 LAPPEENRANTA
Puh. (05) 544 0000, fax (05) 544 0020

PALVELUKSESSANNE PULTTI-KETJU

Kuningaskortti.

Merita Pankin Mastercard.

Merita

Merita-Nordbanken

BOART LONGYEAR **Kallioporat ja timanttityökälyt**

Boart Longyear Oy

Ajajantie 12
70780 KUOPIO

Puh. (017) 2655 200

Fax (017) 2619 917

E-mail: postmaster@boartlyr.fi

Internet: www.boartlongyear.fi

UUSI APTEEKKI

H-TAVARATALOSSA
PALVELEE SINUA KAIKISSA LÄÄKEASIOISSASI
LUOTETTAVASTI, ASIAANTUNTEVASTI
JA
EDULLISESTI

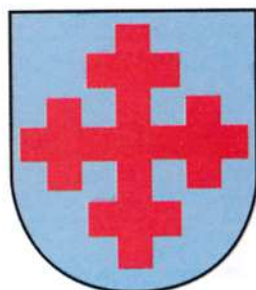
TERVETULOA!

KUOPION UUSI APTEEKKI

KAUPPAKATU 32, H-TAVARATALOSSA
AVOINNA MA-PE 9-18, LA 9-14
PUH. 261 5973

SÄHKÖASENNUS PETRI KLEMM 0500 197 473

LIPERIN KUNTA

PL 20, 83101 LIPERI

Puh. 013-686 511

E-mail: liperin.kunta@liperi.fi

Fax 013-651 327

**- TIETOKONEET -
- OHEISLAITTEET -
- KAIKKI MERKIT -**

**HUOLLAMME MERKISTÄ RIIPPUMATTA
MONITORIT-TULOSTIMET-TIETOKONEET
EDULLISESTI JA NOPEASTI**

KARJALAN DATAHUOLTO

LYLYKOSKENTIE 7, JOENSUU, P 013-226289, MA-PE 9-17 LA 9-14

HOTEL

★★★★
VALIMONTIE 3
80710 LEHMO

Julie

Puh. 26311
Fax. 2631122

KOILLIS-SAVON
OSUUSPANKKI

Mukana elämän eri käänneissä

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

DEXAL

CRAFT
SCANDINAVIA

EASTON

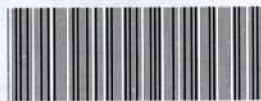

reebok

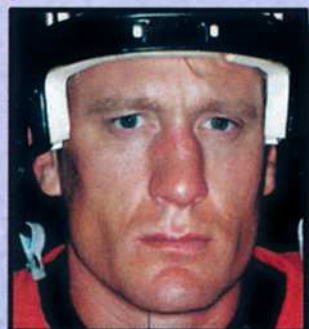
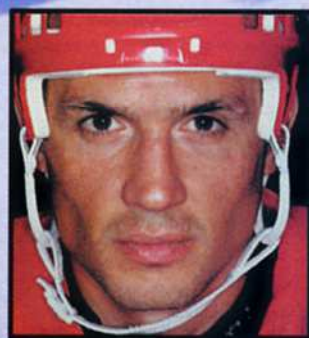
KARHU

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138330

Myynti- ja palvelusliikkeet
ja tavaramerkkien omistajat

Redex-markkinointi Oy
Antti Toivola
Puh. 0400-672 113
www.berner.fi/sport

PRIKAATIN KUMMIKUNNAT JA -YKSIKÖT

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

1. JÄÄKÄRIKOMPPANIA

KONTIOLAHTI

JUANKOSKI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJONAN ESIKUNTA

JOENSUU

KUOPIO

PRIKAATIN ESIKUNTA

JUUKA

KESÄLAHTI

VARKAUS

2. JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENO

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

KIIHTELYSVAARA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

VEHMERSALMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

LIPERI

PYHÄSELKÄ

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU